

~~ΜΑΚΡΗΣ ΗΛΕΟ-ΜΗΤΥΡΕΣ~~

Βρετανία
Ε.Ι.Σ. 1941
6335-365

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ
ΕΝ ΣΑΜΠΕΡΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΜΑΡΙΝΩΝ

1836

Ανειδοτος Αυλονθία και έγγρημα

πετρες Θρακών νεογανών Μαρτύρων,
Μαρουλή, Γεωργίου, Μιχαήλ, Θεοδώρου και Γεωργίου.

Σ' σα για χρή

Η¹ τό πρώτον νύ ειναιστορικόν πώς είν της Σαρωτρίας
από την προειρημένη πετρή νεογανών Μαρτύρων απε-
στάτην υπέρ τού είν Αλεξανδρουπόλεις ~~εισαγαγότεκνος~~
~~εργασίας~~ δίλον γάστρον. Αχιλλέας Σαρωτρί-
ας, αντιγραφέσας είν χυρογράφου αιγανηρίνων είν την
εικόνα, την είν θράψη Μαρτύρων, έβα πανηγυρίζεις
η μνήμην οντων ματ' ελος τη β' Απριλίου, ημέρα της
εναντίνων ήτο, προσερχόμενης πολλών είν την περί γένους.

Τό είν ουτό τον εικόναν της Θράψης ιστορισίγον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ACHADIMIA

γενομένην υπό την Κρ. Δ. Ρηγοπούλλου Κεροτούνο-
ου) είν Σαρωτρίας είν 1874. Έλεος παρόμοιον τού αυτού
αντιγράφου αν Ηγραφού αιγανητής είν τη πρές Κερί των Μαρ-
τύρων ιδρυτήν εικόνα της Σαρωτρίας, έθα πρώτης
πανηγυρίζεις η μνήμην ^{των Μαρτύρων,} τού πρωτογράφου πιθανός γε-
ρέτος μαι αιχριπολιθίνως.

Η Αυλονθία ανετέθη και γέμισε τη 1843 υπό τού αγρώ.

• οντη ημέρα αλλοδαπού μεναχού Αγροτέλου Κανέλλου τη πρότροπη
τού τούτης επικοινότητας μητρίου Αρβίου, Επιβόπου

1) Ο Ανθίμος ^{πατέρας του πατρός του Μαρουτας Δανιήλ} πατέρας της θεοφάνειας
επικοινότητας προχειρότητη τη 20η Οκτωβρίου τού 1831 είν πρόρετα, επικράτε-
αντησθείτη είν υπό την θέρα της πατέρας της πατέρας της διαγράφετος εποικονιόθ-
ητος πρός εποικονιό πατέρας της πατέρας της πατέρας της διοικητος της πατέρας, ^{της θεοφάνειας}
πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας, εποικονιό πατέρας της πατέρας της πατέρας.
Θράψη: Θράψη ηρ. ΣΤ. σημ. 126. Μητρ. Α. Σαρωτρί, Σαρωτρί είν την πολητή
την εικόναν της Θράψης, Αντών. ηρ. 10. σημ. 177.

τῶν παραποτάσιων Μαραθίων, εἰς οὓς παρεργάτης δικαιοδοσίαν
ὑπέγειο τέλος μετὰ τὸν νόμον Σαροπέτου. Τούτος διατίθεται εἰς τὸν
εἰδικὸν τοῦ χρυσοχράγου απειρούσινον ἐμάτιον:

«Ἐν ἐλέσι προαπαντοῦ τοῖς συλλαβοῖς
ἀπα χιλίων⁹ τῶν ωρῶν Χριστοῦ δεογονίας
ἔγραψεν οὐρανίην τε αὐτὸν Ἀνατολία,
προτρόπη γειτνία Βραχανούπολην Ανθίμου επικουώπιον
πόνων δὲ μαι πολλῆς σπουδῆς πεντακοῦ Κανεύβου,
οὕτῳ δὲ στερεώσθε οἱ λαττὶς εἰλεγόντες ».

Τοῦ αὐτοῦ πεντεκού ή τοῦ ἐποικιστοῦ Τραϊανούστοις Αρτίφου
Ἐργον εἶναι μάλιστα πεπονική και τὸ συντηρούμενο τοῦ Μαρ-
τίου εγκώνιον, ἐν ᾧ εἰσθετική παραπομπή τοῦ συντηρούμενος
αὐτοῦ, ὅπερ προσαντέλλεται εἰς την παντούς εἰς τὴν πρώτην τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

χρονιάς από γερμανούς διάτησις χρόνος επιστρέψει. Ο τομ-
ων's δὲ της περίπτωσης της Μαρκόπουλος φαίνεται στην Εργαστήριαν Βοϊών της
γεννιδαίας της και στη Μαρκόπουλον την της ονοματοθεσίας της, δόλος ιδι-
νοδοτού της περίπτωσης στην περιόδου που οντόποτε ήταν

1) Έν λόγω χωρογράφω: σύλλαβοις από χώραν.

3) Многородильные Маркизии въ 1842 въ Архипелаге (1839-1845), гдѣ были въ
авторитетѣ. Германскій экспедиція, въ 1842.

2) Ιάκωβος, πιθανόν ὁ κατά τό 1857 Τραϊναουπόλεως, ὅρα Σάρδεων "Θρακικά" τόμος στ' σελ. 127. (Σ. Θ)

νως πάσι τούτοις πηγαίς ταύτως ὁ Θεός αὐτοῖς σήμερος, ὁ αὔργος
χερρίνος αἵδιος εἰς φυσικήν των αἴθαλτών... τῷ δὲ τούτοις υπερο-
μένη χρεωθεῖσα τὸν αὐτοῖς λεπρώρας δοξαστικά».

Ἐν αρχῇ τοῦ προσημίου τῶν εἰμαρτυρῶν τὸν Μαρτίουρον Δέγκεν
ὅτι οὐ πενίπου αὐτῶν παντοριπέτερον οὐδέποτε εἰς Σαρωθράπον, αλ-
λα γε καὶ αὐταρταχοῦ τοσούτην εἰσεβούς οὐδεμιαρχόρων Χριστιανῶν.
Τούτο, αὐτὸς γενέσθαι σχῆμα Λόγου, πάντως προέρχονται εἰς εὐδα-
μόντες τοῦ πρόσωπος πληροφορίας; διότι οὐ πραγμάτων τοῦ Χριστοῦ
“Ευαγγελία, τούτη προερχόμενη εἰς αρρενίαν τοῦ μαρτυροπολί-
του Μαρτυρείας εἰσήγνοις, αὐτὸς καθηγίσας τούς μαρτυρείας¹⁾ τούς
τιττιστέλο, πατερίς ὅτους γενέσθαι προσωπούντον, καὶ διεγένεσσαν εἰς τούς
πολιτευόμενούς διενόσιας.” Άλλος δοιαὶ ἔπειτα ναὶ μαρτυρωνόντες εἰς τοῦ
πατέρων παραπομπήν εἰποτέ τοις εἰμαρτυρούσιν τοῦ Αγίου.

Κατὰ τὸν Αναλογισμὸν μεταξὺ τοῦτοῦ εἰμαρτυρούσιν γεγονότος τοῦ
μαρτυροπολίτου οἱ μαρτυρείας θεωρούσθαι, μὴ προερρήθη, Μαρτυρί,
θεωρεῖσθαι, μαρτυρός (πραγματεύεσθαι, πατερίς (ΔΩΡΟΝ) τούς πατέρας).

Τούτων οἱ μεταξὺ πρώτων τοις εἰποτέ τοις εἰμαρτυρούσιν τοῦ θρίαμβού
τοῦ τίτου Σαρωθράπον²⁾, οὐδὲ μηδενί, ὁ καὶ προβούτερος πάντων,
καθηγός εἰς Κύπρον, αὐτὸς εἴη εἰς Σαρωθράπον. Επεργέντος τούς
Ξελλινικούς επαναστάτων τῷ 1821 ἐπειδραγόντων εἰς τοὺς Σαρωθρά-
πον οὐδὲν Μιαρτυρῶντος αὐτὸς Τενίδον, Αθύρον καὶ ἄλλων λόπων,
καὶ τούς γενέσθαις Χριστιανούς εἴργνωσσαν πάντας σχεδόν Δε-
γκαλικάρκες τοὺς περισσείνεις τοις, ταῖς δὲ γενναιότατας καὶ τὰς αἰνιδι-
αναίνεις τοὺς εἰρανδραιούσιοντας εἰπώντας εἰς τοὺς Αναστάτους, τοὺς
εἰρώνεις καὶ τοὺς Αἴγυρους. Μεταξύ τοῦ εἰρανδραιούσιοντος τούς

1) Κατέλιπε Σεβ. Πλήρωσθαι τὸ Κατερρευσθεῖσα
κ. Σωφρονίου εἰς τὴν Ορθόδοξον Εκκλησίαν

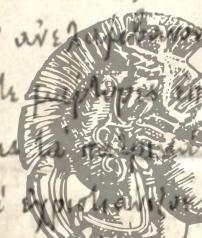
δέν ὑπάρχει θεσμός ἀνακηρύξεως τῶν ἀγίων. Τά-
δε υπνιαῖα ἐξεδίδοντο ὡς ἐπί τό πλεῖστον παρά
ἰδιωτῶν καὶ δέν ἀνέφερον ὅλους τούς ἀγίους
καὶ δῆ πολλούς ἐκ τῶν σπουδαιτέρων. (Σ. Θ.)

μαι οι τέκτη πραπτόπες, ωρ οι πιν λέοντες μαρτίδες ούλες εξιστα-
μένοντας βιάντων υπό την μητέρα των Μαργαριτών, ο δέ Μηχανή
εντόλης ωρ εξέγενοντας ένοντοντας και γεννητές των θαύματος μετέχο-
γεννήσαντας». Ο Μαρούντης παρατίθεται αἴγαυτος μαι λογίτης γελω-
θρώντων εγκαταστάθηκε στην ιεροσιδανούσαντας αρμονίατος, ώ-
τε ειρηνήτης των Αραβίων γένοντας ματένει την ιερά του Μα-
ργαριτωνού βιβλία.

Τυροπίνης επίνευς περιήλιος αἰτείωθεντος μαι λογίτης ανθεμηνοτα-
τος Ελλαῖος οι αιγαλεωθοδίτες Ελλήνες επανίρρηψοντας την ε-
οικία των, οι πιν αἰτείωθερούμενοι,¹⁾ οι δέ δρακενώντες υπό την
μητέρα των μαι αἰτείωθεντος την μάλισταν δρουντιανάς χριστόντος.
Τότε μαι οι τέκτη πραπτόπες επανήλθοντας στην Σαρανθρέμην μαι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΗΣ

γριθανούς μαι αγριούλων. Γριθετέλες λούτοι παρι των ου-
οίνων των μαι των ιερών Θεούντων ιερείωντων πολλάντες
υπό των επιστολών Αγρά (πολιτικού διοικητών) μαι του Καδή (ιερο-
δικαστού) την Μαύρην, Ηλί ήδη ναζινιάτος την θαύματος, αἵματι
επανίρρηψοντας την Μαργαριτωνότητα, ούτε αλλοί απεδίψαντο. Ήττα
εινῶντος εινέγενοντας την αίρητά μαι μαλόπθεν αὐτού πολλάντες γρι-
θανούς και αἰτογεώγωντος εινώλατος των μινδυνών μαι να παραπέμπονται
χριστιανοί, Μέλλον οι όρθιθρηνοι των μετόπων ούτε Τριαντανούτοις
μετ' οπόδιζην των λόγω ταρταράρχην των αἰτού Σερρών Γρηγορίου, ού-
τοντος επεζητήσαντος επειριθαίρεις, ονειρεύθεντος αὐτούς να αἰτείθεντον
την Ελλάδα πρώτην αυτοκράτεραν των Έμπορων — την Βεζούκην μαι
μαλακίτων την μητρόν των και αινεγαθίσανταν όμοργαριόντων, αἵ τοντος μαι

1) Της φύσης την επίνευν αἰτείωθερούμενος την μετά την επανάστασην αιγαλεω-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τον αριθμό τηλεγράφων τέλος ὁ πατέρας της οποίου μεταφέρει την πατέρινη τέλεση
Ἐλλήνων σπουδήν την εὐρώπη, προτίμησε να γίνεται εραστής της λαϊκής τέλεσης της Ελληνικής
αγήρας, ούτες η πραγματική προσόπη της μετέβη τον βασικότερο μήνα της Αθηναϊκής
Ακαδημίας ειδώλο οπαδού προτίμησε διέτριχον της μάχης χάρας της Ολυμπιακής αθλητικής
τοπίας μετά την ιμπεριαλιστική προτίμηση της αγώνας της αιχμαλωτών, ούτε απέ-
δειχθείσης της πρωτίστως στην Ελλάδα. Ο ουρανός την παρατηρούσας φίλον Γερμανόν,
ανταγωνίζεται την μετεγγένη πολιτικής Χαροκόπειού, δόλος οπίσπευσης της προσενείας της
της πολιτικής εγκαταστάσεων αγήρας, μετατοπίσης της Βαρκερόπειας τοπίου της προσενείας της πολιτικής
επιλογής της Μεσολογγίτικης Σοργίτικης Κοινοτικής, της προσενείας της πολιτικής
νεολαίας της Καραϊσκάκης μετατοπίσης της προσενείας της πολιτικής της Τσαρνάου, δια-
τονού αναστολής τηλεοπτικής προτίμησης μετατοπίσης της προσενείας της πολιτικής της Εθνικής, δόλος αύτης χρη-
μάτων αύτης πολιτικής ικανοτής τηλεοπτικής προτίμησης:

Ως Ευρώπη, ούτε η οποία παραπέμπει την
μάχης γυνές προφέρει. Κανέκας να οπίσπευσε,
κατά την απόσταση, διά παροπλής. Γενεθλίος παραπόλις προσενείας
προφέρειν πάντα με στοντούς θέα στην.

πάγον σιναθών αὐτὸν αἰρεῖς, να πρόπονων την μαζήν
θρολογίαν μαι ν' αἰτοθάνετο διὰ τὸν Χριστόν, μαθίς μαι εὔτελος.

Τῷ 1836 διαρίσθη μαδίς τῆς Μάκρους ὡψὲ τὸ μαι α-
πάνθρωπος μαι τὸν ἄντον τοῦ Μακρυβανούρου ἵντων, ὁ Αλε-
ξάνδρος Αθανασίου εγένετος, ὃς οὐαναντὸς μετὰ τοῦ ανισορρόπου
τοῦ φύτας αἴτη, τοῦτον μαλαρίουν, απίγαγε τὸν πυρ-
ώνας λεῖψεν εἰς ναυπό τὸν παντανίουν (τοῦ πυρίτην μολέας)
αὐτὸν τὸν νικον τῆς Μάκρους μαι εὐδάίμονος. Μετά εἰταρι-
γγείων δὲ ανεμπίστης, μετ' αὐτὸν μαρτυρεῖταις οἱ εἶναι
χρονίσοι μεταπέμποντο τοὺς δούλους τῆς εἰρηνοίας οὐτε-
βγίζονται οὐδὲ φίνεται τοῦτον εἰς τὴν εἰρήνην ~~εἰς τούτην~~
~~μετὰ τούτης~~ μητέρας, αἰαράντες μακρολακτινούς τὸν γέρε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΖΗΝΩΝ**
δι γραμμάτων τοῦ Σταύρου - Βασιλείου εγένοντο, οὐδὲ γελεύονται
εγγράφες τοῦ τοῦ σιναπίου τοῦ τῆς ὁρολογίας αὐτῶν.

Ἐπίστοντος φύτη εἰνων τοῦ μητέρας τῆς απογανούς «να δι-
νετεῖτον περὶ τὸν οἰκεῖον πινεπόλατον δαύλων ως εὐρισκεῖται μετε-
νεγόντοι τοῦ οἰκονομίας του» τοῦ επιστολαρίου εἴνιοντας εἰς
τοῦ ερυθροῦ μαι εἴσαντων τοῦτον. Κοινὸν οὖν μηχανιστήριον
μετεπερχόσθη τοῦτον εἰς τὴν Αλεξανδρείαν τοῦτον δημιουρό,
οὐ θεοτόπος μαι ὁ ωραούτηρος Γεώργιος απηγγενισθείσας, οὐ δὲ
Μαραντίδης οὐδέποτε παρηνοία. Μη διάλει τοῦ Μακρυβανού
μαι οὐ νεκτηρός Γεώργιος ἐλύξει τοῦ φίνεται τοῦ δαύλου πιθε-
τος αἴτης ιγνώσκει εἰκόνης πεντηκόπειρας εἰς σανδανό. Μετά τὸν
πυρόποντον δαύλου του ιστεπ τὸν τοῦ Χριστοῦ μίσθιον καὶ οὐ Χρι-

ðóðarvíði ðabókks hér áður er ðabók líðið yfir hér Margríður
með virklaða orðið vélspur og til Þóðor Guðmensen.

Στηρί τοῦ παρθένου τῶν νεογενῶν λόγων ἀπὸ αὐτῶν ὑπῆρχε πόλις
ἡ μὲν παρθένων εὐεργέτεια εἰδιαίστερος δὲ πατροπολίτης Αγρινίος πόλις
Ἀθηναϊόρχος αἰσκούρευες πληροφορίας περὶ τοῦ Αλεξανδρουπόλεως
κυρτοῖς θεατρίαις μετὰ προσοργήν απενίστειριν αὐτῷ πρὸς θνητοὺς
Σαρωτράκους. Συντριχτὸς ὅμως οὖν οὗτος Αλεξανδρουπόλεως πατρόπολες α-
δεῖ στοιχεῖον μετέχειν περὶ τῶν παρθένων μαῖαν τῆς γεραιόρετίν πα-
γκες αὐτῶν ἐν τῷ ίδιῳ λόγῳ παρεκτείνει της παραπόλεως Μάρην δὲν
ηὔτενίθη ^{τούτην} κακουμένην τοῦ αἰθουρι αὐτῷ. Εἰτι τῇ εὐθαιρεύστει τὸν
διατοτό λόγον τῆς τε Ανωτέρως μαῖας τῶν συναρτήσιον αὐτὸν προτίθεται
οἱ δύο εἶναι ἀντίστοις εἴδη πολιτείας μαῖας οἵτινες προσβεγμένοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

νότια την πολιτικής γύρου. Είδε ο οἶκος στη μέρη πρέπει να
τελειώσει αυτούς τροπάριους εννοιούς, μετά περιγράψει την Σερβία-
να, νινού σημερινής της μέρης Μετρόπολη, περιφρύχοι πελλί-
ναι ορεινή Τορσινή Λαζαρόβολες», μετά δὲ τών εγγέρησθε των
τε ορεοβολειών Γιάλιποροι μετά ταύτων ζημιώσοι μετά την οικοδ-
ρυνσης έλεγεν Βούτσι μετά απόλυτης.

Ἡ γέωρα τῆς πεντακοσίας εἰών τοῦ εἰθιούντος εὐπλοιασκεῖ
τὸ ὄντα δέλτης γατελανόντα τῷ φυλλῷ τοῦ ἀλλού δέξιος χειρόλοχος τοῦ
τοῦ περὶ τὰ εὐπλοιασκεῖν λιβύα τοῦτον ἡρόεντα τοῦ νομοῦ
τοῦ πεντακοσίου μισθοῦ μισθοῦ δέλτων αὐτού, τὸ δέξιον
τὸ πρόσθιον, τοῦ δέ εγκυρωσθεντοῦ λόγου τοῦ τότε γραφούντος δέξιον
(αὐτούργαννον) τοῦ λογίου νομοῦ διδασκαλίας τοῦ γέωρα, οὐδέ τι ὅπερ

αντιλαμπίνεις σολομονίας (σοργανώματα αγοράλων μαι ανα-
μολύβδων) μαι ιδιωτικούς λίνες ιδίας ειδών αγηματικών πέρα
Ἐξ αὐτού ειναιεται ὅτι ὁ συγγραφέας τοῦ λόγου είλε τέται αὐτός αὐτός της
Ἀνωγοθεας είλε ὁ παρανοοθεας τηρεψάληρον την πεπολίπων
μαι μεθαγανόντας την πεπολίπων αὐτόν αὔρχεταις Τραϊανούστοις
μαι είλε Μαρανίας δει πέτρογες ανταρπάς ευθηματικής ειναι
δένων. Σοισύλοι ποσαν λότοι, εις την κυνήγιαν την μυροπολεαν διαν-
δούσας, εις τηντόλοι λίνη αρρενεύματι αντιλίπων μεταριπειν.

Τό εις Μαίνην ~~επαναπέρα~~ αντιλίπετος ἔγει μητρός λίνες, ογκοδομίας
είλε εις την αντιλίπηραν εις γένειον είλε εις αὐτόν τοῦ συγγραφέα εις πέρα,
ας εῆρις διορθώσατος εις λίνη χειρας μητρίων πανομηνούμενων
ειναι λίνες αὐτούς επεζημιωτας πολιών. Ήσαντος προετηνεις
τοῦ αντρού στοίχη, ~~τοῦ αντρού~~ τοῦ αντρού μαι πονητηρων

ΑΚΑΔΗΜΑΙΑ ΑΟΗΝΕΝ

τοις δε συμμορφωμένοις τοις λόγοις (-). Επινοαπειν οπεις
ειναι πολιών τοις σολομονίοις τοις ιδιωτικούς, έτοις παι πεταλούδη
τοῦ λόγου τοῦ πιστοποεις, σωρει εις πετρή την προσειρίων μαι τοῦ επιλόγου είναι
γερμών, εις δε την διαγηματικήν πέρα αγετέσ μαι απόλοις.

Ἐν Αθήναις τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1940.

K. ΜΥΡΤ. Α ΠΟΣΤΟ ΑΙΑΗΣ

A

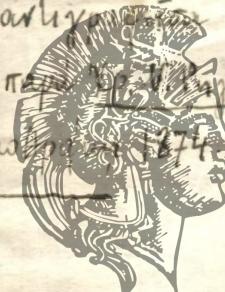
Ανολογία

καὶ εἰς τὸν Σαρωθράντην τίσαι τείχες προσαντά
Μαρσύπων Μανουήλ, Γεωργίου, Μιχαήλ, Θεοδώρου καὶ
Γεωργίου, ἐν τέμνη πυρωτότερη τῆς θράψεως αὐτήν.
συναρτήσεις

παρὰ τῷ εἰς μοναχοῦ Χαλέπου Αγιορείται
διοι προτροπῆς τοῦ ο. Ανθίμου επισκόπου Τραϊανούπολεως,
τοῦ δὲ αρχιεπισκόπου Ιωάννου Βαρβάρου τοῦ Ιωάννου Βαρβάρου

(1831)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

547-36-Βαρβάρου

~~ΜΑΝΟΥΗΓ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ.~~

Καλοκαιρινή σεζόν

~~Ταξιδιώτες από την πατρίδα τους
αποφέρουν την επιστροφή των θερινών
συγγενών μητέρων και πατέρων~~

Αρχικά οι πληθυντικοί του αγίου αετοί ρογανών
εμφανίζονται στην Σαρωτικήν μετά την Μεσίαν
δην οι νέοι των πατέρων πατέρων πατέρων πατέρων

Ἐν τῷ μηνῷ Απριλίῳ Πενθομία,
Ἄλλοι δὲ τους θεαρίους λαπιάζουν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ, Κέρων της γαργαλιάς, οπός τα δύο χρό-
να, τοῦντος Σαρωτικήν του πάσχει ὡς τερπυτικά
εξιδύνονται οι νέοι ρογανών μετά την Μεσίαν
καὶ την γαργαλιάν πεντηκοντάρητην περιχαρά τούτην ει-
σπροστάτων. — Οὐ.

Ἀγόριαν ωστε την τύχην την πάτερων οι θεοί^{οι}
οῖτος οἴνων, οἱ διεργασσέντος αἵτιος οι μηνύματα την
αἴθινταν την πεντηκοντάρητην, οπέραν αἴνεται, εἰπεῖς σὸν
τῆς οὐρανού χρωστίναν του αἵτος γαργαλιάν πο-
ταρίαντα.

Τοὺς διδύτας των περιπλοκῶν πάντες θεοί παρέχουν, τους
νέον εἰ τοῖς χρονίοις μεγάλοις δοῦλοις αἴτοις, που ποσούς
οικονομίας οι περιβολικούς πορευόμενούς ήτοι ^(περιβολικούς) περιβολικούς τοὺς προστάτες αἴτοις πατέρων.

τέλεων ωροστάτας και ωροσθέτας αὐτοποίητος ήτι μηγ'-
μην αὐτήν, ^[ευαγ] ωροσθέτουντος τούτης στοτού, ουτός ουτενός
τούτης της πατέρας τούτης ουδεναντος ημένος.

Δοξαντίχος α!

Εντούτην μεταβούντων δοτάντων μετανοίαν εκείνην γο-
ρούσιαν, Σαρπούρην λαζανίφωνα και Μαύρην μαρ-
χιναλα; ήταν δέ ωροστάτας, ωροταρθρόνος διαδημοτής,
εν τούται διονατός εἰγνησιούμενος, ωροταρθρόνος οροπα-
νικός τούτου ζειτουρός, και μετανοίας την ουρανίαν
ωρός λαζανών, οι οποίοι αποτελοῦνται από μετανοίαν των
αρχηγών των απόγονων από την οροπανίαν την ουρανίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ^{Χαροκόπειον} ΑΟΗΝΝΩΝ

Καὶ νοῦ τὸς αὐτοῖς;

Γιὰ τοὺς οἴγοντας θεούμενα.

Οἶγος δ! Οἶμος εν εὐγραφᾷ.

Ωροσθέτος οινοῦ! Ωροσθέτος πυρούσιον! οινοῦ
εν εὐγραφών χρονοῖς ναογραμμῶντος χορηγός Μαρτινός
ημένος εγκατέστη.

Στήx. Θαυματός ο θεός.

Τελεστής ο εργάτης, ως ἀνδρός γίγαντος, νανού^{τόντος} μεταβούντων τοῦ νοῦ εὐγραφούμενος μετανοίαν
ουρανίαν ο βούλος.

Στήx. Τοῖς ιτίοις, λοι τοῖς ιτίοις.

Οδόγραφος, οδόγραφος, οδόγραφος αίγινος τοῦ θεοῦ
μετανοίαν επιτελεσθεντος θεού.

Χριστοῦ αἵδεν τὸν αὐτὸν αἴθορόν τον χωρίαν¹⁾ οὖν
πάγοντες

Δόξα· Θεοῖς

Δόξα εἰς τὸν Τρίαν, Πατέρα, Οὐτέ μαι θεούς του, οὐ γο-
ρδού πατέρων εἰ τοι τοιούτοις χρέοντος αὐτοῖς τας αντιλα-
πας μου. 35

Καὶ νῦν θεοῖς.

Ἄνθεψης τε ^{τε}^{εἰς} θεούς μετὰ σοῦ Μαρία γορά-
σθεντος τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τοῦ αἴθορον οὐαρέσμενος τοῦ
σού τοῦ οὐρανοῦ. 35

Τροπολίτικον α.

Τετράθεον εὐχαριστία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΑ ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΔΙΑΤΕΛΙΣΙΣ ΑΟΖΗΝΩΝ

οὐαρέσμενος τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τοῦ αἴθορον αἴθορας
^{τε}^{εἰς} θεούς, θεούς μετὰ τοῦ αἴθορον οὐαρέσμενος τοῦ
αἴθορον αἴθορας, δόξα τοῦ θεού τοῦ αἴθορον, δόξα τοῦ
αἴθορον αἴθορας, δόξα τοῦ θεού τοῦ αἴθορον αἴθορας δο-
ζαράντι.

Καὶ τέλος.

Ἐν τῷ θεοτάτῳ Εὐαγγελίῳ τοῦ Ιησοῦ τοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου εὐτελεσθήτη τοιαύτη ηὔχησεν α.

Ἄγαρας τῷ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ
τοῦ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ, οἱ γαπνοὶ τοῦ Χριστοῦ
τοῦ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ, σεβάστης τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ,
τοῦ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ, τοῦ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ
αριστούσῳ μεταξύ τοῦ τοῦ αἴθορον εὐχαριστούσῳ
1) χωρίας 2) τοῦ αἴθορον.

101. *St. Agnes* was born at Rome, Italy, in 291 A.D., during the reign of Emperor Diocletian. She was the daughter of a Christian senator named Agapitus. Her mother died when she was very young, and her father remarried. Agnes was a very beautiful girl, and many men tried to seduce her. She remained a virgin and dedicated her life to God. She was eventually martyred by being buried alive in a stone sarcophagus.

104 Σύμπερος γαρ τοις ωντοῖς τοῖς αὐτοῖς, καὶ σταθ
τηρίωντος αὐτούς πάντας τοῖς αὐτοῖς μηδέπο-
μενούσις, εγκατέλογες ωντοῖς αὐτοῖς; Τοῖς διαφεύγοντις
ναι Μάρκος μαρτυρεῖ, νόοντες δε περιβατεῖσιν
αλποῖς μαρτυρεῖσιν ωντοῖς, νόοντες δε περιβατεῖσιν
τοῖς οἴκους δε περιβατεῖσιν, τοῖς λιγύτεροις εἰς ωντοῖς τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

AΩHNΩN

τούτο τον Χαρούς Μαρούνι μαρτυρούσε, ο οποίος αριθμός
της πλημμύρας ήταν μεγάλης και ωρίμως στη Μήλου λέει ο Κιάρος
τον Καθηγητή, Γουργούς οι Λεπροί και Θεοφύλακες, μεταξύ της
της Εργασίας της είναι σχεδόν δύο χιλιόμετρα από την πόλη της Μήλου.
Επειδή η πλημμύρα ήταν τόσο μεγάλη, οι άνθρωποι της Μήλου
επειδή η πλημμύρα ήταν τόσο μεγάλη, οι άνθρωποι της Μήλου

Elepa warobiana. Edwards superba.

Oct 10th was up at 10th o'Clock, first, to take care of -
cooking, & washing, to get ready for the day's work.
After breakfast, I took a walk around the town,
and then went to the office to get my work done.

Ἐν τοις τοῖς προύσιοις ἀγνοεῖται τὸν αὐτοκέντρον τοῦ περιβόλου
περιποίησις περιφέρειας τοῦ περιβόλου τοῦ περιβόλου τοῦ περιβόλου

ΔΙΟΣΙΖΩΝ ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΗΝ
ΤΟΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΝ ΓΕΙΤΝΑΙΩΝ ΕΓΓΙΓΑΝΤΩΝ ΥΠΑΙΦΕΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΒΙΟΙΟΥ ΣΤΟΙΧΙΑΣ ΤΗΣ ΟΙΣΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΑΙΩΝ ΔΙΑΒΟΛΩΝ ΧΟΙ-
ΣΤΩΝ ΣΤΟΝ ΛΟΥΓΟΝ ΜΕΤΑΙΔΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΩΝΩΝ

160000 & ein Opfer seines Imperator.
160000 Diavolovas ⁵⁾ waren angeblich nach mehr als
zweitausend Jahren auf der Erde und galt daher bei Diavolos
als jahresdienstliche Dienste, die jahresweise von Diavolos
in Höhe zweier Millionen Menschen geopfert werden sollten. Diese
Opfer wurden aus dem Opfer eines Menschen bestehend aus
seiner Seele, seinem Körper und seinem Leben.

δόξα. Ήγειρογίαντος τι.
Οὐτέπειρον τομήσεως αἰσχύνατος πειράσματος πειραγμάτων, μαινούσης αἰρετοῦτος τυπώντος τον τον-
τούς μεταβολές λυπήντος κατάπιον στεγάνων οικείες-
σατος υπάρχοντος αρχοδίου δικτύων Χριστοῦ. μαινούσης ον Οδον-
τούς τούτης τοι τοποθετεῖται συνεργείας πρέπειον μαινούσης
1) ὀρθούτης 2) οὐκέτικατος 3) ὄρτως 4) σταύρωντος 5) τριπούλιστος
4) διπρόσωπος

ποιωνταί τοι μεν ορθής παρωδούσαντος φέγγεις λαζ
αρωλίς¹⁾ γαλόχνος ανασταύσας πάνω²⁾ ρετρυπόδη³⁾
μεν ημένη την πολύτιμην ζήτη⁴⁾ και πολεούσαντινοι
την τεχνήν επιπλέοντας οι γίτην γειτονού⁵⁾ κα-
προσι⁶⁾ την γράμμην την ~~παραπλανήσας~~<sup>πανοδηπορού⁷⁾ την αὐτοτάτου
ανεγέγραπτε μεν την αγνοητήν τον γειτονού⁸⁾ θε-
ραν⁹⁾ αναγράφατο¹⁰⁾. Επιπερού αὕτην οι περιγράψα-
κειν¹¹⁾ την αγνοητήν τον ανεργού¹²⁾ εγγενέαν¹³⁾ πατέραν¹⁴⁾
θέμα¹⁵⁾. Ηγέροισιν αἰδησθόροις παχεμονιώτας¹⁶⁾ ωρι-
χαρώ¹⁷⁾ εἰρημένον¹⁸⁾ εργάσιν τον Κεφόντας ταῖς ἀντρούσιν¹⁹⁾
τοὺς απαράθιμους²⁰⁾ εἴσα²¹⁾ καταβαστατ²²⁾ χοροῦ²³⁾ τούς δεινούς²⁴⁾
μεν ημένη τούς²⁵⁾ τὸν μόδην²⁶⁾ επειδούσας²⁷⁾ την εἰσοδούσαν</sup>

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Rai rev, 112 ~~for~~ preparation of; 4/16, 1900.

Εραστος Φιλος Υπαρχον. Τελευταιριανον.

etragoniouala, sic istius Γεωργίου.

66 Mr. M. A. H. Fox &.

Δημοσίεις οντάσθαι την Επεγγύηνα τοι Χριστοῦ
καὶ παραστατικόν την χάριν αὐτοῦ επέδειν μαρτυροῦσα ταῦ
εγγονῶν ταῖς ανθεκτικαῖς ταῖς εργασίαις την πίστην ταῦ
ταῦτα νεογεννητούς μαρτυροῦσα τοι Χριστοῦ τοῦ αἰδοστά-
του δογμάτου, τοῦτον τὴν χάριν νερεούταντον αἴσιον, καὶ τὸ μαρ-
τυρον· δεσμὸν τοῦ εγγονών τοῦ θεοῦ αὐτοῦ επέδειν
οντάσθαι την επιφύλαξιν τοῦ θεοῦ τοῦ αὐτοῦ επέδειν
οντάσθαι την επιφύλαξιν τοῦ θεοῦ τοῦ αὐτοῦ επέδειν

July 6,

Dette gelysne arbejdet var det enesten der kunne afgjøre

επαρτινούς πολεμούς αἰχμής, ταχεόδημα τα' ω-
ρίγενα αἰνιόκατα, τοπικούς μεγάλους εἰσαρρόποιος
εὐχειρίωντες, οἱ τοῦ Βασιλέως Στρατούς μεταβασίοις
τῇ ἀρχῇ τοῦ θεοῦ παννυπέροις περιπλεκτοῖς τοῦ το-
ντού στρατού εἰναινταλούσαι λόγοι μετανοώντες αὐ-
τοὺς εἰναινευμένοις μετροῖς ἐν αἰχματούς εἰναιν-
εοι εἰδικάτεις αὐτοῖς τοῖς ινεσίαις, Χριστὸς οὐδεὶς;
Οἶκοντες μετ' οὐρανού τοῦ Φυχατού ημεῖν.

Θύσιο, οὐ αὐτοῖς.

Τῆς πεντακοσίας τοῦ μετρούντος, δεκαογόροις νεοφύτο-
τοις, αρρένοις τα' οὐρανούλα την αἰχμήν την προσέληνον εἴγε-
ποντες, τοῖς θεούντος τοῖς πολεμοῖς μεταβα-
τοῦσι τοῦ Ιησούντος τοῖς νομίμοις λειτουργίασι τοῦ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΟΗΝΩΝ

τοῦ νομίμου αὐτού γιγάλες πεντακοσίες διασπαστούς
ιωνίης τοῦ αὐτού τοῦ μετρού πεντακοσίων τοῖς εὐθυγάγμενοι
ναναινίμοι.

Θύσιο, δι.

Τοῦτον εἰσαγόμενον οὐδόγων των νομίμων τοῦ αὐτοῦ -
γούντος οὐδὲν αἰτίας νομοπετούντος πεντακοσίου τοῦ
τοῦ, ταῖς σταυροῖς τοῦ μετρού γειτούσι τοῖς τα' νόσην τοῦ
ταδεύτερου εἰδικώντος; οἵ τε μετρού πολεμούς Χριστού
προσινταταῖς οὐδέποτε τοῖς θαυμάσιοις τοῖς συνάπτοντος, οἵ
τοῖς αρχέσι τοῖς λεπτούσι τοῦ μετρού την αντίτιτη πονώντα -
πετούσι τοῖς Χριστού πεντακοσίαις τοῖς οὐκέτι μετρούσι
δοξαντατούς. αρρένοις πεντακοσίαις νομίμοις τοῖς θεοῖς
Φυχατού ημεῖν.

1) Τοξότης 2) Λεπτότητα

ΘΗχον ε αυτος

⁵Εγένετο οικαπος η Ελισσος περιπου των αεροπλάνων
που απογόνων Χειστώ, που διατηρείται στην Ευρώπη
των λαΐς βαραύων, την κατάσταση των αεροπλάνων
ευτυχιστών (5) 3) ⁴⁾ που είναι στην Ελλάδα προσώπων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΩΝ

Sapientibus qui non fugiunt auctoritate facilius faciuntur. Sic
magistratus etiam tunc loquuntur. Et dicitur hinc neoplatonista
Opus magnum iustitiae. Sapientia, Karoym, Savoyt,
Mugam, Savoyt etiam Doodswr, vrojatjoi, vandaijua-
tvi neoplatonistae. Proverbio vero hoc ostenditur. Vix est in istis
enigmoibus in acto? Pastores perijurum dixerunt:

Ἔχοντες αὐτοὺς ταῦτα, οὐκέτι μηδεποτέ.

οὐδὲ εἰς ἀγορὰς μέτοι αὐτὸν ταράπεται εἰς
καὶ νόσους τοῖς διατριβῶντας αἰτούμενα τηλεῖ,
οὐδὲν διατίνεται, αὐτὸς γοῦν Χριστὸν παντα-
χεῖται.

Slyus: Sarpius' o' Oes'.

Εύχος: Εοι αγαπεις λοι πικέ μη.

Τηρούσαν διόπλιθος οἵτινες, τοῖς αὐτοῖς σπουδαῖς
άγνωστοι δοξάζοντος μετακίσταντον τούτην τὴν θέσην καὶ
ναυαγίαν ἔσπειραν, παροχόροι θεοῖς, εἰμαρτυρίᾳ,
ηὔπολις εἰσαντελέγοντες²⁾ καὶ τὸν χαρίν θεατῶντες
τῷν εἰστρεπταῖς³⁾ τὸν θεῖον νόον φαντάζοντες καὶ
αἰνιώτατοι γέγοντες⁴⁾ τούτοις. Καὶ πολλοῖς, οὖν, ταῖς
εργασίαις οὗτοῖς πεποιημένοις οἴτε ταῦτα καὶ οἱ
τυπώσεις οὐαρτάζουν καὶ πορευόμενοι πορεύονται
τοτὲ — οἷα κατὰ χρήσιν εἰργαπτούσι⁵⁾ παρότοτε τούτοις
ταῦτα δοξάζοντες ..

1072 - 1170 B.

Seite und oben sind in grünen, von oben nach unten

ΔΗΜΙΑ ΔΗΜΟΣ Ο ΔΗΜΟΣ ήταν οι αρχαίοι
καὶ αὐτοὶ οἱ πολεμίοι τοι επομέναι
νομόντες εἰς μετανομάζεται αγαντούσι τοῖς
τοι εἴη τοῦ σποδού για ωστήις αποτίνατος τοῖς
τοι ναυγωτούς μεταναστῶν γέραις πολεμίοις τοῖς
νομού τους είναι νεφοπάραστοι.

Kai to eis tou peripou epiwesivov

Εἰς τὸν ὄρθον μετίσχατα. Τοῦτο γονικόν
εὐτυχία, διάτημα γονεόντων και ωραίων τάπας, μωρών
εγέρουν.

Εγενόμην διανούσαντος παντούνος τον Ιησού^{να}
μετόπερ τον λόγον της ευαγγέλου; οὐκ, αφού-
μενα Χριστοῦ την εὐθεον μίσην, οὐδὲ πέ-
ρι μονού αὐτοῦ ταῖς αἴσπατα μάσθι, σι τὸν ποιητὴν
οἰωνορα.

1) W 2) vai 3) wō'fay.

(2) *Aster cordifolius* fl. in red
among Sedges (or 3) in wet
soil.

Σόγια-ομονοι.

Θωρ απ' τη γένεσιν παραδίδειται θεογόνος, επειρν-
τε, μορφή αἰθογόροις Κυρίου· καὶ τοῖς οὐρανοῖς
μέχρι τούτων, ἐντὸς, αἰγαλοῦτο τὸν αἰνι-
γόνιον δῆμαν; ταῦτα οὐδέποτε τοῦ τοῦ
νόσου λεπτούτων τὸν περιγένετον θάνατον:

Εἶτα δὲ οὐκέτι θεοίς αἰτίαις.

Αγαπατῶν, οἵτινες αἰτίαις, καὶ τὸ αἴραντα πε-
νατορούντας, τὰς αἰγαλοῦτον αἴγαλον ινεγματο-
δέν τον νίκην οὐγάλιον εἰγάλεις ωραία Χριστοῦ,
αἰθογόροις μεταξιδιάστησι τελετοῖς αὐτού-
τεντοῖς, αἰσιότεροι δεινοίσιν, ηγένετο περί-
οψος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Ν

Κατεργαζούντων δέοντας, τὸ τοῦ αἴρετον οράται
αιδονῶντα τὸν θεόν τον αἴρετον, μετόποτε Χρι-
στοῦ, οὐτοῦ σεβαστοῦ τοῦ ταῦτα βανίους γεννα-
γρούντας· οὐδὲν καί, οὐγάλιον αἴγαλοντες αἴρε-
ταιντος, τὸν δέοντας μεταξιδιάστησι τὰς αἰγαλοῖς
ηγένετο χαίροντες· οὐδέποτε δέοντος θεού τοι μόνον
θεού εἰναι μηδὲ τοι αἴρεται.

Καὶ τὸ εὐόλο. Ειαργόντος τοῦ θεοῦ Γεωργίου.
Σόγια ταῖς Σόγιοποιν. Καὶ νοῦ. Ταῦτα τὸ θεο-

μετέμορφον. Ηγένετο δέοντος

Μετόποτος μετανοῶντας αἴρετοντος αἴρε-
τος. καί οὐγάλιοντος τῷ δευτέρῳ

opgedroogd; Surwwoorden en land droog zijn ten
gevolge hiervan goed voor gebruik.

διανοτικός. Και την οπώρα, να
η αυραύλιχε. Μαρτυρεῖται ότι πολλοί νοο-
σούντων γίνονται..

ω̄δη α. ινχος δ. Οαγαρομ 10 έπιστροφοι
σεβαστος.

Avisando a los administradores

ΔΗΜΙΑ ονομασία της πόλεως της Αθήνας
της αρχαιότερης στην Ελλάδα.
10' 16 μέτρα διεύθυνση.

Φιλόπων τας εγκυρούσιας, μετέπειτα ο θρόνος
ώφελε με σιγουρότερο και πιο άγριας ωφέλειας
αρδειώντας ονειρεύεται με δεσμώντων ηρακλεί^η
νίκης ωτούς ή αργείων.

¶ Τοπικών λαών ωραίας και πρωτόγενης οι
δέοι μερόπων αντ' οὐδένων εγγίνεται οι-
στοι. Ιη αγάνων υποστήμενοι και ωραίοι τον θεού-
νον σπώια διεκπλαγεῖται ευρύπερνοι..

Θαύματα

Uf uorn w^o yverū to gōpacia in dējw hō-
uw ooy a^w 16 y^o en Uf^o oscarov^o, ~~marciby~~
15° ap^o val^o por in wapab^ova, ixante, e^o, Aloc
1) yrepab^oles 2) w^odir

Εραδρα νεωτεραν.

Καταβασια. Ιαναίους ιμπρέα.

ώδη γ'. Ελγανικαί ται' οοί.

Φημάτιν πηνία ορθότερη ή αγνοείται αντικείνειν,
ναύρωσης έν οὐλεί, ουχινες σαύτες οι λοιδ
φαλλούς αγαπήσαντας.

Αρχισαύτες μετέπειτα τείχη αεροπειάς λοιδούς
αργότερο, ναυνιν εχθρούς ενασπουρ ανασυραντίστες
αγνοι.

Ιερόπολη, ορθούς μόνον αδεμαντες γαῖδοι
αργότερο, νεύτης ³⁾ Ιερορού παραγόντες εχθρούς μονοδο-
ναίς αλαυτέρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ουρανού μεταγενετικής παραγόντας τα θεατρά
αποτελεστέρων, μονογαστραντής **ΑΟΗΝΝΟΝ**
νείλαι.

Θεοί οικείων

Μετανοείντινοι την ποίησιν γεννηταίς την εοῦς, σεμνή,
τελεία, διονυσία ενωργυνατο μετρού μετανοείας,
ναυάχαστα.

Καταβασια. ~~Σταύρος~~. Καθόρεια.

Κατεβαγήν Υπόντες.

Κατεβαγήντες Ιερούς την ναυρωγήν τον Σπιρού
τον αντικείμενον εχθρούς αίματι λοιδούς ονομαζόται,
τον δε την ουρανού καὶ μεγέστης λοιδούς σημα-
τιστηραν ουρανούς, οδαν ωραίας τοιούτου διορθωδοντε,
αργοτερού λοιδούς αναγνωρίζει, γάρ τειν φύκα διενιστα-
νει σαρκεύεις τον Τελεταίνην ουρανούς μετανοείντον

1) ημέρα 2) αντίτιτος 3) πεντάτελη. 4) την Εγκρίψην Η/ΠΕΤΙΤ

δεινούς φραστούντες.

Ωδή στην Επανάσταση της Βούλας.

Νικηθείσης οὐρανοφόρος της πανγεως,
ενεργείσης γαλαξίας αἰώνων πολυπλοκού
ουρανού μετά τοῦ αγαλμοφόρου, πάντας πάντας οι
γαῖαι.

Διόνεος αἰγαίωνος θεούντος αἰτηθέτος τοῦ ιπα-
ταιού οπεράρεις γαλαξίας πάντας επίσημης πολυ-
πλοκού πορού, πενταρίθμοι πενταπλοί την παράστασιν
αγαίνην εγγίνουντες.

Τοῖς διαφόροις πολεμήσασιν παντοχείων τοῦ
ορατούς αραιότερος προσωπικούς οὐρανούς, ομηρού
τηγανίσκους την πάτησιν περιπλοκήν την παράστασιν
αγαίνην εγγίνουντες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ορφανός αὐτοῖς Στέφανος κατείνειν, Καράς οι Θεοί του
ανεβάζειν οι πάντας αγαλμάτων πενταπλούς ανερρόπι-
μεούς την ουρανού πανσέντασην, πολυπλοκούς, θεοίνει-
στης παραστάσιας.

Καταβανία. Ένι το δάσεις.

Ωδή ε! Ει, Κλείσι πέντε πάντας.

Υγαντανάς επιτίποτας πενταπλοί την πάτησιν οι
αριθμοί της πενταπλούς αριθμούς της χαράνταν πενταπλούς
παντανάς.

Πεντάς τοῦ παντού προπανάστασια πολλή πολιού,
οι πενταπλοί παντοπάντες πενταπλούς πολιούς την πα-
νανάστασιν παντανάς.

1) γνωσταίς 2) διαδικασίας 3) πεντάριθμοι 4) αριθμού 5) πενταπλοί

I) κατά τήν ἀκροστοιχίδα ~~πυραμίδας~~ οὐνῶν τοῦ περισσοῦ
προφρόνως 'Ιάκωβος (σελ. I^ο) μετά τό "Ηράσθησαν..."
καὶ πρό τοῦ ~~θρος...~~ ἔδει νά ἡγάρχη τροπάριον ἀρχί-
ζον ἀπό 2. 'Οποίως μετά τό "Πλάτυνον..." παρελήφθη
σαν τά ἀρχίζοντα ἀπό P^θ καὶ προσετέθησαν τέσσαρα
ἄλλα. 'Ομοίως εἰς σελ. I^ο προσετέθη τό "οὐ θλίψης
ἡμᾶς" (Σ.Θ.)

ΑΘΗΝΩΝ

Μηδενισαν, Χριστόν τοῦ οὐρανοῦ σι καὶ οὐκ
δρόμος ανεπιτρέψει ἐν ὅλῃ μεταβολῇ οὐκτίθει
τυπούσην.

Θεοί μεν.

Οὐσία σε ἡ δαινή μεταίστησε, ἀχειρό,
μετά σίνην προσῆγε πάτερ σι ωραῖαν προσίσου,
εἰ τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰρήνην.

Kata Bania. Υπερίωνας οὐρανός.

Ἄγιον οἱ θεοί οὐκ ηὔτα γεννήσαν.

Οὐκούνεις τὰς αὐτόποιαν πατέρας οἱ Θεοί, οὐκέτι
σταύρον πολεμεῖτε ⁽ⁱ⁾ τοῦ Κυρίου μετά αὐτούν.
τὰς ἐν αὐταῖς τοῦ Θεοῦ πορειας προσάντας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ^{Πατέρων, Πατέρων Δαινῶν, τοῦ εὐαγγελίου μετά}
^{παντούρια αὐτοῖς τοῦ Ιησοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοφόροι,}
^{2) μεταπρεπούσια}

1) Οὐδεὶς παρεργάτης θεού, μετά
την Μάρτυριν τοῦ δρόμου μετεπίποντον γεννήσαντες,
Μιχαήλ, Μαρκού. Θεοί μεν Γεωργοί.

2) Οὐδεὶς παρεργάτης Κυρίου οἱ δάσκαλοι διανύγεντες
οὐρανούς εἰς θαυματεῖτες διὰ τὴν εὐάντα
εὐθυῖαν μετά δασκάλων θεοῖς εὐηγγειλεντος.

Θεοί μεν.

3) φέροντες ⁽ⁱ⁾ εἰς αρμάται τοῦ δόγματος τοῦ Κυρίου Χριστού
θεοὺς μετεπόστολος ανετείχεις μόνη, εὐογνούμενοι,
οὐδὲν μάλις, οὐδούσιοι οὐτε μετά πίστωσιν.

Rahabanta. Κατύδη. Κοταΐσιον.

Ἄγιος οἱ οὐρανοί εἰς τῷ Μαυρῷ.

1) στέρροι 2) μεταπρεπούσια 3) τῆς 4) φέροντες

4 Τοις αὐτοῖς τοῦ χριστοῦ καρποῖν τούς αὐτοὺς
συνετοπλάκησεν αἱ γοργίαι, ἣντας τοῦτον τοῦτον
ταπεινόντα τὴν σωματικὴν χριστοῦ τοῦ θεοῦ εἰπεῖν αὐτούς λέγει
θεοφάνεια, Μαυρονήσιον, Θεολόγον, Μηγανῆσιν δύο τοῖς
Γεωργίαις, οὓς χριστιανῶν αὐτούς προσώπους λέγει -
μεν τὸν αὐτούς.

'o oīwō,

Φιλίουν περὶ τὰς φύσεις, Χριστόν μὲν τὸν πα-
τέραν σαρκίτας ποὺ εὐγενεῖται νοεῖ, τὸν ανθρά-
πτικὸν μηδέποτε, καὶ δίστον πειράζειν εἰναι γέγον-
ται οὐκέτι πούν. Εἰς τὴν πόλιν τὰς αἴθους εὐγένειας,
ως θεαματικόποτε παρατητεί τὸν ευδαίμονα μητέλε-
πεται πώς ποτε ταῦτα εὑρετεί προσβάτες· οὐδὲ
τούτοις αὐτοῖς τὸν θεόν τον ποιῶντα μαρτυρεῖται στα-
τούσιν εἰρηνήν τοιωταίνων ἀνθρώπους, οὐδὲ
Χριστοῦντας αὐτοὺς πειράζειν εἰναι γέγονον.

En veldur þurði óf! Mannar sín til að eru
vælt með þeim sem eru Mannar 16 Ógánum með-
tupnir eða.

Elixos.

Yester day we had a good view of the sun.

Eupodophis, japonicus von Eschscholtz,

“Each, previously fit again protocol taught.
Thus, we often work together, the Emperor upon

Pion(?) ^{wilj} j. "in his majority.

~~τάρα~~ τοι δεῖν εὐαγγείον, περιπλόκον, εὐγένειαν
οὐλαν οὐσιών ταύτης ὅμηρον τὸν φυχάν ~~παντούς~~

παραδιδούσατε μεγάλη Καράντας γένοις την πόλην αρχοντε-
121 χρηματίζετε.

Ο μερι ταῖς τοῦ Διόπαρθος ἐν νήσοντι θεο-
δαιαν περιεγένετο δύναμις καὶ θεοῖς προσειναι
τὰ εὐτανά τοῦ μεριπούσιν μεγάλη τετράτο, παντι-
ρημοι μαρτυρεῖσθαι.

Περινέπολος τοῖς ἴστοις διδηματε, ἀργυλαί,
ποτίθροις τῶν αἰγαίων τῶν Διαφέροντος εὐχεδονῶν
ιμμάν, οὐδογίοι, οὐδὲν νομίμων στρόφων ἐν χαρού-
αὐτοῖς επειδύνατε.

Θεοί μου

ώ) Γενίσιον διενεγένετο, εὐταξεν ἐν λίστῃ
μητραὶ διπανόδετοι, εὔπολει, τοι παντοῖς οἱ δεσμοί των
τελεόποτες τοι πειθανεῖσαν πατέρας, εὐγένεια
ταύτη τοι ὄφεων.

Kata Baria. Εὐταξεν οἱ πατέρων.

Δεῆ γ! Χείρας εἰνετάσσεις.

Σύνεον μηναιρεῖσοι, οὐδοτί πάνταν διοδοθεῖσαν
Διαφύνετε διπολούντος παντοταρπεῖσοι, εὐδόξει, αἴρου-
ντες αἴρουν τρόποντες³⁾ διαδομμένοις τοι περι τοῦ
δεῖου αριστεροῖς μεν τὸν περι τοῦ περι τοῦ περι ποντικού,
μονῆς διηγεῖσθαι.⁴⁾

Οὐ διψή, θρεπτοῦσαί τοι τούτην τὴν θήραν
ον γέλειν, παντογοι, οὐτε βαρύνων εἰσίστειν, οὐ
γάντι προσειπεῖσον διάριντον. Χωρίσας τούτον τον Χρι-
στοῦ της ἀγωνίσεων, οὐ ποντεῖσιν εἰσίστειν ταύτη τοι
εἰπεῖσθαι τον θύριον.

3) μητραὶ 3) εὐδόξει 4) αἴρουν τρόποντες

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΝΗΣ

γένειν τριάδαν οι πολιτείαι μάλλον τον απόλετον
χρηστὸν καὶ αὔραθνον πάντας τῶν γενοντων τον
καὶ γροῦτον προτελεῖ τριάδαν τούτην την πα-
ντων πρωτοβολίαν οὐχ γένεσιν την παντανού-
στην τούτην εἰς διάταξιν.

Θεολογος.

Αἰτεον ωροσαίγονον ἀεὶ τὰς οὐρανάς τιν
νόμων ταχυτάτης προπενήσης, καὶ λόγων, οἵ
θεῖς μετ' αὐτῷ μετ' αὐτούς τινας τινάς
οὐκ εἰστον εργαζόμενοι; τοσοῦτα τινὰ τὰς
κύριους τοὺς θεοὺς.

Rala bavia *luteo-purpurea* ¹⁾ *varia* *apicata* *infusa*
ad' d. *luteo-purpurea*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ^{αὐτοῦ οὐ}
Καλλονής ^{τοῦ μητρός}
ΑΟΗΝΩΝ ^{αὐτοῦ τοῦ πατρὸς}

σπουδήνα συαρχεῖται εἰς περιποίησιν
βούλεως, ων τοῦ οὐρανοῦ περιποίησιν τοῦ οὐρανοῦ
καθηκόντερος ἢ τοῦ αἰσθητοῦ γεγάνθωντο,
εἰς οἰκίαν εἰσέμενον δοξάζοντες.

α) εν ιεροῖς ἵερῶν δορυφόροις τελεταῖς, την
πεντάκις ὀρεῖς, πεντάπλεος πενταδέκατοις, ὀρεῖς
αριθμοῖς μετατελεταῖς, αριθμοῖς μετα-
γεννήσιν καὶ μεταγέννησιν τοῖς δέκας δορυφό-
ραις τηλεταῖς ὀρεῖς, δημιουροῦσαι

Βαρος 16 σαρκως, ουγοι, ανωνυμοι, δι-
σιδαντε ωρι της παρεσοφια μεινεν ον
ταιοι, μερηπους λεγματι, μεινοις αγιοις αγων
Γειτονων αποικιασθε της Κυριας πιον⁴⁾ εξαντω-
1) αγιοντος 2) αγιοντος 3) αγιοντος 4) Αγιον
δοσθενης 2) μοι μενοι

τὰς απαιγόματαν τοῖς μοδαῖς τηρῶνταν γένες.

Θεολόγους.

Φερρυρική μεμονωμένη πάνωσιν διατύπωσε ο θεολόγος τον πατέρα του Θεολόγου σε εντομή στερείωσις, αναρριχώντας αρχαντες, μετρητούς ανεταρίθμησις μεταξύ χριστιανών καὶ ανόρτων αργαντών επιγγίτευντας καὶ στεγανών την φύλακαν εδείχαντο.

Καταβασία. Φωτιζού, γωνιζού.

Εγγανοντεγγανον. Ο οὐρανός τοῖς αὐτοῖς.

Έλεον. Γυναικεῖς αἰνούσιοις.

Τῆς θερινοθράσεως μεγάλην εστί θάνατον
ἔργασσων σηματεῖσθαι εδείχθησε, οὐδεόποι, αὐτοὶ οἱ ερευνατέρες αἷμα σταυρῷ αεριφραστούμενοι, αὖτα νῦν αερισταμένοι τῷ θρόνῳ τοῦ αντανακτοῦ οὐν τοῖς χρονίσι τὴν μετρήσων αεριφρουργίατες οντείς.

Εἰς τοὺς αἴρους. Καὶ 16 αρρεῖ.

Πάσα ανοή-γενες.

Στίχος δὲ μεταγγίζεται αρρεούμενα.

Μήχος ως δὲ.

Ως εὖ μερισθότους θείαματα.

τημέρον, απότοι, τε γένουμεν τὸν αὐθεόφορον,
Χριστοῦ εορτὴν τὸν σεβασμον ἐν αἴθραις καὶ
ἀρχαῖς, ανυπνοῦντες τὸν Αὔγουστον, τὸν εὐτῷον πούμεν
τούτῳ δοξαντάς καὶ τὸ φωνορούντα παντίκας
δειπνάτας γέγονος νοούμενον εἰνεθείαν γατι-
ωντας καὶ απογεών δαμάσκην εἰνεψήσων-
τας αὐτίνας μαντολε.

Ἄλλος Δαμοθράσιος, ἀφοῦ λεγεῖται οὐκέτι, οὐ-
σοι, μακροὺς, ὅρδον δέξαντες εἰνεργέσεια, ἔμμηνοις
σπίρυμα, Μανούντις καὶ Γεωργίος οὐτε Θεοδώρος
καὶ Μηχαήλ τῷ στεφανῷ τὸν χαίροντα μὲν ἡμεν-
σαντίκοριν χρωμάτινον τὸν Χριστὸν γεραιόσυνα,
τὸν δὲ μακραίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πατέρας ταῦτα προσχέντες, τὸν ευ-
ηποῖον Χριστοῦ επεστησατέ, Άγιοι, καὶ τα-
νεοθέσατε αὐτοῖς τὰ μακέντοντα τοῦ δεξ.
Εὔρους σαργᾶς προχειρατε τῇ αινιήλιῳ, οὐραῖ, εὐ-
οτασσενημένοις, καὶ ωραῖς τὸν απεισέσιον χαρρε-
νικῶς εἰσηγείστε χαιρούστε, μετέπειτας ερδοῦσι.

Μέγας εἶπεν γηγενέστερος, τὰ οὐραῖα δο-
δαυρωταὶ οὐν τὰ δέσια καὶ τὸ βόρα, οὐκέτι μανί^{την}
ἐνίσχυοντες τοῦ ἄγιουν περιποράς την δυνα-
στειαν τοῦ αὐτοκεντητορού μετανιώσαντες τὸν ιγού^{την}
οὐν, τοισθις δυνάμεων, δι' τοῦ Χριστοῦ, καίτην
νεριγρούρησσον τοῦ αρροστονούντας το.

δοξα. Άγος εἰ; α!

Την απογεών πεντέμεν τὸν όρην αὐτούσιαν
~~την πεντέμεν~~

αντεστησεν αγορας την πρωτην, και επιλεξεις ημερας μεριμ-
πει ο Χριστος του Θεου ιησου, του οποιου ενισχυ-
σαντα υπερ βοής μεν γνωστας και σχόδους
αναστάστας μεν διαφανων γάρισος μεγαλου-
τας οδεν τα οικηταρικανταν συρρεουσα γεγαι-
πει την εν θεοω ιησυν διδιγηταν γάριν μεν
εν αιστει θωντικαιπετη, οπαλινθη αιγαλοι
του θαυματου την διναπειρην τας δραγας
και εγουνας τοιν ουροιν την αιστει λεωνενα-
μενοι και χριστον του γενεσότιν εν τοιν αι-
γιοις μεγας σολαριτης, μερος ον αποκειαν
μοιητατης ιωνης την εγκαμψην νησου το
ον γερεται αποτην εβαλεμενην επιθετων
H**MIA** **A****OHNEIN**
μερος της ιωνης την ερωτην δεινην περιπτω-
σεως, μεν τοιν αποκειαν επιγραμμον ομηρ
διηρηθεντα ειρηνικα μετα φεγγος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σορόγετα μεγάλη και ανώνυμη.
Εδώ μια γειτονιά που θα μείνει, μείνει
και μαρούνες ωργή που μείνει στην ζωή.

Megachile apicata. cī dīgor. 1
Sarcocephalum jōvōs pāpāwās cīs tō yā-
pas Maipus ūjā wōtōtē cīs qōwōs
cīs kōr dīdēvōvūwō iāpōtē cīs old-
ōtēs lōtē wētē pētāqōs cīs eñqñyñwōtē.
1) adōr

Εορτάς ανατολής Χριστού
Αρχής
από
Ζεύς.

~~Ἐν εὐτομοφυσίᾳ, τοι γένοισιν φύσις
Ἄντα σχημάτων δέσμων παροντας
Ἐγράψη, εὐτελῶς τε αὐτὴν αἰνιγματικά,
Προσώπων μαρτυρίαν οὐκέτινεν επαναποιεῖν,
Πότες δέ μεν ωραῖς παραδίδειν πενταχοῦ γαμήσον
Οὐσόπους ινορευχεῖσθαι καὶ τὸν ἀντιγονότος.~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

B!

Λόγος διηγμάτων μας ερμηνασθείσιν ταύταις τέλος
νεκροφόρας ταῦτα Σαρποδάκις.

Λόγος διηγμάτων,
~~μας ερμηνασθείσιν~~
~~ταύταις τέλος~~
~~νεκροφόρας~~
~~ταῦτα Σαρποδάκις.~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

"Αγαθή πάτησε πολυτάρχον οποιον διετοπέμψει
μου, θη ων αἰτία για νεκροφάτια μου."

Μεταφράστηκαν πάραπονος σύμβολον
Χριστιανοί Γενετική παραδοσίαν ή Ελλάς του Χριστού
επιμεμονή. Μεταφράστηκαν αγάπη, αρδετήσιμη,
ο Χριστιανός το άκησε πάντας, καὶ αρνεῖται
καὶ εγραινόμενος οὐ μέντος οὐδὲ πάντας
νέοντας Σαρποδάκις, εὐτελώντας έβραίς πλούτος
αἱ πόλεις τερατάς καὶ αρνεῖται οἱ πατέρες μου,
οὐδὲις αρνεῖται νοογιμνάσιον μεταφράστηκε, αγάπη καὶ
ανανταχθεῖσι οἱ επιστολαὶ εγγραφήσισται, αρνεῖται
νέοντας αρτεμετέλες διανέρθησαν καὶ ταύτους ου-
δὲν αρνεῖσθαι μαζί ἐν ταῖς πόλεσι στριμόνων βούλησον

νοσ ἀντίγνωσα.

διάληκας ὁ ὥραρενος αὐτὸς οὐρανοῦ γῆς
απούεται μετ' ὀποίησται αὐτὸν τοὺς χορούς τὴν αἰσθέ-
ψιν μετ' αὐτὸν τὴν αἰαλογήν τοὺς μεταγόνους γαστήρας
ηγένετο μεγάλων γειτονῶντος, οὐλών μετ' αὐτοῦ
νοτίος οὐρανός γῆ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγελίον, τοῖς, αἱ
μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ οὐρανός, μετ' ὁ θεοὶ Θεοὶ^{τοι}
εὐδοξίαί τοι ταῖς μεταράσσουσαῖς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, μετ'
μήτιν, αἴρασταν μετ' αὐτῶν αὐτοῦ χρηματιστηλῶν,^{τοι}
αειδή μετ' αὐτοῖς στήματοι, εὐαγγελιστῶν μετ'
αγνῶνες τοι αἴσιοιν αὐτοῖς πόροιν μετ' ταῖς οὐρα-
νοις, δόζαν, ληπταν, αὐτοῖς πορείαν μετ' αἰνιγγε-
ων μετ' αὐτῷ τῷ οὐρανῷ τοῖς θεοῖς, οὐν ταῖς αὐτο-
ῖς τοῖς περιφερεῖσι τοῖς θεοῖς, τοῖς αἰνιγγεισιν
ηγένετο μετ' αὐτοῖς περιποτίαν τοῦ μεταβολῶν
μεταμεταστήλων τοῦ θεοῦ,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

infat, cui mi opacum et obsoletum suum ad
viro permisit, ut non ducasur,

Σα τοῦτο μαὶ τὸ εἰρίνειν διὰ τὴν αγάπην του
οἱ πεντάτοι λύκοι μετὰ αὐτοῦ συνέσπειροι Μαρτύρους τοῖς
ταῦταις σειραῖς μεραρχίᾳ, προσήλθε τὸ τέλος τῶν
ἔργων τοῦ θεοῦ, ὃντος εἶδος σαρπεών οἱ ταραχωδοί
μετανοοῦσες φύσεις τοῖς περιθέμασιν ταῖς ταραχαῖς
μετατράπεζες καὶ ταῖς περιφοραῖς αὐτῶν
αγαπᾶτε τὸν μὲν πατέρα, τὸν δὲ γόνην τοὺς
οὐκέτι μετανοοῦσας περιθέματα, τὸν δὲ γόνην τοὺς
αὐτὸς μετανοοῦσας αρπαγέτας, τὸν δὲ αὐτὸς αναπτυγμένον
τὸν πατέρα τὸν εὐηγένειαν, τὸν δὲ γόνην τὸν μὲν αὐτὸν
τὸν προφύτευτον εὐηγένειαν ταραχωδεποτάτην αποτελεῖσθαι

ανεργων γερούτες δια χειρας αυτών τά εργασίαις -
τα 16 ινέρ αυτών σηματάνε χιλιάδες τοις αγρούς
και εργατές εἰς τας μεγάλας και πλατιές ορού -
περιοχές, την αυτά τοις διαβολούς πηγαδήν^{*} και
κορόνες και σαρών αυτών νίκην, πληνδάλες δένου
το Κύριλλον οι μακρινοί αυτοί τού Σιλάνηνον
και την θηραν ταύτην Κύριον με τὸ Θεόν, ανανεύεται
το δένον τοις υποστήσασθαι πλατιές αγράν νόσον,
και σφραγίστηκεν αγάντην.

Στοιχεῖα δειπνάρια, προστοιχία θηρανού -
σταλον εισιτον εγγένετον και διαδεκτόν εργασίαν,
ηγείαν από Τάνγκο, κατατάξαντον προπτηλαν ευαίσιαν και

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τυραννούς και αποτελεσθείσαν διαδεκτόν
μανιαράτες μεγαλοφύγον ταύτην ωροπότατα, οπερ -
γνωστοί ανανεύσαν, μετατείχασθαι το δένον, το οποίο
μετονομάσθαι ταύτην ήταν, και νέαν αναδοθεί τρα -
γαντούς και πορφύραν.

Στοιχεῖα μετ' ὁ Κύριον διενεκτόν τον ιδιότερον
και τον επόμενον διαγερότον, ον μεγάλον ηνωμένον,
και χαρές μετέπομψεν ταύτης, οπότε διενεκτόνει
στατού ο Κύριος Κύριον την αυτού ανομαλίαν -
γινούσι. "Οι γηγενεῖς εἰς αγράν εγκαίνει, οι γειτόνες τού
ωροπότατην, οἱ δὲ ταρεποτιμητούν τούτον ταύτην,
οἱ δὲ άνω των αγρούς και ωρηγών τούτου προστίθενται
και οἱ διατάντες (την περιφέρειαν πηγαδήν) πορφύραν

¹⁾ Βακανέλλος = βακανότοπον πρόσων, ον τὸ γηγενεῖον
τούτης της περιοχής οντοτήτων της περιοχής

δροῖ μετ' οὐδὲν πρόσωπον αὐτοῦ τῷ Θεῷ.²

Ἐγειρόλετο μὲν ἡ ὁράτη γένους ψαυτὴ πράγματα τοῖς Θεοῖς αἴτιοιν, αἰσθητοῖς λίγην μετρούμενά τινα· μετὰ δὲ προσκύνην Ηὐαῖας Τάγης περὶ αὐτῶν περιπλέγειν· & Καὶ εἶται Κύπρος ἐν στροφαῖς τοῖς μετὰ τοῖς οὐρανοῖς αἰώνιοις, ονταῖς δὲ τῇ μετατοῖς τῷ Σιανθόποντιν κατά τοῦ πόνοντος τοῦτον περιποιήσαντες, Σιντζάνης, Σιά τὸν ιαρέα Χριστοῦ μητροπολίτην οὐρανοῖς αἰώνιοις εἰδίγειν.

Καὶ ὁ φίλος τοῦ Καραϊδούρου γράφει, §1. ^{οὐ}
μίσαντος μεταβολῆς χρονίου εἰναι ταρπεία
τούτης τοῦ θεοῦ Χριστοῦ μητροπολίτην

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΗΝΝΗ
νούτιοις αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς, περιγράψαντες

ταῖς μεταβολαῖς τοῦ θεοῦ τοῖς αὐτοῖς
ταρπείαν, ἀπίστοις τοῖς Κύπροις, μετά
της οὐρανοῦ έστραγγυθεῖσαν ταρπείαν οἱ μεταβολαῖς αὐτοῖς νεομετατυπεῖστες, ὅποις εἴμισσεν
μεταβολαῖς τοῖς αὐτοῖς ταῖς ταρπείαις τοῦ θεοῦ Χριστοῦ, μετατυπεῖστες
τοῦ τραπέζην αὐτοῖς ταῖς αιατανόματον, νοτί³⁾ δὲ διατίτην αὐταῖς ταρπείαις ταῖς διατάξεις μεταβολοῖς.

1) γρ. αρρενόντων, πατρὸς τελεόρρεας ἔργοντος. ὄρρηστος-ὄρρος =
2) γρ. οὐρανότητα
3) γρ. τραπέζη

υποτροφία
μετατυπεῖστες ταρπείαι
τραπέζην αιατανόματον.

ματί λάρκας, καλαμί γαύρος
 1) Εν τῷ πρωτογράψῳ ἐγέρτε νεώτερος θεόδωρος, ~~τοῦ πρωτογράψου πατέρος~~ επειδή
 διορθωτής γενετικής της τέχνης τοῦ πρωτογράψου ήταν πρόσωπον,
 συγγραφέας ὡς μετά βαθέα αναγράφεται διὸ θεόδωρος αὐτὸς πρωτογράψος τῷ
 πρωτογράψῳ. Ήταν τὸ βούλον οὐκανθρώπιος, νοτίος πολιτισμούς πολιτών
 τούτου καὶ καταβαστας τῆς οἰστρας τῆς πατέρος. Οὗτος μετέπειταν εἶτα αρχόντας

διηγμάτων τοῦ γραμματοῦ αὐτοῦ περιποιούσος, καὶ έγινεν
 ἐξ αρχῆς, οὐδὲν ἀμνίσαντος καὶ προνοιῶν
 οὐρανούς καὶ οὐδὲ τοῦτο ἐνοποιούντος πάντα τὸ θεόν
 καὶ τημάτα, αὐτὸν ὑπερέστησεν οὐρανούς ποτε πατέρος.
 Οὗτος οἱ περιγρίνουσιν περιέληπτες Μαρούν⁽¹⁾, Θεό-
 δωρος, Γεώργιος καὶ ρεάλεπος Γεώργιος, οὐαρ πο-
 νημάτα καὶ δραματα τοῦ νήσου Σαμοθράκης, ἡ
 Σελίχαν⁽²⁾ κατηγόρος τοῦ περιόχειον Κύρρου·
 οὐτε τὸ Βεροίαν εἰς τὸν οἰκισμόν πορεύεται μεταξύ 1821
 καὶ δραματικούν εἰδούς Σαμοθράκης, οὐαρ νήσου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτὸν Αθηναῖον, Τελετέαν αὖτε ποιεῖται τὸ πατέρος
 καὶ γονινών τοῦ Χριστιανοῦ περιστέλλεται
 Σαμοθράκης, τὰς δὲ περιστάσεις καὶ περιστάσεις
 πάντας οὐκανθρώπιον καὶ δημοιόπονταν εἰς αὐτούς,
 τούτων καὶ κηφαλῶν.

Τοῦτο δὴ μετά τοῦ πατέρος πρώτη
 ἀπόδοση⁽²⁾ ἔμεσος μετά τοῦ Σελίχαντος, οὐτοί, οὐτοί,
 ηγίαντα μένοντες, αὖτε γοτθεῖται τοῦ διατάλου καὶ
 γηγενεύσαντες έγερμοντες εἰς εγένετον, τοῦτο μὲν

(1) Εἰς τὸ πρωτότονον μετά τοῦ πατέρος αναγράφεται διὸ θεό-
 δωρος, αὐτὸν δέ τε περιγράφειν περιγράφειν τοῦ αὐτού τοῦ
 πατέρος. 2) πρωτογράψος. 2) οὐρανούλιος

ναίδης τραγήσαντες εῖς Τούρκους, τοὺς ἀλούπους τοὺς
καὶ ὁ[μέν]ιούς πανταῖς εἰς τούρκων ἀσθενεῖς
εἰς ἀχογεῖς τραπεζίους καὶ σημεῖα τοῦ Αστρι-
ευνοῦ σιάγουτος καὶ γράφειντα καὶ σημειώνεις
εἰς τὰ βιβλία τῶν τραπεζίων τραπεζαῖς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

μεν οὐνούσιαν τοῖς τοῖς πολιτοῖς τοῖς οὐνούσιαι
μεν ξεποδράμιν, μεν αὐτοῖς εἰγίνουσιν
αἴσιον τούτουν τὸ δράμιν.

(Είτε ἡ ματαὶ μαρτυρία, οὐκάντις
βέπτων εἰ θεοί, καὶ] αύτοῖς αἱστοί χρήματα
ἀνεψιανταίσιν γένεθλίος. Καὶ μάγειραί την
ἔναπομπήν την παρέστησεν ταῖς αὐταῖς στάχυσιν οὐκέτι
τημέναις αργεῖν χρημάτων εἰπούσιον; οἱ δὲ ξοι-
διάροι ἐμανατίσσοι τοις θηροῖς ταρπούσιοντες αὐ-
τοὺς καὶ αναχωρήσαντες εἰς τὴν οραθέσαν Γαστρά,
πεινώντες μεταστρεψίσθως τὸν γαστρικόν ταν, [ταν]
αἴρουσιντες διαστούσιν ανατείνεις αἴρεις οἱ εύο-
μηνοι στοιχεῖοι τοις ιδοῖς νεανισκοῖς αναχωρήσαντες,

1) οὐρανότερος = οἱ ἐνεπόλει τοῖς αἰγαῖς ποταμοῖς τῆς θάλασσας, οἱ δὲ οὐρανοὶ
(ποταμοὶ περιβόλους) εἰσὶ οἱ μακροί (εἰρηδίους).

εἰς τὰς γάρ τινας ὁμοίως προπονοῦσαι, οὐτανταν
δέ τινας προπονοῦσαι, οὐτανταν
τινας προπονοῦσαι, οὐτανταν
τινας προπονοῦσαι, οὐτανταν

Ο Κρατερός Γειτονών των Επίκαιων
τον τοῦ Μαρμαρίου, σῶο Δημοσίου Ιδεύος,
Μαρμαρίου ἐν βαρυγενερε, καὶ ἔχει τὴν
ἔστορεψην τοῦ τε Καρυκίας καὶ τοῦ τε Βηγή-
ου Σαρπιδόνης τοῦ μετεπένθετον αὐτὸν τοῦ
μετεπένθετον αὐτοῦ χρήσιμον, τὰ δὲ αὐτοῦ
στοὺς, ταῖς τε τοῖς διαφόροις τοῖς Παραγένοντος
οἱ ἀναγνώσας πολλά τε λέγει, εἰπών τοις αὖτοις
Σεππών Καρυκίαν τοῦτον λέγει Λίσσην τοῦ
H**MIA** ταῦτα τοῖς διαφόροις τοῖς οραντοῖς τοῖς λευ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩ

1702. Ἀντικεῖται τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. οὐδὲ τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ αὐτούς τοὺς τελεστάς γενετήρας, οἵτινες εἰσιν
αἱ ἀνθρώπους σέβα εἰς τὸν θεόν τοις δογμάσι,
οἱ σεπτικαὶ τοῦ θεοῦ μεταβολαὶ σώματα εἰς τοὺς
τοιούτους τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ αὐτούς τοὺς τελεστάς
αὐτοῦ, αἵτινες εὐτρόπια αὐτῶν σώματα, τὰς
δέξιας, καὶ αὐτούς τοὺς τελεστάς ταῖς δεξιάσι, οἷς
τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ αὐτούς τοὺς τελεστάς τοις
πρόσωποις. Ταῦτα τοῦ θεοῦ προσώπουν αὐτοῖς αὐτοῖς
πρόσωποις εἰσιν εἴδη. Τοιαῦτα προσώπα τοῖς πρόσ-
τοις τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ προστίθενται τοῖς πρόσ-
τοις τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ προστίθενται.

Ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἐγένετο Καρδυλία
Μάκρη παρενόχεις, καθὼς οὐρανος Ἀστερ-
παχνεῖς εἶχεν παρόπεροι, ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν.

1) ~~πατρούργειον~~ του Σαντζά (1821-1838), Γερμανώς πατρούργειον
επόπειν, Επικονιανοί καθηδάριοι των Εργασιών Βρε. Στ. οργ. 87. 2) Καραδίλας 3) το διαρχή^α
γηπέτων μεταξύ των αναπληρωτών, Ιερ.

τος καὶ γῆρας αὐτος 16 τοῦ θεοφόρου δρουσιας
ὅτι, εἶτα καὶ την απράξιαν 16) Καρυδούν
ιωό την εἰδουσιαν αὐτοῦ παρέποντας εἰς τὴν
ναὶ συνάρτητο διακονίαν του καὶ αὐτὸν την
μήναν γεράταν τον διατίθεται εἶπεν βούλησαν μαζανά
εργάτων οἱ θεοφόροι, τοῖς διωτούσιν μαζεύεις μάντον
εγγένεταν τον αρμάνιον μετ' οἵτοις αρχούσια
οἱ θεοφόροι, οἱ δὲ πλούτοις αὐτῶν μάντον ταῖς αρχή-
σιν την διακονίαν δρουσιας την θραύσιν, ο-
ντος εργάτων μαζεύοντας εἰς την Βαρούσην, την δι-
αβολακήν την Αγίαν Σοφίαν την Χριστιανών
δρουσιας, διωτούσιν αὐτοὺς μάντας μαζεύεις
εργάτων ταῖς μαζεύοντας εργάτας την θραύσιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΧΗΝΩΝ

γεγονότοι οἱ αἴσιοι οἱ πλούτοι οἱ λατρείαι
των καὶ τοις διωτούσιν, καὶ μάζαντας την αρχήν
αὐτῶν ταῖς αρχαῖς την Σινάταν (αὐτοὺς οἱ
ανθρώπεις αὐτὸν μαρτυράσσεις, οὐδεν τοις ζωπλούσιν.

Τοῦτο ταῦτα οἱ θεοφόροι δρουσινοις αὐτοῖς εργάτη-
σιν, οἱ δὲ ιεροὶ Χριστιανοὶ αγριότας αὐτοῖς εργάτη-
σιν μαζεύοντας εἰς την θραύσιν την θραύσιν. Αντίστοι,
διωτούσιν ταῖς εἰδούσιν ταῖς οἰκάδας μαζεύοντας. Τοπε-
ρά οὖν, οὐδεν εἰμπίναπος τοις αρμάνιοις μαζεύοντας, εργάτη-
σιν μαζεύοντας την θραύσιν την μαζεύοντας, την
διωτούσιν την θραύσιν την μαζεύοντας, την
ανθρώπους οὗτοι μαζεύοντας την θραύσιν. Οὐδὲ μαρτό-
νος μαζεύοντας την θραύσιν την μαζεύοντας μαζεύον-

1) διατίθεσις. πότης αἰτερώ (τετρά-περο). 2) τοῦ οἰκοτοποῦ ιερού.
εἰδούσιν. διατίθεσις.

οἱ παρεργοὶ δειπνώσκοντες τοῦ αἵρεσης τοῦ Φίλοις εὐθύδοτα-
ζε μεταβολής ἐγγίγαινεν - Καὶ νῦν αὐτοῖς σένοις τοῖς
δευτέρων πόλεων περιπέτερον μὲν εὐρεῖται μεταβολὴ τῆς
τοῦ λαοῦ (16 Σάποντάκης) ἀγγειοῦντος περιπέτερη
αὐτοῖς γίγνεται τὸν επευραῖν τὸ καρπούς νέαντες
εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ αρχοντος τοῦ εὐτούτου διατάξεων
ἡ νῦν τοῦ αὐτοῦ; Ταῦτα δέ εἴσοιται, σιγὰ νῦν μετόχοι,
ταῦτα δευτέρων αυτοῖς τοῖς αἴροντος τοῦ πατρός
τίποτον· μετατίθεντος τοῦ πατρός τοῦ αἴροντος
τοῦ πατρός μετατίθεντος τοῦ πατρός τοῦ αἴροντος

*Oραξιάς προστατεύει σόγια τού λυκάνθρωπου
και επιδίδει στην θεραπεία της νοσής του μια
ΑΗΜΙΑ στην οποία η αρχή της θεραπείας είναι η απομάκρυνση της*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

τάλον τού περιπλεκταί, οι οποίαι αλγονται μέσω της
σύνθετης σύνθεσης των ουρανών ο αστρογενήτας
ν' ανανιών από τη Διαβόλη εντόνα σύνθετη,
εμπεδούσει διά να γίνει χρήσιμος από τον περι-
πλεκτόν να τον αναγνίνει. Εδώ μετά μεταστρέψεται
και αναγίνεται πάλι αναγνόντας τον περιπλεκτόν, μετά ανε-
πάρουσια θαίσην εντόνα. Μετά δέ την αγνοή,

(1)

Barbara Ingman, organist in St. Paul, Minnesota
and author.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- Μεγάλη μοι, καταστήσει;
Οι δέ πυρπόλες ανακρίδιαν τα μεσσόν-
ων γέραψαν;

- Επειδή, σιδέντια, εἰμαστα χριστιανοί αὐτοί,
αρρόνων μας γεννημένοι μαζί ανατοργήμε-
νοι εἰς την Αἵην την Σαραούραντεν επί την
πόλην την πατρόπολον την εργάτεν-
τον Σαραπιώντας οἱ αρμόδιοι νομοί τους τούτοι-
ν εἰς μέρη μαζί αναγέννησαν ηγεμονίαν επικρατε-
ίουν, καὶ ανατίνασσον ³⁾ την περιφέρειαν, μετὰ τούτους τούς
οἱ ασθενεῖται μεταξύ τηρητικῶν θυμόντων εἰς
ηγεμονίαν νόμιμων μαζί εγγράφονται την στατο-
πάρα την αγιαδοῦς ωροσύνην ηγεμονίαν αὐτοῖς εἰς

աշուղցիւ, թանօթ 16 արև օսօքպէցէ
այս էն թագած թագածներ:

Ταῦτα ἀκούοντας ὁ Λέραννος εὐθὺς μάζης ὥστε
αὐτοῖς αὐτοῖς προσέπειν τὸν πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα.

— Νᾶς ἀστεγονίατε, αὐδούτι, τει κατέγορον
μήτε τὸν εἰδεῖν τὸν φίστιν τὸν Μαραθόνιον,
ηὔστια, ἀγούσια ἔχαπτο¹⁾ τὸν αυτούσιον τὸν,
σάου φύεται τοῦ δια' να' οἰκειότεστε, μετανει-
οῖ πονεῖσθε, οὐδὲ τῶσυχει μεταποίεισθε
ωστα αἴσατα ενεγκόσσυνα;

Οἱ δέ περινοὶ ταῦτα διηγοῦνται οἱ ιησαῖ,
καὶ Ἡγέριοι, οἱ λόγοι διαδοχῆς μεταξὺ τῶν
μετὰ αὐτούς, τοῖς διαδικαστικοῖς καὶ παραπλανατο-
ρισμοῖς, οπαντα ταῦτα διηγοῦνται οἱ ιησαῖ
εἰς αἴσιους μάρτυρας τοῖς οὐρανοῖς μεταβολή-
στοι, ἐκεῖ οὐταὶ τοῖς διότι οὐταὶ τοῖς ταῖς
διαδοχαῖς, αἷς μίνιστροὶ Χριστοῦ πεντε διαδοχαῖς
μετὰ διαδοχαῖς, οὐαὶ διαδοχαῖς τοῖς διαδοχαῖς, αἵματος τοῖς
τοῖς αἵματος τοῖς Χριστοῦ φύσει, οὐαὶ διαδοχαῖς τοῖς
αἴσιους τοῖς, οἱ αἵματος αἵματος τοῖς διαδοχαῖς οὐ-
μεταδιαδοχαῖς οὐμεταδιαδοχαῖς εἰς τὸν οὐρανὸν τοῖς

Ετοιμασία στην πόλη της Αθήνας για την παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου
επί της πλατείας Συγγρού με την παρέλαση της Εθνικής Αρχής.
Επί της πλατείας Συγγρού με την παρέλαση της Εθνικής Αρχής.

μεν χαίρει τον εἰσενταῦταν τον δέ αὐτὸς οὐ γά-
γος εἰς τὸ βῆμα μετέστησεν ὅπλοι· εἰς δέ τού
τοιχούς τον εἰσενταῦτον αἴροντος, επειδὴ μεταστή-
ψεται πενταγενεῖς οἱ δέ πόλεις οὐνοματεγγόνειοι εἰς τὸ
βῆμα· μεταστήψεται δέ πόλεις πενταγενεῖς οἱ δέ
τοιχούς τον εἰσενταῦτον αἴροντος εἰς τὸ βῆμα τοῦ
πατρὸς θεοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲν τον εἰπεῖντεν ναὶ γάδων
οἱ αὐτοί, φασκούστε, οὐρανούς μεταπεπονθόντες
ταῦτα τον διδόνειν ναὶ λαζαρούς τον ποδούς τον περι-
τυπίου τον μεταστήψεις αὔξεψεντες μεταπεπο-
νθόντες οἱ εἶναι τον αὐτόν ναὶ λαζαρούς μετα-
πεπονθόντες τον ποδούς τον περιτυπίου τον αὔξεψεντες

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

incor, oltu nu de la unper la rara, saru dep-
runt cu' un perior. Oi' Ocor do gobindelor
sau' sivates cu' peta' d'arator ra' uog' a'ru' din-
via.

Επίτη μεί αγαγόντος συμμαρτυρούμενοι
μετ' ελέύθεροι θεούς προσευχήν την αγιώναντες να
μηδενούν τα αρχαία μυστήρια.

Kaweso se' xporthans' dres' ouster e'fudet ko
eyam, o' fwo'dor va' mowwuy'van o' puep-
tups, ejabav gospilla ob'ido wapnophy'ouster
van puep'ups, ~~va'~~ 'lo' cim'ffey'ev tur apocot'wan
van 'lo' i'gows ko' mupun', van' a'weg'dovlos o'i
apocot' ei' 'lo' Hap'vra, cargo'wuy' d'yan o'

να' πρεμισθή τὸ τέρπον μετόπως· εκεί
δε τοι μηδὲ ταῦτα προτίθεται δοκούνει οὐκε-
τος τὸν γένος τοῦ τινὸς πρεμισθήτους·
εκεί μὲν γάλλα συνείναι ἐπεργάσαντα τοὺς ἄλλους
καὶ τοῖς ἀνεπιθύμητοι ταῖς αἰχματα πονηρίᾳ.—

Μετα τοι διέρχεται ο πρώτος παράγοντας της απόδοσης της στην παραγωγή της γεωργίας, ο οποίος είναι η μετατροπή της γεωργίας σε παραγωγή. Η μετατροπή αυτή γίνεται με την εφαρμογή της τεχνολογίας της γεωργίας, η οποία αποτελείται από την εφαρμογή της τεχνολογίας της γεωργίας σε παραγωγή.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) idinthropis - egypte. 2) ptolemeus ipios grecos si erat n in toto adhuc rem
delirium de aliis ipios - egypti - dgypti - ipoges. 3) edict.

Εαστι εγέρει μετ' τού Μηχανήρως παρα-
τολόποσν, μετ' αρχήν τού προπατορού. Ο ο-
νοδος ήταν τού προπατορού μετ' αυτού της η-
μένης στην πόλη της Αθήνας, τού Χαροκόπειου,
προτάσσοντας την πατέρα της να γίνεται
ναύαρχης της πόλης.

100. *La auto a una pélizina en el jardín*

Οὐτεπον μαγίν επάγει τοῦ Μαρούντης μεν
τοῦ εὐογάνευτοῦ δέρματος, οὗ επόπειν οὐδὲ εἰσί, οὐ-
αντανεγκαίνειν τοῦ λαττήτα τοῦ Θρογγού, τα-
κηγιώντων την ανθελαγαν. Τούτοις γε
πανταὶ την ποιησίαν την ανανεώνειν εντελεῖται
ΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σιρία των από την αυτοκρατορία Αλεξανδρείας
μεσογειακών νησιών, μεταξύ των οποίων είναι
πάρα πολλά διατάξιμα, ανατολικής, αναδοχικής,
και νότιας παραπομπής. Στην αυτή περιοχή
απέκτη την ιδιαιτερότητα την ανατολική σημείο
της οποίας μεταξύ των ανατολικών γαρέων
την ωρίμην τη δημοκρατία της Καραβίας.

Толе өңөө олғасынан бін ағынаувар,
мән сарыбояндың төр 1800 Радиң + мән ағын
ағындауар Толесов, оң дағын төр сары-
боянның үзілшіліктерінен шарынан төр 1800
арынан бін ағынаувар Толесов + Балық е-
гердің, оңдағынан шарынан төр

Εν οἷοι ποιῶται ἡ σῆμα ἀνόητον εἰς τὸν
πλανήτην, οὐδὲ οὐρανοῦ γεγονότος εἰναι
πινεῖται αὐτούς τοὺς οὐρανούς τοὺς εἰναι
αἴσθετοι λορδοί διατάξεις τοῦ θεοῦ τοῖς εἰναι
οὐρανοῖς αἰσθανταί τοις τοῖς οὐρανοῖς τοῖς εἰναι
εἰναι περιπέτεροι τοῖς τοῖς οὐρανοῖς τοῖς εἰναι
αἴσθετοι λορδοί διατάξεις τοῦ θεοῦ τοῖς εἰναι
οὐρανοῖς αἰσθανταί τοις τοῖς οὐρανοῖς τοῖς εἰναι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΑΟΗΝΩΝ

4. οι νέων της ζωής. Όσον συγκρίνεται με την παλαιά σύγχρονη
περιόδου, η σημερινή είναι πολύ πιο ανθεκτική.
1) παραγωγή 2) διάθεση πλούτου 3) παραγωγή λεωφορείων και λεωφορείων σταθατών,
4) δημόσια υγεία, 5) τελείωση αγροτικής παραγωγής 6) ανταπόκριση στην αρχιτεκτονική
εργασία, η οποία είναι πολύ πιο ανθεκτική.

τὰ γῆν των μεν τοι επαγόμενων εἰδεντές μηδε-
ται ἀταύτους οὐδὲν μεν εὑρόμενον τον αὐτούς-
περ. μεν δήλος οὐδὲν τοι οὐδὲν τοι μηδε-
πίστιν αποτελεῖται εἴτε πεντάποτον. Εἰτούς δέ
ημέρα τέλος τος Αὐγούστου, σαββατεῖα τοῦ Θερινοῦ.

Τιν αλλικατούσαις τοις γεωργούσι
τελευτας μαρτυριών οι περιγραφές των
επειπονών σωθήσεων ήταν πολύ δύσκολη, όπως
είχε επιβεβαιωθεί πριν από την αναζήτηση των
άτυχων Μιχαηλίου, αλλικατούσαις τοις γεωργούσι
τελευτας μαρτυριών της Ελένης Τσιρίκης, η οποία τον
είπε ότι η θεατρική παράσταση της Αθηναϊκής
μετατράπησε σε έναν από τους πιο αποτελεσματικούς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

χαροπότας μετ' αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον τοῦ οὐα-
στίουν, τοῦ μὲν ἀντον Οεόδωρος καὶ πε-
ραῖος Γάιοπος τοῦ συντρόφουν, μετ' αὐτῶν δὲ
καὶ αὐτοῖς τοῖς στρατοῖς τοῦ αἰργύρου.

Tov sc' wopwawedī Marouch, tov ej'effasta
m'gām' tur wap'ōn'la ēn tuñ Bi'g'ūn'loq, as
t'ōn'pew uen' d'jor' e'g'oo'an oñ lo' f'jor' 16
maladim', o'wov ej'au la' koyug'ia. Ej'au
se' i'k'wos wap'mejer tov' sup'nos va'lo'q'g'-
oov va'wawoxn'dī. ej'au leu' n'la'juva'ri' a'-
vuj'et'. min' tov' e'Bi'ap' n'ra sayaball'or'

1) $E_{\text{kin}, \text{rel}} = m v_{\text{rel}}$, 2) $v_{\text{rel}} = \frac{v}{1 + \frac{mv^2}{c^2}}$, $m = \sqrt{1 + \frac{v^2}{c^2}}$

γένει ταῖς αἰώνιοῖς ἐν τῷ οὐρανῷ, σῶσε ἡ θεία μαρτυρία,
καὶ πληρώσῃ τὸν λαόν τοιαύτην. Τότε οἱ ἄγιοι μάρτυ-
ρες τοῦ Ιησοῦ χάραξεν: ὁ μαρτυρῶντας καὶ
ἀποβαθεῖ, καὶ καὶ ὅπερ τοῦ πέντε εἰναι· Σειρήνες
πίνεται ὅτι εἴπεις δημιουργεῖν ωραῖον Βρέφον
τοῦ οὐρανοῦ πους αὐτὸν θάνατον σιαγάνην εἰσαγεῖν
τοῦ οὐρανοῦ πους καὶ μηδεὶς ταῦτα οὐδὲ οὐρανού
ἀπεβαθεῖται; Οὐ Θεοὶ αὐτοί, οἵτινες οὐδὲν
οὐδὲν μάρτυρες οὐδέποτε, ναὶ γὰρ εἰνι τοῦτοι μάρτυρες
οὐδὲν ταῦτα οὐδὲν μάρτυρες οὐδὲν μάρτυρες
εἴπεις οὐδὲν μάρτυρες· Τότε γάρ τοι τοῦ μετεύκολου,
τοῦ παραπλεύτος τοῦ θεοῦ, γάλα καὶ μέλι τοῦ
παραπλεύτος τοῦ θεοῦ, τοῦ μετεύκολου, τοῦ μετεύκολου
μετεύκολου, τοῦ μετεύκολου, τοῦ μετεύκολου.

αὐτοῖς εργάζεται τοι μαντεῖον μετεύκολον
τεωροῦν, μετεύκολον, καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ! σύγινε
ταῦτα μάρτυρες μετεύκολοι, μετεύκολοι τοῦ
αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ιησοῦ· οὐδὲν τοῦ ιησοῦ
τοῦ οὐρανοῦ μετεύκολον μετεύκολον τοῦ ιησοῦ

οἱ τιμῆς αἱρέσεος (Aigialeis)
1) Katōvēto εἰς θρησκείαν οἱ Αθηναῖοι εἰ γένει, πίθην συνέδει ποιεῖν, οὐδέ τιλοτοιοι καὶ παντεῖς γενεῖντο οὐντεῖν· οὐδὲν μετεύκολον τοῦ ιησοῦ· Μετεύκολος κατοντος οἱ μετεύκολοι τοῦ ιησοῦ εἰς τοῦ ιησοῦ τοῦ οὐρανοῦ ποιεῖντο, μετεύκολοι, αἱροῦσθαι τοῦ οὐρανοῦ ποιεῖντο, τοῦ ιησοῦ τοῦ οὐρανοῦ ποιεῖντο.

τοῦ Μαρκοῦ, διὰ τὸ ἀποστολικὸν τὸ οὐρανόν· Καὶ οὐτός,
οὗτοῖς Μαρκοῦς αὐτούς πειράθησε μὲν ἡ θάνατος
τοῦ φίλου τοῦ ταῦτα γέγονεν τοῦ Θεοῦ, ὅταν τελεόπιδος
ἔμενε τὸν αποστολικὸν υἱὸν τινος ήδονάς,
μή οὖν τούτους σχέψονται.

Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι γέδονται τὸν νικάτον
καὶ τὸν πόλεμον, εὐαγγέλιον τὸν μαρτυρίαν καὶ ἀποθέσιν
την πατρὸν, σιγὰντας ὅταν ἔφενται ^{τοὺς} τοὺς θεοὺς
τοὺς μὲν αὐτοὺς· Ἐβαπτίζοντες δὲ ταῦτα ποντούς,^{τοὺς}
παραπλήσια ἀντί ταῦτα τὸν ἄγιον ποταμὸν οὐ πα-
ρουσιν τοὺς θεοὺς τοὺς ὑπόστατους αἰρεόντες εἰδε-
σαντες τὸν θεόν, οὐ τούτους Χριστιανούς, ταῦτα μὲν
νομίζοντες τὸν πατέρα τὸν τούτους ^{τούτους}. Καὶ
τούτοις τούτοις θεοῖς τούτοις τούτους τούτους
εὐαγγελιάζοντες τὸν ἄγιον ποταμὸν, εὐαγγελιάζοντες
τὸν πόλεμον τούτον τὸν ἄγιον ποταμὸν, ταῦτα μὲν
αὐτοὺς, ταῦτα μὲν τὸν πόλεμον τούτον τὸν ἄγιον ποτα-
μὸν.

Stgoi de' Negrius cui' astros o'ffarijios,
Ingrauardj o' Tigris (vadis) na tapetos la'jalyara
iur iñiar, si'li q'oppa hi'upparon'chim
ra'wepa'on' c'la'ler o' M'sostaya' Morro', dia
to' M'ayor, eci' ra'jim' P'ch' lori' p'aplo'pos upo'-
papiro'os, uad'li astos' Ser' o'k'wia jupun
ois lori' govor hi'uplo'pos. 'Oda' q'dov'io vi'sy-
pevi, hi' pe'i lori'q'os iñiar la'jalyara uah'-
pavav iur ox'ri'os, me'i lo'gno'ibv, c'ni'de'hi'

Tόλοι Χειράρχαι γαβόντες την αίσαντα
και τα γειφύρα την παρθένων και ενταξιανες
απλά ενήματα εις το Ηλιον μερος. Κοινωνία τοτε μεταν
οι αιρυσθέοι ενείροι λιγαντοι εγένετον εργα. Οποι
την ενδιένονται. Και ὅμοιοι σύμμαχοι, οώντες την
ἀγνετη την ^{εγγένη} Μαρούνην να ωραίευχηδην, αγέ
τον ερωπωταρ επιτελεσθεια, μετα την τοπική
μεταν απονοματισμον την ωραίων νόμον,
ανέπομπα την μαρούνην την θεραν. Τοι δέ φέρουν
HMIA, **AΩΗΝΩΝ** μετα την απονοματισμον από την οδον την ο
μαρούνην θεατη επεινον εις τον ορεινον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο δε λαόνας, πολιτώμαντος θέας οὐδενός,
εἰδατύλης καὶ αὐτὸς μὲν τῷ εὐρυποδον πόνον·
Ο Σούταν Μαρκόντης ἀγγέλον τὸν Βαράχ εγέισεν
ὅντας ἐδωτόν τινα φίλον τὸν εἰδατύλον τον μετα-
τυπαν, καὶ τοῦ ἀγοραῖσαν αὐτὸν Βαράχ καὶ τὰς
τον ἀνονθαγήνες σεμνας· ὅπεραν αὖτις τον μετα-
τυπον τον Παπλάγ εγέισεν, εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν.
Τότε προσεγγίσας μετόπις αἴρεσθαι τον γέρεντα, ο-
υκίνος δὲ Καρόν, διανένθη δῶνας φορούσας τον
γέρεντας τον Μάρκους τον γέρεντας ἀγοραῖος καὶ
αὐτὸς δὲ μαρτός. Καὶ οὐρανούσεν οὐρανούτεσα τον
ιθνού Μαρκούν, οὗτον καὶ αὐτὸν εὔρογχούσαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Afha' eras ta' njuwina' ejuvv' opata tur' wawer
dó'jvar we'ret reogunat meopl'par, oñh'nos eras k'
Eejw'osq'um b'astupata, Manoyu k' ual'upata,
uai' Manoyos'as uai' k'luvor, oejevo'ojupis,
Mayl'paru n' doña, oñodo'jvar k' ugas, tur' arat'ar
n' uayom, tur' ajuw'wur oñ wgo'stalar, uai' ejas-
p'ch'as k' wilepi'los adun' pejor uai' repon uai'
wepigav'et'as e'jupi'wopata, uai' wop'ches uai' los'
pejoresken¹⁾ oñ wop'sala'ut'as adun' oñ los' yijor k'
ar'it'as, oñ tur' wgo'stalar, oñ los' eju'as, oñ
tur' ejed'as, uai' ejad'as, ówov a'rajet'as k'los'
1) èrav'as 2) pejor

εἰχαν¹⁾ καὶ δὲ ἐχωρίουν τὰς θεατὰς· Κα-
νον τῶν αὐτῶν δὲ ἐχωρέν· ἀγνόη εἰδός
οὐ προτελεῖται τὴν αἴσιν λαρυγάνωτα, ὅπου
ἔρχεται ἢ τὸ πότον μαζί συναγίνεται· Τοιούτοις
(πρετερή) εἰχετε²⁾ ἐμεῦρον δὲ τὸν ωραῖον γέγονον τούτον
τὸν αὐτούς ποντίους προστύπας, διὰ τοὺς
εἰχον τοντός, ἵνα ποιεῖσθαι τὰς μαζί ψυχάκις τοῖς
εναὐτοῖς προστάντις, ὅπου τὸ πότον τὸν παναγκερῶν
καὶ τὰ τυελάων τὴν οἰστίαν θεάσθαι, ἵνα τοῖς πεν-
τεῖς ωραῖοι τὴν χαρῆν τὸν αὐτὸν οἶνον θεάσθαι
τὰ ποτὰ οὐκέπιστεν οὐδεμία, οἷς τὸ μῆνιν προστέλλεται
τὰ τοῖς αἴσιοις ημίντιμον παναγκερῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΟΝΝΩΝ

καὶ οἱ μελάχαιρι ἀγέντες τοῦ Θεοῦ, πορνῶν
οὐδοῦ ἐγάντες αἴστοι μητέ τινες αἰνόντες καὶ
νοτίων αὐτούς τοὺς ἀγέντες τοῦ Θεοῦ, πορνῶν
οὐδοῦ οὐδὲν μητέν. Καὶ διάτην ποτίσθιν, αἴστον
καὶ αἴστην. ἐπιγάντες εὔπονοντες τοῦ λιμα-
γασταλού ποτίσθιν τοῦ Θεοῦ, ποτίσθιν εὐ-
πόνοντες ποτίσθιν τοῦ λιμαγασταλού
τοῦ ποτίσθιν εὐπόνοντες ποτίσθιν τοῦ λιμα-
γασταλού ποτίσθιν τοῦ λιμαγασταλού τοῦ λιμα-
γασταλού ποτίσθιν τοῦ λιμαγασταλού τοῦ λιμα-
γασταλού ποτίσθιν τοῦ λιμαγασταλού τοῦ λιμα-

διανεμόμεται¹⁾ διά των μεράγων όμην αρχοθεστάτη²⁾,
θέραπον δεν αρχόντης δικαιώνει ουγίδαναν
ιωνοφόρων τον μεραρχόνταν τον πεδίουν, τον
γεγονόταν το δικαιόταν, τας οδηγεῖται αναντίταινει
νοούμενον σύζητον και να γενθήσεται τανάντα
ταναντίταινει αρχοθεστάτην εἰδησατονεγή-
νην, ονοματείταινει αναντίταινει αναντίταινει
αναγοντίταινει αναγοντίταινει αναγοντίταινει αναγοντίταινει
νον αναγοντίταινει αναγοντίταινει αναγοντίταινει αναγοντίταινει
και αρχοθεστάτην, ομην. Και οι ουγίδανα
τον πεδίουν ημην ημην ημην, μηδέδην και
τον πεδίουν αναντίταινει αναντίταινει αναντίταινει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ο θεός της Ελληνικής Επανάστασης.

[Μεταγενέχυτη της Σαρδηνίαν, ναόν ουγί-
ρηνα της αιγαίνης Μαίαντος, παραπότηνος και την
νησού περιήρχετο, πάντα πέραν την αρχοντική
της Μαίαντος, η οποία ήταν Γαλατοί, Μιχαήλ Τσαν-
τσάντος. Ήταν από την Θεοφόρη την περίσσην και
πλευρά του απέκτεινεν.]

Μεταγενέχυτη της Σαρδηνίαν, ναόν ουγί-
ρηνα της αιγαίνης Μαίαντος, παραπότηνος και την
νησού περιήρχετο, πάντα πέραν την αρχοντική
της Μαίαντος, η οποία ήταν Γαλατοί, Μιχαήλ
1) σιακέρητας 2) πρεσβύτερος 3) επιταρρητοπατέρος.

ο Γαρύπος τον κώ Θεοφύλακα μετά την πατέντη
Μιχαήλ, διότι επικατέστη ωραίος Ρήγον, στένει -
θεντα τας φυγας απέντα.

Τελεός

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΚΡΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΕΝΤΕ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΜΑΝΟΥΗΛΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΙΧΑΗΛ, ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

1836

Αρινγάτ
Ιανουάριο
1843

περίσσεια
επαναπομπή
Αρινγάτ
Χρ. Ν. Παρασκευής
Πέντακοντα

Αλεξανδρεία
Κ. Μητρόπολης
Διανορθώση
Θρακική Α.
ΤΙΣ. 194
• 335-365

E l s a γ ω γ ή.

‘Η τὸ πρῶτον νῦν ἐκτυπωμένη Ἀκολουθία τῶν ἐκ τῆς Σαμοθράκης νήσου προειρημένων πέντε νεοφανῶν Μαρτύρων ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει φίλου ιατροῦ καὶ Ἀπελέως Σαμοθράκη, ἀντιγραφεῖσα ἐκ χειρογράφου ἀποκειμένου ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ τῆς ἐν Θράκῃ Μάκρης, ἔνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη μὲν τῶν πατέρων τῆς τῇ 6η Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ τῆς συναθλήσεώς των, προσετομένην πολλῷ ἐκ τῶν περιξ τόπων.

Τὸ δὲ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου περιεβαλόφου ἀπεγράφεται
εὐγραφῶν εἶται ἀντίγραφον τοῦ παποτογράφου, γενόμενον ὑπὸ τοῦ Χρ.
N. Ρηγοπούλου Πελοποννησίου (νησίου) ἐν Σαμοθράκῃ τῷ 1874». Ἔτερον πα-
ρόμοιον τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφέως ἀντιγραφὴ κατὰ πληροφορίας τοῦ ἀπο-
στολέως ἀπόκειται ἐν τῇ πρός τιμήν τῷ Μαρτυρῷ ἰδομένῃ ἐκκλησίᾳ
τῆς Σαμοθράκης, ἔνθα ὁσαύτως πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων,
τοῦ πρωτογράφου πιθανῶς φθαρέντος καὶ ἀχρηστευθέντος.

‘Η Ἀκολουθία συνετέθη καὶ ἐγράφη τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου
ἡμῖν ἄλλοθιν μοναχοῦ Ἀγιορέτου Ιακώβου τῇ προτροπῇ τοῦ ~~πάπα~~ ἐπι-
σκόπου Τραϊανουπόλεως κυρίου Ἀνθιμίου¹⁾, ἐπιτρόπου τοῦ μητροπολίτου /~~πάπα~~/
Μαρωνείας, εἰς οὐ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγετο τότε καὶ ἡ νῆ-
σος Σαμοθράκη. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ τέλει τοῦ χειρογράφου ση-
μειουμένου ἔξαστίχου:

1) Ο “Ανθίμιος πρωτοσύγκελλος ὃν τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Δανιήλ,
προεξειρίσθη τῇ 20ῃ Ὁκτωβρίου τοῦ 1831 εἰς ἀρχιεφέα, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πά-
λαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Τραϊανουπόλεως πρὸς ἐπίσκεψιν πνευματικὴν καὶ
ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, ἀτε τοῦ μητροπολίτου ἀποδημοῦντος ἐν τῇ
βασιλευούσῃ. Γε φ μ α ν ο ὁ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τῶν
ἐπαρχιῶν ἀνατολ. καὶ δυτ. Θράκης: «Θρακικά» ΣΤ'. σελ. 126. Μ ι λ τ. 'Α. Σ τ α-
μ ο ύ λ η, Συμβολὴ εἰς τὴν ιστορίαν τῶν 'Εκκλησιῶν τῆς Θράκης, Αὐτόθι, τόμ.
ΙΔ'. σελ. 17.

«Ἐν ἔτει τεσσαρακοστῷ τρίτῳ δικτακοσίοις
ἄμα χιλίοις ¹⁾ τῆς σεπτῆς Χριστοῦ θεογονίας
ἐγράφη συντέθη τε αὕτ^τη ἡ Ἀκολουθία,
προτροπῇ μὲν Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἐπισκόπου,
πόνῳ δὲ καὶ πολλῇ σπουδῇ μοναχοῦ Ἰακώβου ²⁾၊
ἕπερ ὅν τε οὐ περεύχεσθε οἱ ταύτῃ ἐγτυχόντες».

Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ ἡ τοῦ ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἔργον εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὸ συνεκτιπούμενον τῶν Μαρτύρων ἐγκώμιον, ἐν φῶ ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συναθλήσεως αὐτῶν, ὅπερ προφανῶς ἔξεφωνήθη ἐπ' ἐκκλησίας ἐν τῇ πρώτῃ τῆς μνήμης αὐτῶν ἕισαντη καὶ φέρεται μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἀντιγεγραμμένον διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἀνωνύμως. Ὁ τοπικὸς δὲ τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων ἕισατο μόδιος ἐν Σαμοθράκῃ τόπῳ τῆς γεννήσεως των καὶ ἐν Μάκρῃ τόπῳ τῆς συναθλήσεως των, δισταὶ ἔξακολουθεῖ τελούμενος ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον, καθωρίσθη ἀναμφιβόλως ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας ³⁾ τῷ 1843, διπάτεται μέρος τοῦτο συντεθεῖσα Ἀκολουθία ἐψάλλη τὸ πρῶτον ἐν τῷ πρώτῳ μαρτύρῳ ἀνεγερθέντι ἐν Σαμοθράκῃ ναῷ, ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τοῦ θετέου τῆς Ἀκολουθίας τροπαρίου: «Ἀφθόνως πᾶσιν ἐκβιάζει πάντας μαρτυρεῖ δ θεῖος οὗτος οἶκος, διεπηγεινός ἀδιόν εἰς μνῆμην τοῦ ἀντιτάρου . εν τοις φιτωτεσμάνοις μεν χρεωστικῶς τὸν αὐτοὺς λαμπώντας δοξάσαντα».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προοιμίου τοῦ ἐγκώμιου τῶν Μαρτύρων λέγεται ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν πανηγυρίζεται οὐ μόνον τῷ Σαμοθράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν φιλομαρτύρων Χριστιανῶν. Τοῦτο ἀν μὴ εἶναι σχῆμα λόγου, πάντως προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης τοῦ ρήτορος πληροφορίας· διότι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, εἰς ἣν προφανῶς ἐγένετο ἡ ἀρμοδία τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας εἰσήγησις, δὲν καθηγίασε τοὺς Μάρτυρας ⁴⁾ ὡς ἥλπιζετο, πιθανῶς δπως μὴ προσκρούσῃ ὡς δουλεύουσα εἰς τοὺς πολιτικοὺς δυνάστας. Ἀλλως τὰ ἔπειτε νὰ μνημονεύηται ἐν τῷ καθιερωμένῳ αὐτῆς ἐτησίῳ ἔορτολογίῳ ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων.

1) Ἐν τῷ χειρογράφῳ: δ κ τ α κ ο σ ι ω ν ἄ μ α χ i λ i ω ν.

2) Ἰακώβος, πιθανὸν δ κατὰ τὸ 1857 Τραϊανουπόλεως, δρα Σάρδεων «Θρακικά» τόμος ΣΤ'. σελ. 127. (Σ. Θ.).

3) Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦτο τότε δ Ἀνθίμος (1839—1845), πιθανῶς δ τέως Τραϊανουπόλεως. Γ ε ρ μ α ν ο υ Σάρδεων, ἐνθ' ἀνωτ.

4) Κατά τὸν Σεβ Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρόνιον εἰς τὴν Ὁρόθοδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει θεομός ἀνακηρύξεως τῶν ἀγίων. Τὰ δὲ μηνιαῖα ἔξεδιδοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ ἴδιωτῶν καὶ δὲν ἀνέφερον ὅλους τοὺς ἀγίους καὶ δή πολλοὺς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. (Σ. Θ.)

Κατά τὴν Ἀκολουθίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ἐγκωμίῳ ὅφήγησιν τοῦ μαρτυρίου τῶν οἱ μάρτυρες ὠνομάζοντο, ὡς προερχόμενη, Μανουήλ, Θεόδωρος, Γεώργιος (πρεσβύτερος), Γεώργιος (νεώτερος) καὶ Μιχαήλ. Τούτων οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες ἦσαν «γεννιμάτα καὶ θρέμματα τῆς νίσου Σαμοθράκης», δὲ Μιχαήλ, οὐ καὶ πρεσβύτερος πάντων, κατήγετο ἐκ Κύπρου, ἀλλ' ἔζη ἐν Σαμοθράκῃ. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἐπέδραμον εἰς τὴν Σαμοθράκην στίφη Μωαμεθανῶν ἀπὸ Τενέδου, Ἀβύδου καὶ ἄλλων τόπων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας Χριστιανούς ἐφόνευσαν πάντας σχεδὸν λεηλατήσαντες τὰς περιουσίας των, τὰς δὲ γυναικας καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξανδραποδίσαντες ἐπώλησαν εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Αἴγυπτον. Μεταξὺ τῶν ἐξανδραποδισθέντων ἦσαν καὶ οἱ πέντε μάρτυρες, ὧν οἱ μὲν τέσσαρες παῖδες ὅντες ἐξισλαμίσθησαν βιαίως ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν Μωαμεθανῶν, δὲ Μιχαήλ ἐνῆλιξ ὧν ἐξώμοσεν ἐκουσίως «φοβηθεὶς τὸν θάνατον καὶ φιλοψυχήσας». Ὁ Μανουήλ πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ τυχόν φιλανθρώπου δεσπότου ἐξεπαιδεύθη ἐν ιεροδιδασκαλείφ αρκούντως, ὥστε ἐκμαθὼν τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν κατενόει τὰ ιερὰ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ βιβλία.

Γενομένης εἰρήνης μετὰ τὴν ἀπελευθερωσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος οἱ αἰχμαλωτισθέντες Ἑλλήνες ἐπανήρχοντο εἰς τὰς ἑστίας τοῦ, φίλοι μὲν ἀπελευθερωθεντείοντο, αἱ δὲ φοιτεῖνοντες ἀπὸ τῶν κυρίων τῶν καὶ ἀνελάμβανον τὴν πατρίον θησακειαν χρημάτων. Τότε καὶ οἱ πέντε μάρτυρες, ἐπανῆλθον εἰς Σαμοθράκην καὶ ἐπα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Τῆς μετὰ τὴν εἰρήνην ἀπελευθερώσεως τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν αἰχμαλωτισθέντων κυριώτερος συντελεστῆς ἦτο δέ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης καὶ φιλέλλην Ἐλβετός τραπεζίτης, Ἐννάρδος, πρόεδρος ἐπιτροπείας ἐρόνων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄγκων, οὗτος η μαρμαρίνη προτομὴ κοσμεῖ τὸν βασιλικὸν κῆπον ἐν Ἀθήναις. Ἀπεσταλμένοι αὐτοῦ δραστήριοι διέτρεχον τότε πᾶσαν χώραν τῆς Ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐξηγόραζον παρὰ τῶν κυρίων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς ἀπέστελλον εἰς τὴν ἐλευθέραν ἥδη Ἑλλάδα. Ὁ σύγχρονος φιλέλλην Γερμανός, ἀλλὰ Γάλλος τὴν καταγωγὴν ποιητὴς Chamisso, ὅστις ἐξήμηνησε τοὺς ἡρωῖκους ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας, καταπαύει ἐν θαυμάσιον ποίημά του περὶ τῆς αὐτοθυσίας τῆς Μεσολογγίτισσης Σοφίας Κοντολίμωνας, (ἥτις διέταξε τὸν υἱόν της νά φονεύσῃ κατὰ τὴν ἔξιδον τὴν ἐκπάγλου καλλονῆς κόρην της, μέλλονταν νὰ αἰχμαλωτισθῇ ὑπὸ Τούρκου), διὰ τοῦ ἀκολούθου τετραστίχου περὶ του φιλέλληνος καὶ φιλανθρώπου Ἐλβετοῦ. ὅστις οὖτε χρημάτων οὕτε μόχθων ἐφείσθη ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου τότε ἀγῶνος :

*Ω Ἐννάρδε, σ' εὐλογοῦν γιὰ τὴν φιλανθρωπιά σου
μάρτυρες ψυχές εὐγνώμονες. Κανένας νὰ σ' ὑμνήσῃ,
καθὼς ὁρμόζει, δέν μπορεῖ. Γονατιστὸς μπροστά σου
εὐγνωμοσύνης δάκρυα κι' ὁ ποιητὴς ἂς χύνῃ.

ναλαβόντες τὰ πατρικά των κτήματα, ἥγνώθησαν μὲ τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐχριστιάνιζον». Γνωσθέντος τούτου παρὰ τοῖς συνοίκοις των καὶ τοῖς ἐν τῇ Θράκῃ Τούφοις ἡπειρίθησαν πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Ἀγᾶ (πολιτικοῦ διοικητοῦ) καὶ τοῦ Καδῆ (ἱεροδικαστοῦ) τῆς Μάκρης, ὅτι θὰ πατεδικάζοντο εἰς θάνατον, ἢν μὴ ἐπανήψετο εἰς τὸν Μωαμεθανισμόν, ὃν αὐτοὶ ἀπεδέξαντο· ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι ἔκαψενον εἰς τὰς ἀπειλὰς καὶ πατώρθουν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ν' ἀποφεύγωσιν ἔκαστοτε τὸν κίνδυνον καὶ νὰ παραμένωσι Χριστιανοί. Μάτην οἱ ὁμόθρησκοί των καὶ αὐτὸς ὁ Τραϊανουπόλεως καθ' ὑπόδειξιν τοῦ τότε πατριάρχου τοῦ ἀπὸ Σερρῶν Γρηγορίου, οὕτινος ἐπεζητήθη ἡ ἐπέμβασις, συνεβούλευον αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἐλλάδα πρὸς σωτηρίαν των. Ἐκεῖνοι μὴ θέλοντες νὰ παταλίπωσι τὴν νῆσόν των «ἀπεφάσισαν ὁμογνωμόνως, ἢν ίσως καὶ ἡθελον βιασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, νὰ μαρτυρήσωσι τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ ν' ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν, παθὼς καὶ ἐγένετο».

Τῷ 1836 διωρίσθη καδῆς τῆς Μάκρης ὡμός τις καὶ ἀπάνθρωπος καὶ εἰς ἄκρον τοῦ Μωαμεθανισμοῦ ζηλοτικός· Ἀλβανὸς Ἀβδουραζμάν ἐφένδης, ὅστις συναινοῦντος καὶ τοῦ ἀνισόροπον τὰς φρένας ἀγᾶ, Τζελάλ-μπέτη καλούμενον, ἀπήγαγε τοὺς μαρτυρούμενοις ἐν καιρῷ τοῦ φαμαζανίου (τῆς μεγάλης νηστείας) αὐτὴν τὴν νίσσην εἰς τὴν Μάκρην καὶ ἐφυλάκισε. Μετὰ ἐπανελλημένας δὲ μαρτυρούμενοις καὶ εἰς ὁμολόγησιν πάγκες ὅπιεν γιαν Χριστιανούς καὶ προτιμούστοις θάνατον τῆς ἑξομοσοῦσας πειθαρίζησαν εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ἐν τῷ εἶσιτρῳ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀναμενομέντις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆς περὶ τῆς νίσσης των ἀποφάσεως τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας, μυστικοῦ δὲ γενημάτως τοῦ Σουλτάνου, Βασάρφ ἐφένδη, εἰς δὲν ἐξετέθησαν ἐγγράφως τὰ τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Ἐλθούσης μετὰ εἰκοσι τρεῖς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως «νὰ θανατωθῶσι μὲ τὸν πλέον πικρότατον θάνατον ὡς ὑβρισταὶ καὶ παταφρονηταὶ τῆς θρησκείας των» τὴν ἐπιοῦσαν ἐξήκυθησαν ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ ἐθανατώθησαν. Καὶ ὁ μὲν Μιχαὴλ ἐσφάγη καὶ κατετεμαχίσθη ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς κωμοπόλεως ὑπὸ τῶν δημίων, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ πρεσβύτερος Γεώργιος ἀπηγγονίσθησαν, ὁ δὲ Μανουὴλ ὁ ἐλεγχας παρρησίᾳ τὴν πλάνην τῶν Μωαμεθανῶν καὶ δὲ νεώτερος Γεώργιος ἔτυχον τοῦ φρικτοτάτου θανάτου φιθέντες ἀφ' ὑψους ἐπὶ αἰγμάτως πετηγμένας ἐπὶ σανίδων. Μετὰ τὸν μαρτυρικὸν θάνατόν των ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως «οἱ Χριστιανοὶ λαβόντες τὴν ἀδειαν ἔλαβον τὰ λείψανα τῶν Μαρτύρων καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὰ ἐντίμως εἰς τὸ ἕδιον μέρος».

Περὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν νεοφανῶν τούτων πρὸ αἰῶνος ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῖν μαρτύρων ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρον διητροπολίτης Ἀμερικῆς κύριος Ἀθηναγόρας αἰτησάμενος ἐσχάτως πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀλεξα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

δρουπόλεως κυρίου Ιωακείμ κατά προφορικήν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀχ. Σαμοθράκην. Δυστυχῶς ὅμως ἡ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως μητρόπολις οὐδὲν στοιχεῖον κατέχουσα περὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς γεραιόμενῆς μνήμης τῶν Μαρτύρων ἐν τῇ ὑπὸ τὴν πνευματικήν της κυριαρχίαν Μάκρη δὲν ἤδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ ἐκλαϊκεύσει τοῦ διὰ τοῦ τύπου τῆς τε Ἀκολουθίας καὶ τοῦ συναξαρίου αὐτῶν νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀσκοπός ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόφεως ἡ καθαγίασις τῶν Θρακῶν τούτων νεομαρτύρων καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνεργεία τῶν ἀρμοδίων, ἐκλιπόντων ἥδη τῶν πολιτικῆς φύσεως ἀλλοτε λόγων. Διότι οὗτοι οἱ μάρτυρες κατὰ τὸ εἰς αὐτοὺς τροπάριον εἶναι «μέγα καύγημα τῆς Σαμοθράκης, νέον στήριγμα τῆς κώμης Μάκρης, καρτερόφυχοι καλλίνικοι ὀφρὺν τυράννων ταπεινώσαντες», κατὰ δὲ τὸ ἐγκώμιόν των «πρεσβευταὶ διάπυροι καὶ ἱατροὶ παθῶν ἄμισθοι καὶ ἐν κινδύνοις ἔτοιμοι βοηθοὶ καὶ ἀντιλήπτορες».

Ἡ γλῶσσα τῆς μὲν Ἀκολουθίας εἶναι ἡ εἰδικότερη ἐκκλησιαστική, ἡς ὁ συνθέτης φαίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἀποτελεῖ τοῦ δεξιός χειροστῆς ἐκ τε τῆς περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία πολλῆς τοῦ καὶ τῆς μιμήσεως mutatis mutandis ἄλλων ἀκολουθιῶν, οἷς εἰπεῖτε μετανοῶς πρὸ διφθαλμῶν, τοῦ δὲ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἡ τότε γραμματείη μάκη (ἀπλοελληνική) τῶν λογίων καὶ διδασκάλων τοῦ γένους, οὐχ διαμορφωμένη συλλογισμῷ τονομαστικῶν ἀποτύπων καὶ ἀναποτύπων καὶ ίδιωτισμῷ τονομάσιων ἐν τῷ ἀφηγηματικῷ μέρει. Ἐξ οὐ εἰκάσται μηδὲ συγγραφεὺς τοῦ λόγου εἴτε εἶναι αὐτὸς οὗτος τῆς Ἀκολουθίας εἴτε δὲ παρακολούθησας τὴν ἀθλησιν τῶν μαρτύρων καὶ καθαγάσας την μεταγέννησην αὐτῶν ἀρχιερεὺς Τραϊανουπόλεως καὶ εἴτα Μαρωνείας Ἀνθίμος δὲν ἦτο μέτοχος ἀνωτέρας συστηματικῆς ἐκπαideύσεως. Τοιοῦτοι ἦσαν τότε, ὡς ἐκ τῶν κωδίκων τῶν μητροπόλεων διαπιστοῦται, οἱ πλείστοι τῶν ἀρχιερέων καὶ ἀνωτέρων κληρικῶν.

Τὸ ἐν Μάκρῃ τοῦ Ρηγοπούλου ἀντίγραφον ἔχει κῆρας τινας, ὁφειλομένας εἴτε εἰς τὸν ἀντιγραφέα ἐν γένει εἴτε εἰς αὐτὸν τὸν συγγραφέα ἐν μέρει, ἃς ἡμεῖς διορθώσαντες ἐν τῷ μετά κεῖρας κειμένῳ ὑποσημειοῦμεν μετά τινων ἄλλων ἐπεξηγηματικῶν σχολίων. Ὁσαύτως προέβημεν εἰς τὴν ἀκριβῆ στίξιν, τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πον τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κειμένου τὰς μὲν παρελκούσας λέξεις τιθέμενοι ἐντὸς ἀγκυλῶν [—], τὰς δὲ συμπληρουμένας ἐντὸς παρενθέσεων (—). Ἐτηρήσαμεν ὅμως ἐν τῷ ἐγκωμιαστικῷ τοὺς σολοικισμοὺς καὶ τοὺς ἰδιωτισμούς, ὅπως μὴ μεταβληθῇ τὸ ὑφος τοῦ οήτορος, ὅπερ ἐν μὲν τῷ προοιμίῳ καὶ τῷ ἐπιλόγῳ εἶναι λυρικόν, ἐν δὲ τῷ διηγηματικῷ μέρει ἀφελές καὶ ἀπλοῦν.

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1940.

Κ. ΜΥΡΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

A'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τῶν ἐκ τῆς Σαμοθράκης νήσου πέντε νεοφανῶν Μαρτύρων
Μανουὴλ, Γεωργίου, Μιχαὴλ, Θεοδώρου καὶ Γεωργίου
ἐν Μάκρῃ κωμοπόλει τῆς Θράκης ἀθλησάντων
ἐν ἔτει ,αὐλοστ',
συνταχθεῖσα

παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Ἱακώβου Ἀγιορείτου
διὰ προτροπῆς τοῦ κ. Ἀνθίμου Επαρχού Τραϊανουπόλεως,
νῦν δὲ ἀντιγραφεῖσα
ἐκ τοῦ πρωτογράφου παρὰ Χρ. Ν. Ρηγοπούλου Πελοπον(νησίου)
ἐν Σαμοθράκῃ 1874.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αποιλίου στην Μνήμη τῶν ἀγίων πέντε νεοφανῶν μαρτύρων τῶν ἐκ
Σαμοθράκης καὶ ἐν Μάκρῃ ἀθλησάντων.

Ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ Προσόμοια,
Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐνφραίνου, τέρπου (καὶ)¹⁾ ἄγάλλου, σκίρτα καὶ χόρευε, ὁ νῆσος²⁾ Σα-
μοθράκη· ἐκ σοῦ γὰρ ὥσπερ κρίνα ἔξήνθησαν οἱ πέντε νεοφανεῖς καὶ ἀ-
ἵττητοι μάρτυρες, ὃν τὴν χαριμόσυνον μνήμην περιχαρεῖς νῦν τελοῦμεν
εὐφημοῦντες αὐτούς.—Δίς.

Ἄφθόνως πᾶσιν ἐκβλύζει πηγὰς λάσεων διθεῖος οὗτος οἶκος, διὰ
γηγεμένος ὅλδιον εἰς μνήμην τῶν ἀθλητῶν τῶν πεντάθλων³⁾, στερρῶν
ἀληθῶν, ἐν φῶ ἐστῶτες ὑμνοῦμεν χρεωστικῶς τὸν αὖτοὺς λαμπρῶς δοξά-
σαντα.

1) Τὸ «καὶ» φαίνεται περιττεῖον κατὰ τὴν μελῳδίαν (Σ. Θ.).—2) ἡ νῆσος.—3)
πένταθλοι (πέντε ἀθληταὶ) κακῶς ἐσχηματισμένη λεξίς κατ' ἀναλογίαν τοῦ πέν-
τα θλον, τοῦ γνωστοῦ πέντε ἀγώνων ἀγωνίσματος.

Τοὺς ἀθλητὰς Κυρίου δεῦτε τιμήσωμεν, τοὺς νέους ἐν τοῖς χρόνοις,
παλαιοὺς δὲ τοῖς ἀθλοῖς, φρουροὺς ἡμῶν προστάτας καὶ πρεσβευτὰς ἐκ-
τελοῦντες τὴν μνήμην αὐτῶν πρεσβεύοντι γάρ οὗτοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σω-
τῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄδεια· ἥχος α'.

Τὴν τῶν μαρτύρων θείαν καλλονὴν τὴν ἱερὰν χορείαν, Σαμοθράκης
βλιστήματα καὶ Μάκρης καυχήματα, ἡμῶν δὲ προστάτας, πενταρίθμους
ὑπάρχοντας, ἐν φόρμῃ μήσωμεν, πιστοί, ὡς στρατιώτας τοῦ
Χριστοῦ καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ἀκλινεῖς πρὸς Κύριον, διν καθικεύσατε
ώς κοινωνοὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ σύμμορφοι ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

*Kai νῦν τῆς ἔօρτης:
Εἰς τὸν στύλον Προσόμοια.
Ὕχος β'. Οἶκος ἐγκαταστάθη.*

*Ω θαύματος καινοῦ! ὁ ξένου μητηρός! τῶς ἐν ἐσχάτοις χρόνοις
νεολαμπτῆς χορεία Μαρτύρων ἡμῖν Ήμερεν!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ^{τίχ.} Θαυματός δ. Θαύ.

Τετρωται ὁ ἔχθρος, ὃς ἐν διστομῷ ξύφατον εδιφανῶν μαρτύρων τῶν
νῦν εὐφημουμένων καὶ πέπτωκεν ο δόλιος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς εν τῇ γῇ.

Οὐ ξίφος, οὐ σφαγή, οὐδὲ βάσανος ἀλλη τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης
τοὺς αὐτοῦ ἀθλοφόρους χωρίσαι¹⁾ ὅλως ἵσχυσεν.

Ἄδεια. Ὁμοιον.

Δόξα σοι, ω Τριάς, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὅτι χορὸν μαρτύρων ἐν
τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ἀνέδειξας πεντάριθμον. 35

Kai νῦν ὅμοιον.

*Ω πρᾶγμά τε²⁾ [τὸ] γλυκὺν καὶ ὄνομα Μαρία, πρέσβευε τῷ οἴφη σου
μετὰ τῶν ἀθλοφόρων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος α'.

Toῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοὺς πολυάθλους διπλίτας καὶ ἀκμαίους ἀκμάσαντας, τοὺς καρτερο-

1) χωρῆσαι.—2) τό.

κοὺς στρατιώτας, πενταυγεῖς νεομάρτυρας τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ φόδαις, ἀνδρείως ὡς κηρύξαντας (τὸν Σωτῆρα) Χριστόν, Μανουὴλ καὶ Μιχαῆλον σὺν Θεοδώρῳ (καὶ) Γεωργίους ἀναβοῶντες: δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτούς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνημην δοξάσαντι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ τό: Μακάριος ἀνὴρ καὶ τό: Κύριε ἐκέρδαξα. Προσόμοια ἥκος α'. εἰς η'.

**Ηχος α'. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Ὥ τοῦ παραδόξου θαύματος, οἱ λαμπροὶ τοῦ Χριστοῦ καλλίνικοι μάρτυρες, πεντὰς ἡ περικαλλῆς καὶ ἀξέπαινος, τὴν πλάνην Ἀγαρηνῶν καταβροντίσασα ἥσχυνεν ἄριστα καὶ πάσιν τὴν τοῦ Χριστοῦ ὅμοιογήσασα ἥθλησεν ἄριστα, οὓς ἀνευφημούντες τοῦθο τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἰσχύσαντα τούτους καὶ δοξάσαντα μοντερούμενον.

Σήμερον φαιδρὰν πανηγύνην τοῦ πιστῶν χορείαν λαμπρῶς συστησάμενοι τιμήσωμεν τοὺς πεπτοὺς μεγαλομάρτυρας, πραγμάτοις πρὸς αὐτοὺς: τῆς Σαμοθράκης καὶ Μάκρης κατηγματικού νοσούντων θεραπευτῶν καὶ ιατροῦ καχεκτούντων παναριστούς, γνωστούς καὶ δεινῶν θεραπεύσατε, τοὺς τιμῶντας ἐκ ποθεν τὴν προϊόντην ἥμῶν πανήγυριν.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος πατρῶν κροτοῦντες (λαμπρῶς ἀνυμνήσωμεν τοὺς πενταφίθμους σεπτοὺς) μεγαλομάρτυρας, μέλιψωμεν γηθόμενοι τοὺς πέντε στερροὺς Χριστοῦ μεγαλομάρτυρας, οὓς ἥνθισεν ὡς τερπνὰ ὁδά καὶ κρῖνα ἡ Σάμος τῆς Θράκης [ἥ] μέν, ἡ Μάκρη δὲ ἡ λαμπρὰ ἡ θλοις παντοίοις στερρῶς κατεστόμωσε καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἔστεψεν, ὡς γενναίους δπλίτας καὶ σεπτοὺς μεγαλομάρτυρας.

Χαίροις Μανουὴλ πανένδοξε, ὁ ἐλέγχας πλάνην Ἀγαρηνῶν τὴν κακίστην¹⁾ καὶ πάνσοφε Μιχαὴλ τῆς Κύπρου βλάστημα, Γεώργιοι οἱ στερροὶ σὺν Θεοδώρῳ, πεντὰς ἡ ἔξακονυστος, οἱ ἐν ἐσχάτοις καυροῖς ἀναφανέντες ἀστέρες πολύφωτοι καὶ τῶν ἀσεβῶν τὸ θράσος ταῖς ὑμῶν ἐνστάσεσιν ἐκνικήσαντες ἄμα καὶ Χριστῷ συμβούλευοντι²⁾.

"Ετερα παρόμοια. "Εδωκας σημείωσιν.

"Οτε τοῖς παθήμασι τοῖς σοῖς, Χριστέ, ἐστερέωσας οἰκουμένης τὰ πέ-

1) κακίστου. 2) συμβασιλεύοντος.

ρατα, τότε θείαν δύναμιν καὶ ἡ ἀσθενοῦσα φύσις τῶν ἀνθρώπων περιεζώσατο, Χριστέ· ὅθεν ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἥθλησαν κατὰ τοῦ πολεμήτορος πέντε στεροὶ καλλιμάρτυρες καὶ βαρβάρων ὁμότητα¹⁾ παντελῶς ἀπημανόωσαν.

Στόματα ἀνοίξαντες μεγαλομάρτυρες πάνσοφοι ἐν σταδίῳ εἰλκύσατε²⁾ πνεῦμα, καθὼς γέγραπται, καὶ Θεὸν τῶν ὅλων τὸν Χριστὸν ἀνδρείως γλώσσῃ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ ἔχθρων ἐπίπροσθεν ἐκηρύξατε καὶ θάνατον ἑκούσιον πανευκλεᾶς ὑπεμείνατε· διὰ τοῦτο ἐστέφθητε παρ³⁾ αὐτοῦ ἀξιάγαστοι.

• Αοίδιμον θάνατον τοῦ μαρτυρίου ποθήσαντες τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον φαιδοῦ, ἐκληρώσασθε, μάρτυρες γενναῖοι πεντάριθμοι ὄντες⁴⁾, καὶ χαρμονήν διηνεκῆ, Χριστὸν ἀπαύστως καθικετεύοντες δωρήσασθαι⁵⁾ συγχρόησιν ἡμῖν πταισμάτων καὶ ἔλεος τοῖς ἐν πίστει γεραιόδουσι τὴν ὑμῶν μνήμιην σήμερον.

• Ἱσous διανύσαντες⁶⁾ πόνους πληγάς τερατικά μάστιγας καὶ ποινὰς τοῖς ἀθλήσασιν Ἰσous ἀπειλήφατε παρὰ τοῦ Λεπτοτοῦ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, μεγαλομάρτυρες, σαφῶς καὶ νῦν ἐνδεξημένοι αὐλίζεσθε, πρεσβεύοντες πρὸς Κύριον διηνεκῶς περιστροφῶνται⁷⁾ τὰς ὥρας μετὰ πίστεως εὐπλεῶς μαραμέσοκτας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δόξα. Ἡρός πλάγιας μ'.

• Υπὲρ Χριστοῦ νομίμως ἀθλήσαντες πεντάριθμοι μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῖς αἰσθητοῖς τυρίννοις τοὺς νοητοὺς καταβαλόντες τυράννους ἐπαξίονς στεφάνους ἀπειλήφατε παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι συντιγαλλόμενοι καὶ τῷ τοιστάτῳ καὶ πρώτῳ λαμπρούμενοι φέγγει τῆς ἀνωτάτης⁷⁾ φωτοχυσίας συναπολαύοντες τρανῶς μέμνησθε καὶ ἡμῶν τῶν βιώντων ὑμῖν: Χαίρετε ἀδαμάντινοι τὴν ψυχὴν καὶ κινητερικάτατοι ὅπλῖται Χριστοῦ. Χαίρετε οἱ τὴν πλάνην τὴν κακόσπορον (;) ⁸⁾ τοῦ ἀποστάτου ἀπελέγξαντες καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Χριστοῦ τρανῶς ἀνακηρύξαντες. Σήμερον ἄπας ὁ κόσμος καίσει καὶ τῶν ἀγώνων τὸ ἀπειρον τελασθεύμενος καταγεραίσει ὑμᾶς· Ἀγγέλοι σὺν ἀθλοφόροις λευχεμοῦντες περιχαρῆς εὐφημοῦντιν ὑμᾶς τοὺς τεμόντας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων· ἀλλὰ πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας⁹⁾ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν ἀξιῶσαι τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, πεντάριθμοι μάρτυρες.

1) ὁμότητα.—2) εἰλκύσαντες.—3) ὄντως.—4) δωρήσασθε.—5) διανύσαντας.—6) περιστροφῆσθε.—7) ἀνωτάτῳ.—8) κακέσπερον.—9) ἐκτελοῦντες.

Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσῃ σέ ; ἢ τῆς ἑօρτῆς.

Ἐλσόδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον.

Ἀναγνώσματα τοῦ Ἅγιον Γεωργίου.

Ἐλέ τὴν Λιτήν, Ἡχος α'.

Ἄγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ λαμπρυνομένη τῇ χάριτι καὶ πιστῶς πανηγυρίζει τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῶν πέντε νεοφανῶν μαρτύρων καὶ Χριστὸν τὸν ἀθλοθέτην δοξάζει, τὸν τὴν χάριν νέμοντα¹⁾ τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μάρτυρσι· δεῦτε οὖν φιλομάρτυρες τὴν θείαν αὐτῶν ἐκτελέσωμεν ἀθλητινὸν ικετεύοντες Χριστὸν τοῦ δυσθῆναι τὴν οἰκουμένην ἐκ παντούν θλίψεων.

Ἡχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες καὶ τῶν θείων ἀγώνων ἐρασταὶ τοὺς πενταρίθμους ἀθλητάς, Σαμοθράκες τὰ περιβλεπτα ἀκούσματα, ίεραῖς μελῳδίαις εὐσεβοφρόνως εὐφημισθούσεγ, δτὶ τὸν τύραννον Ἀλβανὸν καταβαλόντες τῇ Ισχύν²⁾ τοῦ Σωτῆρος φωνῆμενοι ἐπαξίως καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο καὶ τοι, μετὰ ποτεως αὐτοὺς ἐπικαλουμένοις μέγιστην ἐν ἀκίνητοις ἀπίκουροι ἔφισταντας αὐτῶν ταῖς ἴκεναις Χιλιάδες Θεος, ἐλεησμὸν καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ημῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡχος β' αὐτός.

Λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, ἀθλοφόροι νεομάρτυρες, πρὸς τὰ σκάμματα τῆς ἀθλήσεως προσθύμως ἐχωρίσατε, τὰς βασάνους ὡς τρυφὰς ἥγονύμενοι καὶ τὸν θάνατον ὡς ζωὴν λογιζόμενοι καὶ νομίμως τελέσαντες τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ νομίμως ἀπειλήφατε δυσωποῦντες ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τοὺς ἀθλους³⁾ ὑμῶν παναοίδιμοι.

Ἡχος δ'.

Ἴδοὺ νῦν ἔξελαμψεν ἡ διλόφωτος πανήγυρις τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὡς ἀστέρας νοούμενος προβαλλομένη τούτους, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν φωτίζοντας καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκοντας, οἵς ἐν πίστει βοήσωμεν : Χαίρετε, στρατιῶται στερρότατοι τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων,

1) τῷ νέμονται.—2) Ισχύει.—3) τὰ ἄθλα.

οι τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους τῇ πίστει τροπωσάμενοι καὶ Χριστὸν φωτοδότην ἐν τοῖς οἰκείοις μέλεσι δοξάσαντες· πρὸς δὲ πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Hχος δ αὐτός.*

Τετρωμένοι δὲ τῷ πρὸς Χριστὸν τελειοτάτῃ ἀγάπῃ, ἀσδιμοι μάρτυρες, πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς ἄγῶνας ὁμοιαλέφ φρονήματι ἥντομοι λέγονται, τοῦ σώματος μὴ φεισάμενοι· διὸ καὶ εἰρητῇ συγκλειόμενοι, λακτιζόμενοι, σπαραττόμενοι, [διὸ] καὶ ὀβελίσκοις¹⁾ προσφιπτόμενοι καὶ πικρῶς ἀνηλεῶς θανατούμενοι, χαίροντες τὰ πνεύματα ὑμῶν Χριστῷ παρεδώκατε. Παρουσίαν²⁾ οὖν ἔχοντες ἀθλητικὴν πρὸς αὐτὸν ἰκετεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Λόξα. *Hχος πλάγ. α'.*

*Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἐτήσιος μνημη τῶν πενταρίθμων ἀθλοφόρων Χριστοῦ, τῶν διὰ Χριστὸν τὸ σῶμα ἐκδοντῶν ταῖς βασάνοις, τῶν σκυδρωπῶν ἥθῶν ἀπελαύνουσα σκοτομανίαν³⁾ καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος γενομένην ἐν τοῖς πατοῖς τούτους εἴναιημοντες προσθεῖται προσθεῖται· οἱ δαμάντινοι, οἱ τὴν φυχὴν ἀτρωτοί ταῖς βασάνοις διατηρήσαντες καὶ τῶν τιναννων τὰ θράση τῇ παρτείᾳ ὑμῶν παταπληξαντες· Χαίρετε, Μανουήλ, Γεώργιε, Μιχαήλ, Γεώργιε καὶ Θεόδωρος, πολυάθλοι, πανθαύμαστοι μάρτυρες· Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πλεστεί ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Kαὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον· Προσόμοια.

**Hχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Πλοῦτον ἐν οὐρανοῖς νοητὸν ἀγωνισμάτων θησαυρίσαντες, Ἀγιοι, τὴν δόξαν τῶν ἐπικήρων καὶ φαινομένων, σοφοί, τὸν παρόντα πλοῦτον ἐβδελύξασθε· διὸ τὸν⁵⁾ ἀκένωτον τῶν θαυμάτων ἐλάβατε παρὰ Κυρίου⁶⁾ ἀληθῶς ἀξιάγαστοι τὰ παράδοξα ἴαμάτων χαρίσματα· δύνεις καὶ πλουτίζομενοι αὐτῶν ἐπιλάμψεσι πίστει καὶ πόθῳ τῆς θείας φιλανθρωπίας αἰτούμεθα τυχεῖν, ὑμῶν θείας ἰκεσίας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ πανεύφημοι.

1) ὀβελίσκοι.—2) παροησίαν.—3) σκοτόμαναν.—4) γενομένη.—5) τίν.—6) Κυρίῳ.

Στίχος : Θαυμαστὸς δὲ Θεός.

Δόξα τῷ ἀθλοθέτῃ Θεῷ, τῷ εὐδοκήσαντι (ἐν) Μάκρῃ ἀθλῆσαι ὑμᾶς καὶ στήριγμα τοῖς ἐν πίστει τοῖς εὐολίσθους στερρὸν ἀναδεῖξαι, μάρτυρες δὲ πεντάριθμοι, ἀγρύπνους τε φύλακας Σαμοθράκης πατρίδος ὑμῶν καὶ πολιούχους; καὶ ταχεῖς ἀντιλήπτορας ἐπιστήσαντι τοῖς οἰκήτορσιν ἅπασι, ὁύστας¹⁾ καὶ βοηθοῦν; ἡμῶν τῶν πόθῳ, πανένδοξοι, ἐπιτελούντων τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον, Χριστὸν δυσωπεῖτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος : Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Πάρεστε ἀιοάτως ἡμῖν, τοῖς ἐν ὕδαις ὑμῶν ἀγῶνας δοξάζουσι, μαρτύρων νέων ἡ δόξα καὶ παλαιῶν ἱερῶν, ἀθλοφόροι θεῖοι, ἐγκαλλώπισμα, ἡμᾶς ἐπισκέπτοντες²⁾ καὶ τὴν χάριν βραβεύοντες τοῖς ἐκτελοῦσι³⁾ τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν λύτρωσιν, ὅπως ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν λυτρούμενοι θλίψεων καὶ πολυπλόκων σκανδάλων καὶ λοιμικῆς νόσου πάντοτε ὑμᾶς κατὰ χρέος εὐφημῶμεν⁴⁾ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν δοξάζοντες.

Δόξα Ἡρῷ β.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΟΙΚΗΝ**

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν ἡ διμήγυρτος νοῦν τε καὶ καθαίρεαντες δεῦτε αἰνὸν ἄσωμεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ τῷ τῇ πολυωδύνῳ ἀθλῆσει τῶν ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ σῆμεδον ταῦθι ἡ τῶν πραέων γῆ τούτους δέχεται, ὡς μιμητὰς τοῦ σωτηρίου πάθους καὶ τῶν ἀγώνων τὸ πλήθος εὐλαβουμένη τῷ νικοποιῷ Χριστῷ δόξαν αἰτοῦμει, ἥν καὶ κληροσάμενοι συνδιαιωνίζουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἵλεούμενοι πάντες οὖν προσεπιώμενοι αὐτοῖς δεόμενοι: εὐσεβῶν θείαν ἀθροισιν, "Ἄγιοι, περιφυλάττετε τὴν ἐκ πόθου τελοῦσαν τὴν φωτοφόρον ὑμῶν ἀθλησιν.

Καὶ τὸν τῆς ἔօρτης Ἀπολυτίκιον⁵⁾, ἥχος γ'.

Πέντε μάρτυρες οἱ Σαμοθράκης γόνοι πέλοντες καὶ ἐν τῇ Μάκρῃ τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον ἀνύσαντες καὶ καταισχύναντες πλάνην τὴν βέβηλον καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν κηρύξαντες τοὺς τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν γεραίροντας λυτρώσατε ἐκ πάσης περιστάσεως.

Καὶ τὸ εἰς τὸν μικρὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸν ὁρθόδοξον καθίσματα. Τὸν τάφον σου, Σωτῆρε, θαῦμα φοβερὸν καὶ παράδοξον τέρας, πῶς ἔφερον.

1) ρύστεις.—2) ἐπισκέπτοντες.—3) ἐκτελοῦντας.—4) εὐφημοῦμεν.—5) Ἄλλα ἀπολυτίκια βλ. ἐν τέλει μικροῦ ἐσπερινοῦ καὶ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου σ. 45.

"Ω¹⁾) πληγὴς ἀνηκούστους πανδείνους (ὑπομείναντες) οἱ ἔνδοξοι μάρτυρες τοῖς²⁾ τυρχίνοις ἐκραύγαζον: οὐκ ἀρνούμεθα Χριστοῦ τὴν ἔνθεον πίστιν, ἀλλὰ στέργομεν αὐτοῦ τὰ ἄκραντα πάθη, δι' ὃν κόσμος³⁾ σέσφισται.

Δόξα: ὅμοιον.

Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς σταυρωθέντα βουλήσει ἐπέγγνωτε, σοφοὶ ἀθλοφόροι Κυρίουν καὶ τούτῳ ἐπόμενοι μέχρις αἴματος, ἔνδοξοι ἀπολαύετε τὴν αἰώνιζουσαν δόξαν, ἵκετεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Εἰς τὴν β'. στίχος. Θείας πίστεως.

'Ακμαιότατοι, οἵον ἀδάμας καὶ ὡς ἄστροι γενναιοφρόνως τὰς ἀφορήτους ἀλγηδόνας ἱνέγκατε· δόθεν τῆς νίκης στεφάνους εἰλήφατε παρὰ Χριστοῦ, ἀθλοφόροι πεντάριθμοι, ἵκετεύοντες αὐτὸν ἐκτενῶς, ἀοίδιμοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κατεπλάγη Λασῆφ.

Κατεπλάγησαν, σοφοί, αἱ τῶν ἀγγέλων στοιχίαι παθορῶσαι τὴν ὑμῶν πύροιν, πάτοινος Χριστοῦ, ἢν ἐδεῖτε ἐν ταῖς βασινοῖς γενναιοφρόνως ὅθεν καὶ στεφάνους πλεξάμενοι ἀμαραντίνους, ἐνδόξους κατέστεφαν τὰς κεφαλὰς ὑμῶν καίροντες (καὶ) διεξόδοιον Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν σὺν ὑμῖν εἰς αἰῶνας.

Kαὶ τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Δόξα ταῖς τῶν ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ίδιόμελον. Ἡχος β'.

Μαρτυρίου καλλοναῖς ὁδαῖζόμενοι ἀθλοφόροι καὶ στεφανηφοροῦντες τῷ Δεσπότῃ παρέστητε, δυσωποῦντες ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων τὴν Ἱερὰν ὑμῶν ἀθλησιν.

'Ο κανὼν τῆς ἑορτῆς. Καὶ τῶν Ἀγίων, οὐκ ἡ ἀκροστικίς. Μάρτυρας ὑμῶν τοῦ Ἰησοῦ προφρόνως Ἰάκωβος.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μαρτύρων θεοστεφῶν τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίροντι⁴⁾ φῶς νοητόν μοι δώρησαι, Χριστέ, τὴν αἴγλην ἀπελαύνων μου τῆς ἀμαρτίας, δέομαι, καὶ κατανγάζων τὰς αἰσθήσεις μου.

1) δ.—2) καὶ.—3) κόσμον.—4) γεραίροντες.

Ἄνυστακτον τῆς ψυχῆς κτησάμενοι τὸ δύμα, πάνσοφοι, τὰς ἑλεπόλεις πάσας τοῦ ἔχθροῦ παντελῶς ἡφανίσατε καὶ ἀσινὲς δχύρωμα τὸ τῆς ψυχῆς διετηρήσατε.

Ρητόρων τὰς φληναφίας, μάρτυρες, στερρῶς ἡλέγξατε καὶ αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας πολλὰς ἀνδρικῶς ὑπεμείνατε καὶ στεφάνους ἥρασθε νίκης πεντάς ή ἀξιέπαινος.

Τυράννων τὰς ἀπειλὰς καὶ μάστιγας οἱ θεῖοι μάρτυρες ἀντ' οὐδενὸς ήγήσαντο Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ πυρούμενοι καὶ πρὸς τὸν τούτου ἔρωτα ἀκαταχέτως ἐπαγόμενοι.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ.

Ὄδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

‘Ρημάτων ὑμῶν¹⁾ δρόσῳν τῇ ἀληθείᾳ ἀντειπεῖν²⁾, πάνσοφοι, ἐν οὐδενὶ ἵσχυσαν πάντες οἱ τοῦ ψεύδους ἔξαρχοντες.

‘Αθλήσαντες καρτερῶς τείχη ἀνδρεῖς τοῖς πιστοῖς ὠφθητε, πᾶσαν ἔχθροῦν ἔνεδραν ἀποκορακίζοντες, ἀγνοί.

Στερρότητι λογισμοῦ ὁπαδοί ἀδαμαντεῖς φαιδροὶ ὠφθητε, πέντε³⁾ στερροὶ μάρτυρες ἔχθρῶν προσβολαῖς ἀπατεῖτοι⁴⁾,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ [Υπέρτειρον καὶ φαιδράν ώς ποιωντίδα τὰ σεπτάματα ὑμῶν, σο-
φοί, ἔχοντα νῦν ή ἐκκλησία φαιδύνεται.] **ΑΘΗΝΩΝ**

Θεοτοκοῖς.

Μετάνοιαν τοῖς ἐν γῇ ὁ γεννηθεὶς ἐκ σοῦ, σεμνή, ἔθετο, διὸ κάμοι ἐδωρήσατο καιρὸν μετανοίας, πανάχραντε.

Καταβασία. Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεβάλετε⁵⁾ στερρῶς τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀντίπαλον ἔχθρὸν ἄμα τοῖς τούτου ὑπουργοῖς, τὸν δὲ Σωτῆρα ἐν μέλεσι τοῖς οἰκείοις, μάρτυρες σοφοί, ἐδοξάσατε. ‘Οθεν παρ’ αὐτοῦ ἐδοξάσθητε πᾶσι τοῖς πιστοῖς πηγαῖζοντες λάσεις ψυχῆς δμοῦ τε καὶ σώματος διὸ τοῖς⁶⁾ πίστει ὑμᾶς⁷⁾ τιμῶσιν δύσιν⁸⁾ θείαν βραβεύσατε.

1) ἡμῶν.—2) ἀντειπεῖν.—3) πέντεοι.—4) ἀταποίνωτοι.—5) κατεβάλλετε.—6) τῷ.—7) ἡμᾶς.—8) δύσιν.

'Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νικητὰς¹⁾ ὑμᾶς ἔστεψεν ἐν στεφάνοις δι βασιλεύς, πανένδοξοι, πάντων τῶν αἰώνων στησαμένους τρόπαια κατὰ τοῦ ἀλλάστορος, λίαν θαυμαστὰ καὶ ἔξαιστα.

"Ωσπερ ἀείφωτοι ἐκκλησίας ἀστέρες τὸ κραταιὸν στερεόμα φαιδρῶς δάφδουχεῖτε²⁾, νύκτα σκοτεινόμορφον, πεντάριθμοι μάρτυρες, τὴν βαρβάρων πλάνην ἐλαύνοντες.

Τοὺς διανγεῖς μαργαρίτας θησαυρισμάτων τοῦ παναγίου πνεύματος πνευματικοῖς ὕμνοις σήμερον τιμήσωμεν· τὴν δύσιν³⁾ γὰρ νέμουσι τοῖς αὐτοῖς⁴⁾ ἐν πίστει γεραίρουσιν.

Θεοτόκιον.

Οὐρανὸν ὥσει δέρριν ἐκτείνων, Κόρη, σὲ (ἐν) οὐρανῷ ἀνέδειξε καὶ γῆς πλατυτέρον μῆτραν ἀπειρόγαμον τὴν τοῦν δὲ ηδόνησεν, οἰκήσας,
Θεόνυμφε Δέσποινα.

"Υφαναν ἁυτοῖς σωτηρίας⁵⁾ ἴματον τῇ πίστει δι ἀθλοφόροι ἐξ ἐκείνων αἱμάτων ὡς χλαῖναν τοῦτο βάψαντες.

"Ικρίψ τοῦ σταυροῦ κρεμασθέντα τὸν Κύριον οἱ μάρτυρες καθορῶντες ἐμμῆσαντο τούτου τὰ πάνσεπτα παθήματα.

"Ἡράσθησαν, Χριστέ, τοῦ σου κάλλους οἱ "Ἄγιοι καὶ δρόμῳ ἀνεπιστρόφῳ ἐν δδῷ μαρτυρίου σοὶ πόθῳ ἱκολούθησαν".

Θεοτόκιον.

"Οος σε ὡς δασὺ καὶ κατάσκιον, ἄχραντε, καὶ πῖον πνεύματι θείψ οἱ προφῆται προείδον, ἐξ ἣς Χριστὸς ἐλήλυθεν.

1) νικηταῖς.—2) δάφδουχεῖται.—3) δύσιν.—4) αὐτοῖς.—5) σωτηρίου.

* Κατὰ τὴν ἀκροστιχίδα «Μάρτυρας ὑμῶν τοῦ Ἰησοῦ προφρόνως Ἱάκωβος κάθε τροπάριον θὰ ἡριζε κατὰ σειράν ἀπὸ τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων Μάρτυρας κλ. (σελ. 347) μετά τὸ «'Ἡράσθησαν ...» καὶ πρὸ τοῦ «'Οος . . .» ἔδει νὰ ὑπάρχῃ τροπάριον ἀρχιζοντα ἀπὸ Σ. Ὁμοίως μετά τὸ «Πλάτυνον . . .» παρελείφθησαν τὰ ἀρχιζοντα ἀπὸ ΡΟ καὶ προσετέθησαν τέσσαρα ἄλλα. Ὁμοίως εἰς σελ. 350 προσετέθη τὸ «Οὐ θλίψῃς ἡμᾶς» (Σ. Θ.)

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὥρθρον.

Ὥδη στ'. Θύσω σοι μετά φωνῆς.

"Υψωσεν ὡς τὰς κέδρους Λιβάνου δ "Υψιστος ὑμᾶς στερρῶς¹⁾ φυ-
τευθέντας (ἐν) οἴκῳ τῷ τοῦ Κυρίου καὶ ἀνθοῦντας ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ,
ώσπερ γέγραπται.

Πλάτυνον, Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, τὰς ἐπαύλεις σου καὶ πανηγύριζε ἄρτι
τοὺς στερροὺς ἐξάρχοντας ἀθλοφόρους, κεκτημένη²⁾ καὶ τὴν³⁾ τούτων
ἀστράπτουσαν στίγμασιν.

"Ωφθητε Σαμιοθράκης βλαστήματα, "Αγιοι, καὶ ἐν τῇ Μάκρῃ τὸν δρό-
μον τοῦ μαρτυρίου γενναίως ἦνύσατε, Μιχαῆλ, Μανουήλ, Θεόδωρε καὶ
Γεώργιοι.

"Ολβίος ἐναντίον Κυρίου δ όμινατος ὑμῶν, γενναῖοι ὅπλῖται ὡς όμι-
νατωθέντων διὰ τὴν πάντων εὑζωΐαν καὶ θανάτῳ ζωὴν ἐκληρώσασθε.

Θεοτόκιον.

Φέρουσα⁴⁾ ἐν ἀγκάλαις τῆς δοξῆς τοῦ Κύριον χερουβικῶς ὡσπερ
θρόνος ἀνεδείχθης μόνη, εὐτομημένη μίδην πάντες εὐλογοῦσί σε νόες καὶ
ἄνθρωποι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ *Καταβασία, Κατάβαθμος, Κορυκίου* **ΑΘΗΝΩΝ**
Ηχος δ. Ὁ ὑμανθεῖς ἐν τῷ σταύρῳ.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ παριστάντων ἀνευφημήσωμεν πιστῶν
αἱ χορεῖαι, δι τοι ἐκήρυξαν λαμπρὰ τῇ φωνῇ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμῶν
ὅμοιατοις βαρβάροις, Μανουήλ, Θεόδωρος, Μιχαῆλος σὺν δύο τοῖς Γεωρ-
γίοις, οὓς χρεωστικῶς ἀναφημοῦντες τιμῶμεν ἐν ἔσμασιν.

Ο οἶκος.

Φάτισόν μον τὰς φρένας, Χριστέ μον τοὺς γὰρ θείους ὅπλῖτας σου
εὐφημῆσαι ποιῶ, τοὺς πενταρίθμους μάρτυρας, καὶ δίδου μοι λόγον ἐν
ἀνοίξει τοῦ στόματός μου εἰς τὸ ὑμνῆσαι αὐτοὺς εὐκλεῖς, δις στεφανηφό-
ρους ἀθλητὰς καὶ τῶν παθῶν μιμητὰς καὶ τῶν σῶν δούλων ἀκλινεῖς πρε-
σβευτάς οὗτοι γὰρ ἀεὶ τῷ θείῳ σου θρόνῳ παριστάμενοι ἐξαιτοῦνται εἰ-
ρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, οὓς χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες τιμῶμεν ἐν
ἔσμασιν.

1) στερροί. —2) κεκτημένοι. —3) τῆς. —4) φέρουσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ στ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων πέντε μαρτύρων τῶν
ἐν Μάκρῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχος.

Χορὸν τὸν πεντάριθμον νέων μαρτύρων,
Σαμοθράκη, γέραιρε νῦν ἐπαξιώς,
Ἐκτῇ, γενναῖοις γ' ἐφάνη βιότοι τελευτή.
Ταῖς τῶν Ἀγίων πρεσβείαις δὲ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πήσει (;) 1) τοῦ θείου εὐαγγελίου, μάρτυρες, εὐκλεῶς, ὅντως ὑποκλί-
ναντες ὑμῶν τὰς ψυχὰς ἔαυτοὺς παραδεδώκατε πολλαῖς βασάνοις καὶ ἡμῶν
πρεσβευταὶ χρηματίζετε.

Ο περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νέφεσιν ὡς Θεὸς θείαν περιέζωσε
δύναμιν καὶ ὑμᾶς ὑπομεῖναι τὰ ἐπίπονα τοῦ μαρτυρίου μέχρι τελευτῆς
πανεύφημοι μάρτυρες.

Τομὴν (;) 2) τῆς πλάνης τοιούτους επιτηδεῖας, ἀθληταί, δειθροῖς
τῶν αἰμάτων τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπιμεντῶν ὑμῶν, ἐνδόξοι, ὅθεν νομίμιος
στέφος χειρὸς αὐτοῦ ἐνεδύσασθε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Θεοτόκου ΑΘΗΝΩΝ

Ως ἐπὶ πόκον ὅντως, κόρη, ἔσταεεν ἐν τῇ σῇ μήτρᾳ 3) οὐρανόθεν,
ἀχραντε, τοῦ παντὸς δὲ δεσπόζων καὶ ἐδοσιτε 4) τοὺς ἔκτακέντας πάλαι
τῷ φλογυμῷ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Καταβασία. Οἱ παῖδες ἐκ καμίου.

Ωδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σύνεσιν κτησάμενοι, σοφοί, πᾶσαν δυσέβειαν Ἀγαρηνῶν δυσμενῶν
ἀποσεισάμενοι, ἐνδόξοι, ἀσυνέτως ἀπονεμόντων 5) διεύθεμάνθητε πυρὶ τοῦ
θείου πνεύματος καὶ τὴν πλάνην ἐν παρρησίᾳ πολλῇ διηλέγεατε.

Οὐ θλίψις ὑμᾶς οὐδὲ εἰρκτή, λιμὸς ἢ στέρησις ἡδέων, πάνσοφοι, οὕτε
βισάνων ἐπίτασις, οὐ ζωῆς προσκαίρου στέρησις χωρίσαι ἵσχυσε Χριστοῦ
τῆς ἀγαπήσεως, φί βιωμεν : πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ίδειν ἐφιέμενοι, σοφοί, κάλλος τὸ ὀρρητὸν Χριστοῦ καὶ ἀφραστον, πᾶ-

1) Πήσαι (;)—2) νομήν, πρβλ. τοὺς τε μόντες τὰς ἐπινοίας τῶν παρα-
νόμων.—3) μήτραιν.—4) ἐδρόσιτε.—5) ἀπονέμοντας.

σαν ἐπίγειον τρυφήν τε καὶ πλοῦτον ὁέοντα ἔξουθενήσατε καὶ τῶν βασάνων προσβολαῖς οὐχ ἡτηθέντες νικητικοὺς στεφάνους εἰλήφατε.

Θεοτόκιον.

Αὕτειν προσάγουσιν ἀεὶ τὰ ἐπουράνια τῶν νόων τάγματα, θεογενῆτορ, τῷ τόκῳ σου, ώς Θεῷ, μεθ' ὧν καὶ ἄνθρωποι οἱ ἐπιγνόντες διὰ σοῦ τοῦτον κραυγάζομεν : εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή¹⁾ καὶ ἀγία ἡμέρα.

"Ωδὴ θ'. "Απας γηγενής.

Κάλλος νοητὸν ποθοῦντες, μακάριοι, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα ἐδράμετε τοῦ μαρτυρίου βιῶντες, πάνσοφοι : ἐν ὅδῷ μαρτυρίου σου περιπατήσωμεν ὡς ἐν πλούτῳ χαίροντες, φιλάνθρωπε, εἰς αἰῶνας αἰώνων δοξάζοντες.

'Ως ἐν ιεροῖς ιερῶς δοξάσαντα²⁾ μηνοῖς τὴν μνήμην ὑμῶν, μάρτυρες πεντάριθμοι, ὑμῶν πρεσβείαις καδικετεύσατε ἀμαρτιῶν με³⁾ ἀφεσιν εὔρειν καὶ κλέος καὶ τῆς θείας δόξης τὸν μηνὸν ἀξιώσει ὑμῶν ἀξιῶσαι⁴⁾.

Βάρος τῆς σαρκός, σοφοῦ, ἀποσταμένοι διεβιβάσθητε πρὸς τὰ ὑπερκόσμια καὶ γῦνιον μείοις μαρτυρῶν τάγματα καὶ τοῖα ἀγέλες ἄποφοι φαλδοῦντος πιστασθε τῷ Κυρίῳ συνιν⁵⁾ εἵματοντενοι τῷν πτερυγάτων τοῖς πόθῳ τιμῶσιν ὑμᾶς.

Θεοτόκιον.

Φθέγματι λαμπρῷ γλώσσῃ διατόρῳ τε τρανῶς ἐκήρυξαν ὅντας Θεότοκον σε ἐν τῷ σταδίῳ, παρθένες ἄχραντε, μάρτυρες οἱ πεντάριθμοι καὶ τὴν ἀντίχριστον τῶν ἀνόμων πλάνην ἐστηλίτευσαν καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἐδέξαντο.

Καταβασία. Φωτίζον, φωτίζον.

"Ἐξαποστειλάριον. "Ο οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

'Η παμφαῆς τῶν μαρτύρων ἐξέλαμψε νῦν ἔօρτῃ φωταγωγοῦσα τοὺς⁶⁾ πίστει ἐπιτελοῦντας τὴν αὐτῶν πάμφωτον σήμερον μνήμην καὶ τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντας.

"Ετερον. Γυναικες ἀκοντίσθητε.

Τῆς Σαμοθράκης καύχημα καὶ Μάκρης ἐγκαλλώπισμα ἐδείχθητε, ἀ-

1) κλητή.—2) δοξάσαντι.—3) μοι.—4) ἀξιώσαιε.—5) λύσιν.—6) τῇ.

θλοφόροι, ὃς ἀριστεύσαντες ἡμια σταυρῷ περιφρατόμενοι, ἀλλὰ τῦν πα-
ριστάμενοι τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος σὺν τοῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων πε-
ριφρουρήσατε πάντας.

Εἰς τὸν αἴνον. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Πᾶσα πνοὴ-Ιστᾶμεν.

Στίχος δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἡχος πλ. δ'.

**Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Σήμερον, πιστοί, τελέσωμεν τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ ἑορτὴν τὴν σε-
βάσμιον ἐν ὕδαις καὶ ἄσμασιν ἀνυμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν ἐν τῷ κό-
σμῳ τούτῳ δοξίσαντα καὶ ὃς φωσφόρους λαμπτῆρας δεῖξαντα φέγγος νο-
ούμενον εὐσεβείας λάμποντας καὶ παμφανῶν θαυμάτων ἐκπέμποντας ἀκτῆ-
νας πάντοτε.

Κλέος Σαμοθράκης ὤφθητε, Μάκρης, σοφοί, καλλονή, δρυθοδόξων
εὐπρέπεια, ἐκκλησίας στήριγμα, Μανομήλα, Γεωργίοι σύν Θεοδώρῳ καὶ
Μιχαὴλ τῷ στεφάνῳ δύνεν χαίρομεν την ὑμᾶς πανύψυχιν χρεωστικῶς τὸν
Χριστὸν γεραιόντες, τὸν ὑμᾶς στέψαντα.

Ταῖς τῶν ἀιμάτων προσχύσει τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἑστολίσατε,
Ἄγιον καὶ ἐνταχθέντας ἀσεβείας τὴν κακιῶν καὶ τὸν βαρύραρον τα-
φῶν ἥσχεντες τῇ ἀγίτητι, σοφοί, ἐνδιέπει τῶν, καὶ πρὸς τὸν παράδει-
σον χαρμονικῶς εἰσήλθετε χαίροντες προστίνες ἐνθέσθι.

Μέγας εἶ, μόνε φιλάνθρωπε, ταῦτα δὲ θαυμαστὰ σοῦ τὰ θεῖα καὶ
ἐνδοξα, ὅτι [καὶ] ἐνίσχυσας τοὺς Ἅγιους σὸν μάρτυρας τὴν δυναστείαν
τοῦ πολεμήτορος καταπατῆσαι ἐν τῇ ἴσχυὶ σου τῆς σεπτῆς δυνάμεως, δι-
ῆς, Χριστέ, πάντας περιφρούρησον τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Τὴν πάμφωτον μνήμην τῆς ὑμῶν ἀθλήσεως πιστῶς ἄγεντες ἀνυ-
μονύμεν, πεντάριθμοι μάρτυρες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ὑμᾶς ἐνι-
σχύσαντα παραδόξως καὶ νικητὰς καὶ ἔχθρῶν ἀναδείξαντα καὶ θαυμά-
των χάροισι μεγαλύναντα· δύνεν τὰ στίφη τῶν πιστῶν σενελθόντα γεραίρει
τὴν ἐκ Θεοῦ ὑμῖν δοθεῖσαν χάριν καὶ ἐν πίστει βοῶσι: χαίρετε, στρατιῶ-
ται ἀγίτητοι τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων, οἱ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ
σκότους τῇ πίστει τροπωσάμενοι καὶ Χριστὸν τὸν φωτοδότην ἐν τοῖς οἰ-
κείοις μέλεσι δοξάσαντες, πρὸς δὲ πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἐνεγκα-
μένης νήσου τοῦ σώζεσθαι αὐτὴν¹⁾) ἐξ ἐπιδρομῆς βαρβάρων, λιμοῦ καὶ

1) αὐτῶν.

λοιμοῦ καὶ πάσης δεινῆς περιστάσεως, καὶ τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσιν ὑμᾶς
δωρηθῆναι εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος φδὴ γ'. καὶ στ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Μεγαλυτάριον εἰς ἥχον β'.

Σαμοθρακῆς γόνους λαμπροὺς καὶ τῆς χώρας Μάκρης μέγα κλέος τε
καὶ φρουροὺς καὶ τῶν ἀσθενούντων ιατρούς τε καὶ σώστας τοὺς πέντε
μεγάθλους ἀνευφημήσωμεν.

Ἐσθλῶν ἀπάντων Χριστὸς

Ἄρχὴ καὶ Τέλος.

«Ἄλλὰ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμεῖς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με».

Μαρτυρικὴν πανήγυριν σήμερον, εὐλογημένοι Χριστιανοί, ἐπιτελεῖ
γηθοσύνως ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Μαρτύρων μνήμην ἔγει, αὐ-
θις λέγω, δ Χριστώνυμος τοῦ Κυρίου λαός, ζαΐδων λίαν καὶ εὐφραντόμενος
οὐδὲ μόνον εἰς τὴν θεόσωστον νῆσον Σαμοθράκην, ἐκ τῆς δοπίας ἐβλάστη-
σαν ὡς ὁόδα τερπνὰ καὶ ἀμάρταντα οἱ καλλίνικοι οὗτοι πέντε νεολαμπεῖς
μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ οἱ εὐσεβῶς φιλομάρτυρες, πλουτήσαντες
πρεσβευτὰς διαπύρους καὶ ιατρούς παθῶν ἀμίσθους καὶ ἐν κινδύνοις ἐτοί-
μους βοηθούς καὶ ἀντιλήπτορας.

Διότι, καθὼς ὁ ὄφωμενος αὐτὸς οὐρανὸς λαμπρύνεται καὶ στολίζεται
ἀπὸ τὸν χορὸν τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ μεγάλου φωστῆ-
ρος ἥλιου ἐγκαλλωπίζεται καὶ φαιδρύνεται, οὕτω καὶ ὁ νοητὸς οὐρανός, ἡ
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, λέγω, ἀγάλλεται [μὲν] καὶ χαίρει σφόδρα, καὶ ὁ
ἴδιος δ Θεὸς ἐνδοξάζεται ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, ὡς φύλων
ἀγαθῶν καὶ πιστῶν αὐτοῦ χρηματισάντων. Ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀείμνη-

στοι κατεφρόνησαν καὶ ἀφῆκαν δι^τ ἀγάπην αὐτοῦ κόσμον καὶ τὰ ἔγκό-
σμα, δόξαν, τιμὴν, πλοῦτον, τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν καὶ αὐτὸ τὸ σῶμά
τους καὶ ζωήν, διὰ νὰ κερδίσωσι μόνον αὐτὸν τὸν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν
Θεὸν ἡμῶν καὶ τὴν οὐρανίαν βασιλείαν του καὶ αἰώνιον μακαρότητα τῶν
δικαίων, διὰ τοῦτο καὶ ὑπέμειναν διὰ τὴν ἀγάπην του οἱ γενναῖοι τῷ ὅν-
τι καὶ ἀθλοφόροι. Μάρτυρες, τοιαῦτα πάνδεινα κολαστήρια, μάλιστα εἰς
τούτους τοὺς ἐσχάτους χρόνους, ὅπου ἐφθάσαμεν οἱ ταλαιπωροὶ καὶ εὐφι-
σκόμεθα δὲν διόλου εἰς τὰ φθαρτὰ καὶ μάταια ἀποβλέποντες καὶ διὰ μέλ-
λοντα αἰώνια ἀγαθὰ δὲν μᾶς μέλει 1). Ἀλλ^τοι οἱ ἀοίδιμοι τῷ ὅντι καὶ
τρισμακάροι δὲν ἡμποδίσθησαν οὔτε ἀπὸ καιρικὰς περιστάσεις, οὔτε ἀπὸ
σωματικὴν ἡδυπάθειαν ἐνικήθησαν, ἀλλ^τ ὁμολόγησαν τὴν καλὴν ὁμολο-
γίαν ἐνώπιον τυφάννων ὀμοτάτων θηριωνύμων ἀνθρώπων φέροντες εἰς
χεῖρας αὐτῶν τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ σφαγῆς καὶ χύσεως αἷμα-
τος καὶ ἔχοντες εἰς τὰς κεφαλάς των στεφάνους διλολαμπεῖς, τὴν κατὰ τοῦ
διαβόλου δηλαδὴ καὶ κόσμου καὶ σαρκὸς αἰματηρέκην, μιμηθέντες ὅσον τὸ
δυνατὸν οἱ μακάροι αὐτὸν τὸν διδάσκαλον καὶ σωτῆρα πάντων Κύριον
καὶ Θεόν, κινούμενοι ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν διεπειθούντων πόθου καὶ θερ-
μοτάτης ἀγάπης.

ΑΚΑΡΗΜΙΑ ΑΦΗΝΩΝ

Δότι μὴ δειλιάσαντες ποσῶς πρὸς τοὺς θυμωδεστάτους ἐκείνους ἐμ-
θύωντας τὰς τιμωτὰς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν ποτεῖς, οἵτε τὰ τρομεστάτα
ἐκείνων καὶ ἀλγεινά κολαστήρια, ἄλλα παπαδοντες θυρσαλέως ἔαντοὺς
τοῖς ἀνημέροις καὶ ἀγριωτάτοις ἐκείνοις τυφλοῖς καὶ ὀμοτάτοις βασα-
νισταῖς καὶ ὑπομείναντες μεγαλοψύχως πασανακτικότατα, στρεβλώσεις
ποικίλας, καταπέλτας²⁾ φοβερούς, ὥστε ὅπου μόνην νὰ τὰ βλέπῃ τινὰς καὶ
νὰ ἀκούσῃ εἶναι φρικτὸν καὶ τρομερόν.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κύριος δικαίως τοὺς ἡγάπησε καὶ ἐδόξασε διαφερόν-
τως, ὃς μεγίστους ἕρωας καὶ χάρει μᾶλλον ἐπ' αὐτοῖς, ὃς δὲ ἕδιος φανε-
ρώνει διὰ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου εἰς τὴν αὐτοῦ ἀποκάλυψιν : «Οτι ή
πόλις ή ἀγία ἐκείνη, ή μήτηρ τῶν πρωτοτόκων, ἦτον τεθεμελιωμένη ἐπὶ
τὸν Ἰασπιν, ἡτοι ἄνω τῶν αἰμάτων καὶ πληγῶν τῶν μαριύδων καὶ ὅτι δι^τ
αὐτῶν (τῶν μαρτύρων δηλαδὴ) κοσμεῖται δόμοις καὶ τὸ ἕδιον πρόσωπον αὐ-
τοῦ τοῦ Θεοῦ».

Ἐμάθετε τὴν ὑπερβάλλουσαν πρὸς τοὺς μάρτυρας τοῦ Θεοῦ ἀγάπην,
ἀσύγκριτον τιμὴν καὶ μεγαλειότητα^τ καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας λέγει περὶ
αὐτῶν τῶν μαρτύρων : «Καὶ ἔσται ὁ Κύριος εἰς ὅνομα αὐτοῦ καὶ εἰς ση-
μεῖον αἰώνιον», σημεῖον δέ, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην καὶ τοῦ κόσμου

1) μέλλει —οὐ φροντίς ἡμῖν.—2) καὶ ταπέλη της = βασανιστήριον ὅργανον,
ἐν τῷ ἔξιρθροῦντο τὰ μέλη τῶν κολαζομένων ὑπὸ τῶν δημίων.

τούτου γεγονοῦν, δηλαδὴ διὰ τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ πληγῶν καὶ θανάτου αὐτῶν ἐδήλωσε.

Καὶ ὁ Φίλων ὁ Καρπάθιος γράφει, ὅτι ὁρμίσκοι¹⁾ καὶ ὅμοιώματα χρυσίου εἰναι τὰ μαρτύρια καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ κολαστήρια²⁾ τῶν ἀγίων μαρτύρων. "Οθεν καὶ δικαίως προσκυνοῦνται παρὸ πάντων τῶν πιστῶν, ὑμνολογοῦνται καὶ πανηγυρίζονται ἐτησίως ἀπανταχοῦ λαμπρῶς, ὡς φίλοι ἄριστοι τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ σήμερον ἔορτάζονται λαμπρῶς οἱ πενταγεῖς οὗτοι νεομάρτυρες, δύον ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν τὴν πατρίδα των Σαμοθράκην, τὴν πρόην³⁾ ἀσημίον καὶ ἀκατανόμαστον, νῦν δὲ δι' αὐτῶν πανταχοῦ ἐπίσημον καὶ ὀνομαστὴν γενομένην.

"Ἄς ἀρχίσωμεν λοιπὸν ἐξ ἀρχῆς τὴν γλυκυτάτην διήγησιν τοῦ φρικτοῦ αὐτῶν μαρτυρίου, πῶς ἔγνευ ἐξ ἀρχῆς, τίνι τρόπῳ ἡγωνίσθησαν καὶ γενναίως ἥριστευσαν καὶ διὰ τοῦτο ἐδοξάσθησαν μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ τιμῶνται ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἔορτάζονται σήμερον. Οὗτοι οἱ καλλίνικοι πέντε μάρτυρες Μανουήλ, Θεόδωρος, Γεώργιος καὶ κεώτερος Γεώργιος⁴⁾, ἡσαν γεννήματα καὶ θρέμματα τῆς νίσου Σαμοθράκης, δὲ Μιχαὴλ κατήγετο ἀπὸ τὴν περίφημον Κύρδον⁵⁾ ὃντες δε τέοντες τὴν ἡλικίαν συνέβη κατὰ τὸ 1821 ἡ θρυλουμένη⁶⁾ ἐκείνη ἐπαναστάντες, διὰ τῆς οἵησος αὕτη Σαμοθράκη ὥχμαλωτίσθη ἐλεεινῶς, ἐλθούσιν από Αίγαδου Τενέδου καὶ ἀλλωγ τόπων Ἀγαρηγῶν καὶ φονευσάντων τοὺς Χριστιανοὺς κατοχούς Σαμοθράκης τας δὲ γυναικας καὶ παιδία ἀνήλικη πνικαλωτίσαν καὶ διεμοίρασαν εἰς Ἀνατολήν, Εὐρώπην καὶ Αἰγαίον.

Τότε δὴ καὶ αὐτὸὺς τοὺς τεκμόδες ὥχμαλώτισαν⁶⁾ ὅμοιοῦ μὲν τὸν Μιχαὴλον, διστις ἥτον ἡλικιωμένος, ἀλλὰ φοβηθεὶς τὸν θάνατον καὶ φιλοψυχήσας ἐξώμοσεν ἐλεεινῶς⁷⁾ τοὺς δὲ τέσσαρας παῖδας πωλήσαντες εἰς Τούρκους, τοὺς ἐτούρκισαν καὶ δ [μὲν] Μανουὴλ πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον ἐδόθη εἰς σχολεῖον Ἀγαρηγῶν καὶ ἔμαθε τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον καὶ γράμματα καὶ ἐγγυμάσθη εἰς τὰ βιβλία τῶν Ἀγαρηγῶν ἀρκετά.

"Αφ' οὗ δὲ ἔγεινεν εἰρήνη καὶ ἡ Ἑλλὰς ἥλευθερώθη καὶ οἱ αἰχμαλωτισθέντες Χριστιανοὶ ἀλλοι μὲν ἥλευθεροῦντο, ἔτεροι δὲ φεύγοντες κρυφίως ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς ὥχοντο εἰς τοὺς τόπους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐχρί-

1) ἑρμίσκοι—δρυμοί καὶ οἱ ὑποκεφαλοί τοῦ δρυμοῦ = κυκλικὴ σειρὰ ὅμεια πρὸς περιέργαιον.—2) κολλαστήρια.—3) πρόφτην.—4) Ἐν τῷ πρωισχράφῳ ἐφέρετον εἰς τὸ θεός θεόδωρος, κατὰ lapsus calamī, πάντως διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως Χρ. Ρηγοπούλλου, σημειοῦντος ὅτι κατὰ λάθος ἀναφέρονται δύο Θεόδωροι ἀντί δύο. Γεωργίων ὑπὸ τοῦ φήτορος. "Ἄλλως τε τοῦτο ἐκφαίνεται ἐκ τῆς Ἀκολουθίας, ἐν ᾧ πεντάκις μνημονεύονται ἐν ἀπολυτικίσις καὶ καταβασίαις τὰ δύνατα τῶν μαρτύρων ἀλλὰ καὶ κατωτέρῳ ἐν τῇ ἀφηγήσει τοῦ μαρτυρίου τῶν ἀειπότε Γεώργιοι λέγονται.—5) θρυλλουμένη.—6) ὥχμαλωτίσαντες.

οντο καὶ ήγώνοντο τοῖς χριστιανοῖς, τότε καὶ οὗτοι οἱ πέντε ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ ἐπαναλαβόντες τὰ πατρικά των κτήματα ἥγωθησαν μὲ τὸν Χριστιανοὺς καὶ ἔχριστιάνζον. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἔγνωσθησαν εἰς τὸν Τούρκους τοὺς ἐγκατοίκους Σαμοθράκης καὶ αὐτοὶ ἐδήλωσαν εἰς τὸν ἄλλους Τούρκους τῆς Θράκης, τότε δὲ κατὰ καιρὸν Ἀγᾶς, καὶ Καδῆς ἐφοβέρισαν αὐτοὺς καὶ λαβόντες ἀρκετὰ χρήματα ἀπέλυσαν αὐτοὺς ἐλευθέρους. Καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ἥγεμονων¹⁾ τὰ αὐτὰ ἐπασχον καὶ μὲ ζημίαν πολλὴν χρημάτων ἐλυτρώνοντο· οἱ δὲ χριστιανοὶ ἔγκατοικοι τῆς Νήσου ἐσυμβούλευσαν αὐτοὺς ν' ἀναχωρήσουν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, μήπως καὶ κινδυνεύσωσι τὴν ζωήν των, [ἐκεῖ] ὡς γνωσθέντες ἀπὸ τὸν ἀσεβεῖς· ἀλλ' οἱ εὐλογημένοι οὗτοι δὲν ἥθελησαν ν' ἀναχωρήσωσιν ἀλλὰ ἀπεφάσισαν διογγνωμόνως, ἀνίσως καὶ ἥθελον βιασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, νὰ μαρτυρήσωσι τὴν καλήν διοικογίαν καὶ ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ ἔγένετο

Ο Ἀρχιερεὺς Τραϊανουπόλεως ἐπίτροπος τοῦ Μαρωνείας²⁾, ἀποδημοῦντος τότε [τοῦ Μαρωνείας] εἰς βασιλεύουσα³⁾ καὶ ἔχων τὴν ἐπίσκεψιν ὅλης τῆς ἐπαρχίας καὶ αὐτῆς τῆς γηρου Σαμοθράκης ἐσυμβούλευε καὶ αὐτὸς τοὺς μάρτυρας ν' ἀναχωρήσωσιν, ἀναμένοντες τὴν κινδυνεύσωσι, καὶ ἐπειδὴ ἀπῆλθεν εἰς βασιλεύουσαν δι' ἀναγκαῖς ἀποδεσμεύτων, ἥρωτησε τὸν ἀπὸ Σερρῶν Παναγίωταν⁴⁾ Πατριάρχη Κύριον Γρηγορίου⁵⁾ ἐὰν ἀδίνητο νὰ
ὑπερασπισθῇ τοὺς μάρτυρας ἐν καιρῷ θίας τῶν ἀσεβῶν⁶⁾ πρὸς τὸν ὄποιον
ἀπεκρίθη ὁ Πατριάρχης, διτὶ ἡ Ἐκκλησίᾳ τὸς ὑποκειμένη οὖσα εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, οὐδεμίαν βοήθειαν δονατοῦ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς τοιούτους
ἔξωμότας καὶ φωραθέντας⁷⁾ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· ἀλλ' ἡ μόνη σωτηρία αὐτῶν
εἶναι, ἐὰν θέλωσι, ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, πρὶν ἡ πιασθῶσι.
Ταύτην τὴν συμβούλην ἀνήγγειλεν ὁ ὥρθεις ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως
εἰς τοὺς μάρτυρας ἐπανελθὼν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔλαβε τὸ Καδηλίκι⁸⁾ τῆς Μάρκης κωμοπόλεως κάπιοις σκληρὸς Ἀπτουρραχμάν⁹⁾ ἐφένδης λεγόμενος, ὡμὸς καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ζηλωτὴς ἀκρος τῆς τοῦ Μωάμεθ θρησκείας, διστις ἔχων τὴν κυριαρχίαν τῆς Σαμοθράκης ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν αὐτοῦ ἀπέρασεν¹⁰⁾ ἐκεῖ διὰ νὰ συνάξῃ τὰ δικαιώματά του καὶ ἀπὸ τὴν Νήσον, πρὸς τὸν ὄποιον ἐπροδόθησαν παρὰ τῶν ἀσεβῶν οἱ Μάρτυρες, τοὺς ὄποιους καλέσας πρῶτον ἥρχισε νὰ

1) ἡ γε μόνες = οἱ ἐκάστοτε διοικηταὶ τῆς νήσου, ἦτοι ὁ ἀγᾶς (πολιτικὸς κυβεργήτης) καὶ ὁ καδῆς (ιεροδίκης).—2) τοῦ μητροπολίτου Δανιὴλ (1821—1838).
Γερμανοῦ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι κτλ. «Θρακικά» τόμ. ΣΤ'.
σελ. 87.—3) φοραθέντες.—4) τὸ ὑποίσγημα τοῦ καδῆ, δηλ.—5) διαλεκτισμὸς ὁρῆμα
ἀπεργνῶ (περνῶ—περρῶ).

τοὺς συμβουλεύῃ μὲ Ἰλαρὸν πρόσχημα δὲ δόλιος, διτὶ, δὲν ἡτον εἰς αὐτοὺς πρέπον νὰ ἀφήσωσι τὴν λαμπρὰν θρησκείαν τῶν Ἀγαρηνῶν, ὅπον κρατεῖ πανταχόθεν καὶ βασιλεύει, τὴν δποίαν ἐδέχθησαν καὶ ἐδιδάχθησαν καὶ αὐτοί, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, ὑποκειμένην εἰς αὐτοὺς οὖσαν καὶ ἀσημον, καὶ μάλιστα ὅπου φέρνει πάνταν κεφαλικόν) εἰς αὐτούς, ἐὰν ἐπιμένωσιν εἰς τὸ πεῖσμα τῶν καὶ δὲν ὑπακούωσι, καὶ μάλιστα ὅπου καὶ αὐτὸς νὰ τὸ σιωπῆσῃ δὲν δύναται (ώς ἔλεγεν), διτὶ κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς πασσάδες, ὅπου τὸν ἔκυρόνεον ²⁾.

Πρὸς ταῦτα οἱ μάρτυρες ὁμοφώνως ἀπεκρίθησαν, διτὶ ἡμεῖς Χριστιανοὶ εἴμεθα ἀπὸ τὸν πατέρας μας καὶ μὲ τὸ νὰ ἥχιμαλωτίσθημεν ἀνήλικοι, δυναστικῶς μᾶς ἐτούρκισαν οἱ Ἀγάδες μάς. Τώρα διμως, ὅπου ἐγγωρίσαμεν τὸ συμφέρον μας, ἐδέχθημεν πάλιν τὴν δρόδοξον πίστιν τῶν πατέρων μας, τὴν δποίαν ποσῶς δὲν ἀρνούμεθα, ἀλλ' εἴμεθα ἔτοιμοι ν' ἀποθάνωμεν ὅλοι μας δι' αὐτήν, "Ο δὲ μιαρὸς καδῆς βλέπων τὴν τόλμην τῶν μαρτύρων καὶ γνωρίζων διτὶ εὔκολα δὲν ἡρνοῦντο τὴν πίστιν τῶν τοῦ ἐπόσταξ καὶ τοὺς ἐφυλάκισαν. Καὶ νὰ παγιδεύῃ τὸν δεσπότην ³⁾ (ὅστις συνέπεσε νὰ εὑρεθῇ καὶ μέτρος εἰς τὸ τεύρι ⁴⁾ τῆς Σαμοθράκης) ἡρχισε μὲν μὲν ὑπόκορισιν φυλικῆν νὰ τὸν ἔφευγῃ τὸν ἔπειτε νὰ κάμῃ εἰς τοὺς ὑβριστάς τῆς θρησκείας του, νὰ τοὺς θανατάσῃ ἢ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ; Τρίτῳ δὲ ἔτοιμοι, διὰ νὰ μαθητεῖαν δεοπλάτης παρεκκλησεις τοὺς ἄγιοντας εἰς τὸ ματριόν, καὶ ἐὰν τὸν συνεπλόκεν νὰ τοὺς μητρός δῆμεν καὶ μὴ τοὺς θανατώσῃ, νὰ τὸν παταδοκάρην καὶ αὐτὸν ὡς ὑπεύθυνον.

"Ο ἀρχιερεὺς γνωρίσας τὸν δόταν τὸν τυράννον ἀπεκρίθη διτὶ οὐδεμίαν εἰδῆσιν εἶχε περὶ τῶν τοιωτῶν καὶ διτὶ εἰς τὴν ἔξουσίαν του εἶναι, νὰ τοὺς θανατώσῃ τοὺς μάρτυρας, ή νὰ τοὺς ἀπολύσῃ, ὡς κριτής, ὅπου εἶναι. Μὴ δυνηθεῖς λοιπὸν δι πανουργότατος ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Δεσπότην ἐκεῖνα ὅπου ἐπόθει, ἐμεθοδεύθη διὰ νὰ λάβῃ χρήματα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας καὶ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ. "Οὐθεν καὶ κατώρθωσε, καὶ ἀπέλυσε πρὸς καιρὸν τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπεράσας εἰς Μάκρην ἐκάθητο. Μετὰ δὲ καιρὸν, ὅπου ἥλθεν ἔνας διμόρφων ἐκείνου τύραννος ⁵⁾ μανικός, συνομώσας μὲ αὐτὸν δι ἐπάρατος ἔκαμε καὶ ἔφεραν τοὺς εὐλογημένους πέντε διολογητὰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΓΛΩΝ

1) δηλ. θάνατον.—2) τῶν ὅποιων ἡτο νόμιστάμενος, δηλ.—3) Προφανῶς τὸν Τραϊανουστόλεως, τὸν ἐπίτροπον Μαρωνείας.—4) τεύρι η δεύρι ἐλέγετο η κατ' ἔτος τοῦ μητροπολίτου η τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ ἐπισκόπου περιοδεία εἰς τὴν ἐπαρχίαν του πρὸς εὐλογίαν τοῦ ποιμνίου του, διευθέτησιν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ εἰσπράξιν τῶν δικαιωμάτων του. Η λέξις φαίνεται μοι Τουρκική καὶ ἡτο καθιερωμένη ἐν ταῖς μητροπόλεσι.—5) τύραννος = ἀγᾶς (πολιτικός διοικητής).

ἀπὸ τὴν Σαμοθράκην μὲν βίαν καὶ εὐθύς, ὅπου ἥλθον ἐκεῖ, τὴν νύκτα-
ἔκεινην τοὺς ἀπέκλεισαν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας των
ἔκλεισαν εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον. Ἡτον δὲ τότε ἡμέρα τῆς ἀθεμίτου
νηστείας τῶν Τούρκων λεγομένης παρ' αὐτῶν χαμαζάν. Διὸ καὶ τὴν ἥ-
μέραν ἐιείνην ἔμεναν κεκλεισμένοι. Τὸ δὲ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἔφαγον εἰς κό-
ρον κατὰ τὸ ἔθος των, ὥρισεν δὲ τύραννος καὶ τοὺς ἐπαρονσίασαν¹⁾ ἔμ-
προσθεν εἰς αὐτοὺς καὶ λέγει τους, μὲ πρόσωπον σοβαρόν, ὅστις ἦτο τὸ
γένος Ἀλβανός, σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος.

—Λέγετέ μοι, ποῖοι ἐστέ;

Οἱ δὲ μάρτυρες ἀπεκρίθησαν μὲ πρόσωπον Ἰλαρόν:

—Ἡμεῖς, αὐθέντα, εἴμεθα Χριστιανοὶ ἀπό προγόνων μας γεγενημέ-
νοι καὶ ἀνατεθραμμένοι εἰς τὴν νῆσον Σαμοθράκην καὶ ἐν καιρῷ τῆς κα-
ταδρομῆς τῆς πατρίδος μας ἐφόνευσαν βαρβαρικῶς οἱ ὄμοδθρησκοί σου
τοὺς γονεῖς μας καὶ πωλήσαντες ἡμᾶς ὡς αἰχμαλώτους, καὶ παιδία ὄντας²⁾
μικρά, μᾶς ἐτούρκισαν οἱ αὐθένται μας τώρα δύμως, ὅπου ἥλθομεν εἰς ἥ-
λικιαν νόμιμον καὶ ἐγνωρίσαμεν τὴν διατύπων τῆς ἀληθοῦς προγονικῆς
ἡμῶν πίστεως, ἀποτραφέντες τὸ σκότον τῆς πλανῆς ὑπεστρέψαμεν πάλιν
εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ τύραννος ἐθυμώθη διὰς καὶ πνέων πῦρ πρὸς τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΡΗΝΩΝ

Ἡθές ἀπετολμησάτεγέ ἀνότοι, καὶ κατεφρονήσατε τὴν ἀληθινὴν πί-
στιν τῶν Μωαμεθανῶν, ἡ δοϊά, ἀφοῦ ταῖς ἐγκρίσεις³⁾ τὴν παροῦσαν ζωήν,
ὅπου ἥσθε⁴⁾ τότε διὰ νὰ θανατωθῆτε, καθὼς καὶ οἱ γονεῖς σας, σᾶς ὑπό-
σχεται καὶ μετὰ θάνατον πολλὰ ἀγαθὰ πανεύφορουσα;

Οἱ δὲ μάρτυρες ἀπεκρίθησαν ὅτι, ἡμεῖς, ὡς Ἡγεμών, εἰς τὸ ἔξῆς δὲν
θέλομεν νὰ ζῶμεν ἀσεβῶς, ἀλλὰ προτιμῶμεν κάλλιον θάνατον πρόσκαιρον
παρὰ νὰ κολαξάμεθα⁵⁾ αἰώνιως μὲ ἐσᾶς εἰς αἰώνιον κόλασιν· τὰ δὲ ὅσα
καλά μᾶς ὑπόσχεσθε, ἔχετε αὐτὰ ἐσεῖς· διότι ἡμεῖς αὐτὰ δὲν τὰ θέλομεν,
ἐπειδὴ καὶ ἡ πατήθημεν ἀρνηθέντες τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ὅπου
προξενεῖ ζωὴν αἰώνιον τοῖς εἰς αὐτῶν πιστεύοντι, διὰ τοῦτο δμολογοῦμεν
σίμερον καὶ ἐνώπιον πάντων ὅτι Χριστιανοὶ εἶμεθα καὶ Χριστιανοὶ θέ-
λομεν ν' ἀποθάνωμεν καὶ μὴν ἐλπίζῃς ποτὲ νὰ μεταβάλῃς⁶⁾ τὴν γνώ-
μην μας.

Εἰς ταῦτα θυμωθεὶς δὲ τύραννος ἐπρόσταξε τοὺς στρατιώτας νὰ φυλα-
κίσουν τοὺς μάρτυρας καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔφεραν εἰς τὴν φυλακήν, τὰς μὲν χεῖ-
ράς των ἔδεσαν ὅπισθεν, τοὺς δὲ πόδας ἡσφάλισαν εἰς τὸ ξύλον καὶ ἔστε-

1) ἐπαρονσίασαν.—2) ὄντες.—3) ἐχάρησε.—4) εἰσθε.—5) κολαξόμεθα.—6) με-
ταβάλλῃς.

κον ὅρθιοι· εἰς δὲ τὸν τράχηλόν των ἔδεσαν ἄλυσον, καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐκρέματο, οἱ δὲ πόδες ἡσαν σφαλισμένοι¹⁾ εἰς τὸ ξύλον· καὶ οὕτως εὐφρι-
σκόμενοι εἰς τοιαύτην πικρὰν βάσανον ἔχαιρον οἱ ἀοίδιμοι καὶ ἐδόξαζον
τὸν Θεόν, ὅπου τοὺς ἥξισε νὰ πάθωσιν δι' αὐτόν, ψάλλοντες ὑμνους κα-
ταλλήλους (καὶ) εὐχόμενοι νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ τελέσουν τὸν δρόμον τοῦ
μαρτυρίου των καὶ οἱ πέντε ἀχώριστα, καὶ παραθαρρύνοντες ὁ ἔνας τὸν
ἄλλον νὰ ὑπομένωσῃ καὶ εὐχαρίστουν τὸν Κύριον, ὅπου δὲν τοὺς ἀφῆσε
ν' ἀποθάνωσιν εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ ἔλεγον οἱ μακάριοι : Μή φοβηθῶμεν,
ἀδελφοί, θάνατον πρόσκαιρον οὔτε νὰ δειλάσωμεν βάσανα, ὅπου περνοῦν
καὶ πηγαίνοντες. Τὸν Θεόν ἦς φοβηθῶμεν, ὅπου δύναται καὶ μετὰ θάνα-
τον νὰ κολάσῃ αἰώνια.

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἔλεγον συμπαραθαρρύνομενοι, καὶ ἐδέοντο τοῦ Κυ-
ρίου νὰ τοὺς ἀξιώσῃ νὰ κοινωνήσουν τὰ ἄχραντα μυστήρια.

Κάποιοι δὲ χριστιανοὶ ἀκούσαντες ἔξωθεν τῆς φυλακῆς, ὅτι ἐπόθουν
νὰ κοινωνήσουν οἱ μάρτυρες, ἔλαβαν φροντίδα εἰς τοῦτο παρηγορήσαντες
τοὺς μάρτυρας καὶ τὸ ἀνήγγειλαν τῷ προστάτων καὶ τοῦ ἱερέως τῆς κώ-
μης, καὶ ἀπελθόντες οἱ προεστοὶ εἰς τὸν Ἡγεμόνα ἐπροσποιήθησαν ὅτι
ἐγκαλοῦσαν τὸν Ἱερέα ὅτι δὲν μέλει νὰ παραστῇ δύο χρόνων τὰ βασιλικὰ
δοσίματα καὶ νὰ τὸν βιάσῃ νὰ τὰ πληρωσῃ. Όθεν διέταξεν ὁ Ἡγεμὼν νὰ
φυλακίσθῃ ἕφεδς μὲ τοὺς μαρτυρας· καὶ μάζων μεθλέωρον περιέβας τὸν
Ἄρεβοτικούν σφιλάτος ἐκλείσθη εἰς τὴν φυλακὴν μὲ τοὺς μαρτυρας· καὶ
τὴν νύκτα ἐκείνην ἔξωμοι λόγησε τοὺς Ἅγιους καὶ τοὺς ἐκοινώνησε τὰ
ἄχραντα μυστήρια.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπρόστιασεν ὁ τύραννος καὶ ἔφερον ἔμπροσθέν του
τοὺς μάρτυρας ἵνα καθ' ἓνα χωριστὰ νὰ τοὺς ἔξετάσῃ ὁ δόλιος· Καὶ
πρῶτον μὲν ἔξετάξε²⁾ τὸν Μανουὴλ ὃς εἰδήμονα τῆς Ἀραβικῆς διαλέκτου,
εἰς τὰ βιβλία τῆς μυσταρᾶς θρησκείας τοῦ Μωάμεθ ἀναγνώσαντα· καὶ
ἥχισε νὰ τοῦ λέγῃ, [ὅτι] ν' ἀφήσῃ τὴν τρέλαν³⁾, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἑαυ-
τόν του καὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ θανατωθῇ οὕτως· ἢ κανὸν ἦς ὁμολογήσῃ ὅτι
εἶναι Τοῦρκος εἰς τὸ φανερόν, καὶ ἐπειτα πάλιν ἦς εἶναι Χριστιανός. Ο
δὲ Ἅγιος πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη μὲ θάρρος, ὅτι αὐτός, οὔτε μὲ ἀλήθειαν
οὔτε μὲ προσποίησιν θέλει διοιλογήσει ποτὲ τὴν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ καὶ ἀπε-

1) ἀντὶ ἡ σ φ α λ i σ μ ē ν ο i τοῦ φ. ἀσφαλίζω—τίθημι i i ἐν ἀσφαλειᾳ, κλείω.
ὅθεν καὶ σφαλν—σφαλν. —2) ἴδιωτισμός· ἔξητασε. —3) τ φ ἐ λ a - τ φ ε λ ὁ s
κτλ. γραπτέα δι' ἐνός λ. Ἐτυμολογοῦνται κανὸν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ delirus
(παράφων)·—d ε λ i φ ὁ s—d ε λ. φ ὁ s—d λ ε φ ὁ s (πρβλ. βαλ-βελ-βλη, ταλ-τλη,
βέλος—βλῆμα, τάλας—τλήμων), d φ ε λ ὁ s (πρβ. φαλακρός—φαφαλός, "Αγραυ-
λος—Αγλαυρος), τ φ ε λ ὁ s.

φάσισε ν^ο ἀποθάνη διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἂν ἥθελε νὰ ζῆ, δὲν ἤρχετο θεληματικῶς εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι ἡ γνώμη καὶ τῶν πέντε εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή.

"Επειτα ἔφερε καὶ τὸν Μιχαῆλον ὃς γεροντότερον καὶ ἥρχισε νὰ τὸν κολακεύῃ ὁ ὁποῖος ἤλεγχε τὸν τύραννον πολὺ καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἀδύνατον ἦτο ν^ο ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν καὶ νὰ πιστεύσῃ τὸν Ἀντίχριστον, ν^ο ἀφήσῃ τὸ φῶς καὶ νὰ δεχθῇ τὸ σκότος.

Τὰ αὐτὰ ἀπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς.

"Υστερὸν πάλιν κράζει τὸν Μανουὴλ καὶ τὸν ἐκολάκευε λέγων, ὅτι κρῖμα εἰς ἐσέ, ὃπου ἀνέγνωσες τὰ βιβλία τοῦ Προφήτου, νὰ μὴ γνωρίσῃς τὴν ἀλήθειαν. Τότε ἥρχισε λαμπρῷ τῇ φωνῇ ὁ Μανουὴλ καὶ ἐπερίπαιξε τὴν πλάνην τοῦ Μωάμεθ, ὅτι ὅλα τὰ βιβλία των καὶ μάλιστα τὸ Κοράνιον εἶναι μυθολογίαι καὶ πλάναι, καὶ γεμάτον φλυαρίας, διδάσκον¹⁾ ἀσέλγειαν, ἀκαθαρσίαν, καὶ πᾶσαν παρανομίαν. Διότι ἦτο γυμνασμένος εἰς τὰ Ἀραβικὰ καὶ εἰς τὸ λέγειν ἔμπειρος καὶ λόγιος καὶ ἐμυκτήρισε φανερὰ τὴν πλάνην τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρηνῶν.

Τότε ἐπρόσταξε καὶ τοὺς ἐφυλάκωνταν, ἀπὸ έσυμβουλεύθη τὸν ἕδιον Καδῆν καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς Τούρκους, οἱ ὄποιοι τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ γράψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πορτού τὸν αὐθεντικὸν τῆς ἐπαρχίας Βασάφ ἀνενδρινού, ὅστις ήταν μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, πορτοὺς τοὺς οποῖους ἔγραψεν ὅτι τὰ τῶν παρτιῶν πελοπούνθα, καὶ ὅτι τοικούσατες πρῶτον ἥρνήθησαν τὴν θρησκείαν τους καὶ ἔβοισαν παρρησίᾳ²⁾ τὸν Προφήτην καὶ θρήσκευμα, μυκτηρίζοντες τὴν πλάνην των.

"Εως ὅτου λοιπὸν νὰ ἔλθῃ ἀπόκριψις αὐτῷ Κωνσταντινούπολιν, εἰς διάστημα ἡμερῶν εἴκοσι καὶ τριῶν ενδίσκουντο οἱ "Αγιοι φυλακομένοι καὶ ἄγευστοι τροφῆς παντελῶς καὶ ἐστερημένοι³⁾ πάσης σωματικῆς παρακλίσεως⁴⁾ ταλαιπωρούμενοι καὶ παιδεύμενοι εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον⁵⁾ οἱ ἀειμνηστοί. Καὶ ἄμα ἤλθεν ἡ ἀπόφασις [ὅτι] νὰ θανατωθῶσι μὲ τὸν πλέον πικρότατον θάνατον, ὃς ὑβρισταὶ καὶ καταφρονηταὶ τῆς θρησκείας των, [ὅθεν] ἐπρόσταξεν ὁ ἀπάνθρωπος τύραννος καὶ ἔκαμαν ἀγκυλωτὰ περόνια σιδηρᾶ, λεγόμενα παρ' αὐτῶν τσεγκέλια⁶⁾, τὰ δποῖα ἐκάρφωσαν εἰς ξύλα ὡσάν καταπέλτην καὶ τὰ ἡτοίμασαν νὰ δίξουν εἰς αὐτὰ τοὺς Ἀγίους ἀνηλεῶς οἱ αἴμοβόροι καὶ θηριόγνωμοι.

Καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἥρπασαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τὴν φυλακὴν τὸν μάρτυρα Μιχαῆλον ὃς γεροντότερον, ἔφεραν εἰς τὸ μέσον τοῦ παζαρίου⁷⁾, καὶ τὸν ἔβιασαν νὰ σαλαβατίσῃ⁸⁾. Ὁ δὲ Μάρτυς ἀπεκρίνατο ὅτι ἦτον

1) διδάσκων.—2) παρησίᾳ.—3) ὑστερημένοι.—4) παρακλήσεως;—5) κατακλίσεως=ἀναπαύσεως.—5) τὴν καταπέλτην.—6) οἱ ἐν τῷ τροπαρίῳ ὅβελίσκοι (ὅβελοι).—7) τῆς ἀγορᾶς, τουρκιστὶ πατέρας.—8) σαλαβατίζω=ἀφνοῦμαι τὴν θρησκείαν μου, ἔξομώνω.

Χριστιανὸς καὶ δὲν ἡρνεῖτο τὴν πίστιν του, ἀλλ᾽ ὑβριζε τὴν θρησκείαν των ἄφοβα. Ὁθεν θυμωθέντες οἱ δήμοι ἔβγαλαν τὰ ἔιφη των καὶ τὸν κατέκοψαν εἰς λεπτὰ κομμάτια ἵσταμενον δρθιον καὶ εὐχόμενον τὸν ἀοίδιον· καὶ οὕτως ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου πρώτος τῶν ἄλλων ὁ μακάριος· ἡτον δὲ ἡμέρᾳ ἔκτῃ τοῦ Ἀποιλίου, δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ.

Τὴν αὐτὴν ὥραν ἔβγαλαν καὶ τοὺς λοιποὺς τέσσαρας μάρτυρας ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ τοὺς ἀπέρασαν ἐπίτηδες διὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἔκειντο¹⁾ τὰ τμήματα τοῦ νεκροῦ σώματος τοῦ Ἀγίου Μιχαήλου καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Ἀγιοι τελειωμένον²⁾ εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν, ὅπου τὸν ἤξιωσε νὰ τελειώσῃ τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας· καὶ λαβόντες θάρος ὅτι θέλημα Θεοῦ εἶναι νὰ μαρτυρήσωσιν, ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν τῆς ἀθλήσεως χαίροντες καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, τὸν μὲν Ἀγιον Θεόδωρον καὶ μεγάλον Γεώργιον τοὺς ἔκρεμασαν καὶ οὕτως ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Τὸν δὲ πολυπαθῆ Μανούήλη, τὸν ἐλέγχαντα τὴν πλάνην των παρρήσιας ἐκ τῶν βιβλίων τους, ὡς ἐπίσημον³⁾ λόγιον ἔφεραν εἰς τὸ ξύλον τῆς καταδίκης, ὅπου εἴχασι τὰ τσεγκέλια. Εἰπον δὲ ὁ Ἀγιος παρεκάλει τοὺς δημιούς νὰ τὸν ἀφίσουν νὰ τοσευχῇ⁴⁾ ἀλλὰ δὲν ἡθέλησαν οἱ ἀνηλεεῖς· μόνον τὸν ἐβίαζον ἢ νὰ συλλαμβάνῃ νιν ἀναβῆ εἰς τὴν σκάλαν, ὅπου ἡ θρίμπισαν⁵⁾ ὑφθῆ εἰς τὰ τσεγκέλια. Τοτε ὁ Ἀγιος κατηλάσσατο⁶⁾ τὸν δημιούργον⁷⁾ τέλεων· τοιμαρώτατε καὶ δοκεῖστατε σὺ καὶ ὧλον τὸ γένος αὐτὸν δὲν ἐγιωρίσατε διὰ ἡμεῖς θεληματεῖδες παραδίδομεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς θάνατον διὰ τὴν εὐσέβειαν τῆς πιστεώς μας καὶ μᾶς βιάζετε νὰ ἀσεβήσωμεν ἀσεβέστατοι; Ὁ Θεὸς αὐτὸς, οὐαὶ τὸν ὅποιον ἀποθνήσκομεν σήμερον, νὰ σᾶς ἐκδικηθῇ καὶ νὰ σᾶς διστῇ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας σας μὲ ἀμοιβὴν δικαίαν. Ταῦτα εἰπόντος τοῦ μάρτυρος, τὸν ἔσπρωξεν ὁ δῆμος καὶ πεσὼν εἰς τὰ τσεγκέλια ἐκράφθη σταυροειδῶς, ὃς τὰ εἴχασιν ἐπίτηδες: δύο ἥλους εἰς τὸ στῆθος, δύο εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἔτερον εἰς τὸ μέσον.

Ωσαύτως ἔρωψαν καὶ τὸν μακάριον μικρὸν Γεώργιον καὶ πεσών, ὃ τοῦ θαύματος! ἔκλιναν τὰ καρφία ὡς μόλυβδοι καὶ δὲν ἐκαρφώθη εἰς αὐτὰ τὸ σῶμα τοῦ Ἀγίου· ὅθεν ἔσυραν τὸν Ἀγιον ἐπάνω καὶ πάλιν καὶ ἔφεραν τὸν χαλκέα (κατσίβελον)⁸⁾, καὶ τὰ ἐσφυροκόπησε καὶ ἴσιασαν⁹⁾ καὶ δίψαν-

1) ἔκοιντο=κατέκειντο.—2) τελειοῦσθαι=τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν.—3) Κατ σι β ε λ ο ι ἐν Θράκῃ ἐλέγοντο οἱ Ἀθίγγανοι ἐν γένει, οἱ Γύφτοι ἀλλαχοῦ (Αλγύπετοι), οἵτινες συνήθως ἤσαν χαλκεῖς, ἱδίως ἥλοποιοι καὶ γανωταὶ χαλκίνων σκευῶν· πρβλ. καὶ τὸ αἴνιγμα: χίλιοι μύριοι Κατσιβέλοι οἱ μιὰ τσέργα τυλιγμένοι (δικαρπός τῆς ρωιᾶς, φόιδο).—4) ἔσιασαν τοῦ ι σι ἄ ζ ω = ποιῶ τι Ισον, εὐθετῶ, ἀναρριθῶ: ἐκ τοῦ συγκεκομένου 'σι ἄ ζ ω μετ' αὐξήσεως—ἔσιασα.

τες τὸν Ἀγιον ἐπάνω εἰς τὰ συνβλία ἔκεινα ἐπέβη ὁ δῆμιος καὶ τὸν ἐπάτει ἀνωθεν τῶν νώτων τοῦ Μάρτυρος, διὰ νὰ προσηλωθῇ τὸ σῶμα. Καὶ οὕτως, ὃ μὲν Μανουὴλ συντόμως παρέδωκε τὴν ἄγιαν του ψυχὴν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, ὃ δὲ Γεώργιος ἔμεινε ζῶν προσηλωμένος ὥρας εἰκοσιτέσσαρας, μὲ δδύνην ἀφόρητον.

Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ἔκεινοι ἐλθόντες τὴν νύκτα ἔκεινην ἐπαρηγόρουν τὸν μάρτυρα νὰ ὑπομένῃ τὴν βάσανον, διὰ νὰ στεφανωθῇ, διοῦ εἰς τὸν¹ λοιποὺς καὶ αὐτός. Ἐβαπτιστον δὲ πατύρους, ἦτοι βαμβάκια ἀπὸ τὰ αἴματα τῶν Ἅγιων πρὸς ἄγιασμόν τους, διὰ τῶν ὅποιών πολλοὶ ἀσθενεῖς ἔθε-) φαπένθησαν, οὐ μόνον Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ γυναικες τῶν ἀσεβῶν Τούρκωσσαι²). Καὶ ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ νὰ βοηθήσῃ τῷ μάρτυρι, ἐπαρεκάλουν δὲ καὶ τὸν Ἀγιον, νὰ δεηθῇ ὑπὲρ αὐτῶν, νὰ παύσῃ ἡ πανώλης νόσος, ὅπου ἀπέθνησκον τότε οἱ ἄνθρωποι σωρηδὸν εἰς τὴν Μάκρην.

Ἄφοῦ δὲ ἐτελείωσε καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος, ἡνιγκάσθη ὁ τύραννος (νὰ διατάξῃ) νὰ ἀρθῶσι τὰ λείψανα τῶν Ἅγιων, διότι ἔμελλε τὴν ἡμέραν ἔκεινην νὰ περάσῃ ἐντεῦθεν δὲ Μουσταρίδης, διὰ τῆς Μάκρης, καὶ νὰ μὴν ἰδῇ τοὺς μάρτυρας κρεμαμένους, καθητεὶς ὑπέρδε δὲν ἔδωκε γνώμην εἰς τὸν φόνον τῶν μαρτύρων. "Οὐενὲς ἐδόθεις οἱ δῆμοι, τῶν μὲν τεσσάρων Ἅγιων τὰ λείψανα κατέβασαν τὸν στρατὸν εἰς καὶ τοσεγκελίουν, ἐπὶ δὲ τὸν τολμέαν τούρκων ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν εἴναι ζῶντα μαρτυράζεσσεν αὐτὸν εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν δημίουν εἰς τὴν κεφαλὴν [τοῦ μάρτυρος] μὲ πιστόλι, καὶ οὕτως ἐτελείωσε καὶ αὐτὸς ἡ μοιδίας.

Τότε οἱ Χριστιανοὶ λαβόντες τὴν ὄδειαν ἐλαβον τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὰ ἐντίμως εἰς τὸ ἴδιον μέρος. Λοιπὸν τότε καὶ οἱ αἷμοβόροι ἔκεινοι τύραννοι ἔλαβον παρὰ Θεοῦ τὴν ἐκδίκησιν. Καὶ ὁ μὲν δῆμιος, ὅπου δὲν ἀφῆσε τὸν Ἀγιον Μανουὴλ νὰ προσευχηθῇ, ἀλλὰ τὸν ἔσπρωξεν εἰς τὰ τσεγκέλια, μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν κρουσθεὶς ἀπὸ τὴν πανώλη³) νόσον, ἀπέρριψε τὴν μιαράν του ψυχὴν. Τοῦ δὲ ἐτέρου δημίουν τὸ πρόσωπον ἐστράφη πρὸς τὰ δύσιστα καὶ ἔμεινε θέαμα ἐλεεινὸν εἰς τοὺς ὅρῶντας.

Ο δὲ τύραννος, δονομαζόμενος Τζελάλ Μπέης, ἐθανατώθη καὶ αὐτὸς μὲ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: "Ο Σουλτάν Μαχμούτ ὁργίσθη τὸν Βασάρφ ἐφένδην, ὅπου ἔδωκε τὴν φῆφον νὰ θανατώσουν τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν ἔξωρισεν εἰς Βάρκαν καὶ ἔκει τὸν ἀπεκεφάλισαν κακῶς⁴ διοίσως καὶ τὸν πενθερόν του Παρτάρφ ἐφένδην, εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν. Τότε προσκλη-

1) ὁμοῦ (=ἄμα) εἰς τοὺς : ἀνάλυσις τῆς δοτικῆς—τοῦ ι.ε.—2) Τούρκισσαι—Οθωμανίδες.—3) κυρίως τῶν δύο μόνον, τῶν ἀπηγχονισμένων, διότι οἱ δύο ἔτεροι κατέκειντο, ὃ μὲν ἐπὶ τῶν μετά τῶν δύο ελῶν σανίδων, ὃ δὲ διαμελισμένος.—4) πανώλην.

θεις καὶ δὲ αἰμοβόρος ἡγεμών, ἐκεῖνος δὲ Ἀλβανός, διὰ τὰ δώσῃ λογαριασμὸν τῆς ἡγεμονίας τῆς Μάκρης [καὶ] κακῶς ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς δὲ μιαρός. Καὶ ἐτελείωσεν ἡ προφητεία τοῦ Ἅγιου Μανουὴλ, ὅπου κατ' αὐτῶν ἐποφήτευσεν.

Τοῦτο εἶναι, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τῶν Ἅγιων τὸ μαρτύριον. Οὗτος ἥριστευσαν καὶ ἐνίκησαν κόσμον καὶ κοσμοκράτορα καὶ τόφρα χαίρονται αἰωνίως ἐν οὐρανοῖς καὶ ἀγάλλονται, διότι μὲ τὸ νὰ ἔκαθάρισαν τὸν ἑαυτὸν των διὰ μέσου τῆς ἀγιότητος ἔγειναν ναοὶ τοῦ Θεοῦ ζῶντος καὶ μὲ τὸ νὰ ἔκαταπάτησαν ὃς σκύβαλα ὅλα τοῦ κόσμου τὰ πράγματα ἔγιναν ἄξιοι τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἅγιου πνεύματος. "Οθεν, ἀκολούθως ἐνοικήσας¹⁾ δὲ Θεὸς εἰς αὐτούς, ἔγειναν θαυμαστοὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ζῶντες ἔτι καὶ μετὰ θάνατον" διότι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ τοὺς νικήσουν οὕτε : φοσβολαὶ τῶν ἀօράτων ἔχθρῶν, οὕτε ἡ τυραννίς καὶ μανία τῶν ἀσεβῶν, οὕτε πειρασμοὶ ἀναρίθμητοι ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ὅπου τοὺς ἡκολούθησαν, διὰ τῶν δποίων ἔγειναν μιμηταὶ τῶν παλαιῶν ἔκεινων μεγάλων Μαρτύρων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἡρῷα ἀγωνίσματα τῶν πανενδόξων πέντε νεοφανῶν μαρτύρων, οἵτινες εἶναι τοις Σωτηροποιήσεις βλαστήματα, Μάκρης τὸ καύχημα καὶ Μακεδονίας καὶ Κρητοῦ σημειόγημα, Μαρτύρων δὲ δόξα, δροθοδόξων τὸ κλέος, τῶν πιστῶν ἡ πολιορκία τὸν ἀμαρτωλῶν οἱ προστάται, καὶ ἐξαντεῖοι τῆς πατρίδος αὐτῶν μεγαλεῖσθαι τὸν ἔγκαλλωτον, καὶ πρέπει γὰ τοις μηδενὶ²⁾ οἱ σύμπατρῶται αὐτῶν εἰς τὸν ζῆλον τῆς πίστεως εἰς τὴν ποιησιαν, εἰς τοὺς ἀγῶνας, εἰς τὴν δύνονταν καὶ ἀγάπην, δηρού ἀναμεσὸν τοὺς εἷχασι³⁾ καὶ δὲν ἔχωρισθησαν ἔως θανάτου. Κανεὶς ἀπὸ αὐτούς δὲν ἐψεύσθη ν⁷ ἀφῆσῃ καθὼς ὁ λιποτάκτης⁴⁾ τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα, ὅπου ἔδραμεν εἰς τὸ λουτρόν καὶ ἐκολάσθη. "Ολοι κοινῶς (πρέπει) νὰ ἔχωσιν⁵⁾ ἔμπροσθέν των παραδειγμάτων τοὺς τοὺς ἀοιδίμους πεντάθλους μάρτυρας, διὰ νὰ τοὺς ἔχωσι βοηθούς, ὑπερασπιστὰς καὶ προστάτας εἰς κάθε περίστασιν, ὅπου ἥθελον τοὺς ἔπικαλεσθῶσι καὶ ἱκετεύσωσι τὴν Ἅγιαν Τοιάδα, ἵνα εἰς μὲν τὴν παροῦσαν ζωὴν ζαρίζῃ εἰς αὐτοὺς δλους πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν νὰ τοὺς ἀξιώσῃ τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Χαίρετε λοιπόν, χαίρετε, καὶ πάλιν λέγω χαίρετε, μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πεντάριθμοι νίοι κατὰ χάριν ἀληθῶς τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, ὡσάν δποῦ ἐφάνητε ἀριστοὶ νικηταὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ νοητῶν ἀντιπάλων ἰσχυρῶν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀραιφοῦς ἡμῶν πίστεως. Καὶ διὰ τῶν πόνων ὑμῶν, ἀγώνων καὶ αἰμάτων ἐδοξάσθητε ἔμπροσθέν τοῦ τιμαλφεστάτου θρόνου

¹⁾ ἐνοικίσας.—²⁾ μιμοῦνται.—³⁾ διαλεκτισμός, εἶχον.—⁴⁾ λειποτάκτης.—⁵⁾ νὰ ἔχωμεν.

Μεταπανθητική έργα της Ελληνικής Βιβλιοθήκης
Κατανάλωση Μάκρης, πατέρου της, κατανάλωση Μάκρης
της οποίας πατέρας ήταν ο Μάκρης ο Βασιλεὺς της Μάκρης
της οποίας πατέρας ήταν ο Μάκρης ο Βασιλεὺς της Μάκρης
της οποίας πατέρας ήταν ο Μάκρης ο Βασιλεὺς της Μάκρης

τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, εὐφρατινόμενοι δοξολογοῦντες μετὰ πασῶν τῶν νοερῶν δυνάμεων τὴν μίαν καὶ μόνην τρισσολαμποῦς θεότητος Ἀρχῆν ὑπεράρχοντος καὶ βασιλείαν, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων τούτων καταντήσαντες καὶ πανταχόθεν καταπονούμενοι καὶ καταπιεζόμενοι ἀπὸ πολυπλόκους πειρασμοὺς τοῦ κόσμου καὶ κινδύνους ἀλλεπαλήλλους διαπέμπετε¹⁾ διὰ τῶν μεγάλων ὑμῶν πρεσβειῶν²⁾ Οὐρανόθεν πρὸς ἡμᾶς δύναμιν καὶ βοήθειαν νὰ ὑποφέρωμεν τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου, τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, τὰς θλίψεις τῶν αἰσθητῶν καὶ νοούμενων ἔχθρῶν καὶ νὰ συντρίψωμεν τὰ νοητὰ τῶν παθῶν καὶ ἀμαρτημάτων εἴδωλα τῆς σελήνης, δύνατον εἰς τὸν νοῦν ἀναφύονται καὶ ν' ἀξιωθῶμεν τυχεῖν τῆς Οὐρανίου ἀπολαύσεως ταῖς εὐπαρούσιάστοις³⁾ εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις ὑμῶν. Χάριτι καὶ Φιλανθρωπίᾳ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φήνατος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

*Ηχος γ'. Θείας πλατείας.

Μέγα καύχημα τῆς Σαμοθρακῆς, τον στηρίγμα τῆς Κώμης Μάκρης,
καροτερόψυχοι καλλίτικοι μάρτυρες, πέντε ναοὶ ὑπεράρχοντες διφούν τυράννων
ἐταπείνωσαν, δύο οἱ Τεώροι, Μανοεὺλος θαυματος, σὺν τῷ Θεοδωρῷ
καὶ τῷ κλεινῷ Μιχαήλ, διὸ ἵκετεύσατε πρὸς Κυριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΛΑΟΝΙΩΝ

1) διαπέμπεται.—2) πρεσβευτῶν.—3) εὐπαρρησιάστοις.